

HAZIRLAYAN**Çağlar DOĞAN**

Vergi Müfettişi

Hazine ve Maliye Bakanlığı

VERGİ MEVZUATINDA GÜNCEL GELİŞMELER

KANUNLAR**● 7338 SAYILI VERGİ USUL KANUNU İLE
BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR KANUN**

26.10.2021 tarih ve 31640 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 7338 Sayılı Vergi Usul Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile vergi kanunlarında değişiklikler yapılmıştır. Yapılan değişikliklere maddeler halinde aşağıda yer verilmiştir.

**- GELİR VERGİSİ KANUNUNDA YAPILAN
DEĞİŞİKLİKLER****1. Basit Usulde Tespit Olunan****Kazançlarda Gelir Vergisi İstisnası**

193 sayılı Gelir Vergisi Kanununa mükerrer 20 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir. **(Madde 1)**

"Basit usulde tespit olunan kazançlarda gelir vergisi istisnası:

MÜKERRER MADDE 20/A – Bu Kanuna göre kazançları basit usulde tespit olunan mükelleflerin 46 ncı maddeye göre tespit edilen kazançları gelir vergisinden müstesnadır."

Yapılan değişiklik sonrası Gelir Vergisi Kanununun Kazançlarda İstisnalar başlıklı 4. Bölümüne eklenen hüküm ile kazançları basit usulde tespit

olunan mükelleflerin kazançları gelir vergisinden istisna edilmiştir.

Bu madde hükmü 01/01/2021 tarihinden itibaren elde edilen kazançlara uygulanmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

**2. Sosyal İçerik Üreticiliği İle Mobil
Cihazlar İçin Uygulama Geliştiriciliğinde
Kazanç İstisnası**

193 sayılı Kanuna mükerrer 20 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir. **(Madde 2)**

"Sosyal içerik üreticiliği ile mobil cihazlar için uygulama geliştiriciliğinde kazanç istisnası:

MÜKERRER MADDE 20/B – İnternet ortamında ki sosyal ağ sağlayıcıları üzerinden metin, görüntü, ses, video gibi içerikler paylaşan sosyal içerik üreticilerinin bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazançlar ile akıllı telefon veya tablet gibi mobil cihazlar için uygulama geliştirenlerin elektronik uygulama paylaşım ve satış platformları üzerinden elde ettikleri kazançlar gelir vergisinden müstesnadır.

Bu istisnadan faydalanılabilmesi için Türkiye'de kurulu bankalarda bir hesap açılması ve bu faaliyetlere ilişkin tüm hasılatın münhasıran bu hesap aracılığıyla tahsil edilmesi şarttır.

Bankalar, bu kapsamda açılan hesaplara aktarılan hasılat tutarı üzerinden, aktarım tarihi itibarıyla %15 oranında gelir vergisi tevkifatı yapmak ve Kanununun 98 ve 119 uncu maddelerindeki esaslar çerçevesinde beyan edip ödemekle yükümlüdür. Bu tutar üzerinden 94 üncü madde kapsamında ayrıca tevkifat yapılmaz.

Mükelleflerin birinci fıkra kapsamı dışında başka faaliyetlerinden kaynaklanan kazanç ya da iratlarının bulunması istisnadan faydalanmalarına engel değildir.

Birinci fıkra kapsamındaki kazançları toplamı 103 üncü maddede yazılı tarifenin dördüncü gelir diliminde yer alan tutarı aşanlar ile faaliyete ilişkin tüm gelirlerini ikinci fıkrada belirtilen şartlara göre tahsil etmeyenler bu istisnadan faydalanamazlar. Bu durumda olanların, 94 üncü maddenin birinci fıkrası kapsamında tevkifat yapma yükümlülüğü yoktur.

İstisnaya ilişkin şartların taşınmadığının tespit edilmesi halinde eksik tahakkuk etmiş olan vergi, vergi ziyai cezası kesilmek suretiyle gecikme faiziyle birlikte tahsil olunur.

Cumhurbaşkanı, bu maddede yer alan tevkifat oranını her bir faaliyet türü için ayrı ayrı sınıra kadar indirmeye, bir katına kadar artırmak suretiyle yeniden tespit etmeye; Hazine ve Maliye Bakanlığı, maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

Yapılan değişiklik sonrası Gelir Vergisi Kanununun Kazançlarda İstisnalar başlıklı 4. Bölümüne eklenen hüküm ile sosyal içerik üreticilerinin sosyal paylaşım ağları üzerinden elde ettikleri kazançlar ile akıllı telefon veya tablet gibi mobil cihazlar için uygulama geliştirenlerin, elektronik uygulama paylaşım ve satış platformları üzerinden elde ettikleri kazançları toplamı 103 üncü maddede yazılı tarifenin dördüncü gelir diliminde yer alan tutarı aşmayan mükelleflerin bu kazançlarının gelir vergisinden istisna edilmiştir.

Bu madde hükmü 01/01/2022 tarihinden itibaren elde edilen kazançlara uygulanmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

3. Tarımsal Destekleme Ödemelerinde Kazanç İstisnası

193 sayılı Kanuna mükerrer 20 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir. **(Madde 3)**

“Tarımsal destekleme ödemelerinde kazanç istisnası:

MÜKERRER MADDE 20/C – Kamu kurum ve kuruluşları tarafından yapılan tarımsal destekleme ödemeleri gelir vergisinden müstesnadır.”

Yapılan değişiklik sonrası Gelir Vergisi Kanununun Kazançlarda İstisnalar başlıklı 4. Bölümüne eklenen hüküm ile kamu kurum ve kuruluşlarından alınan tarım destek ödemeleri gelir vergisinden istisna edilmiştir.

4. Kazancı Basit Usulde Tespit Edilenlere İlişkin Yapılan Diğer Değişiklikler

- 193 sayılı Kanununun 46 ncı maddesinin ikinci fıkrasının üçüncü cümlesi yürürlükten kaldırılmış, fıkrada yer alan “Bu usulde vergilendirilenler,” ibaresi “Kazançları bu usulde tespit edilenler,” şeklinde, üçüncü fıkrasında yer alan “Basit usulde vergilendirilen” ibaresi “Kazançları bu usulde tespit edilen” şeklinde, beşinci fıkrasında yer alan “göre vergilendirileceği,” ibaresi “tabii olacağı,” şeklinde, altıncı fıkrasında yer alan “edilenler hiçbir suretle basit usulde vergilendirilmezler.” ibaresi “edilenlerin kazançları hiçbir suretle basit usulde tespit edilmez.” şeklinde değiştirilmiştir. **(Madde 4)**

Bu madde hükmü 01/01/2021 tarihinden itibaren elde edilen kazançlara uygulanmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

- 193 sayılı Kanununun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasının (3) numaralı bendinde yer alan “veya basit usulde vergilendirilen” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve (15) numaralı bendi yürürlükten kaldırılmıştır. **(Madde 5)**

Bu madde hükmü 01/01/2021 tarihinden itibaren elde edilen kazançlara uygulanmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

- 193 sayılı Kanunun 92 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “, gelirin sadece basit usulde tespit edilen ticarî kazançlardan ibaret olması halinde izleyen yılın Şubat ayının başından yirmibeşinci günü akşamına kadar,” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır. **(Madde 6)**

- 193 sayılı Kanunun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının (11) numaralı bendinin (d) alt bendi yürürlükten kaldırılmıştır. **(Madde 7)**

-193 sayılı Kanunun 117 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir. **(Madde 8)**

“Yıllık beyanname ile bildirilen gelir üzerinden tahakkuk ettirilen gelir vergisi, Mart ve Temmuz aylarında olmak üzere iki eşit taksitte ödenir.”

Bu madde hükmü 01/01/2021 tarihinden itibaren elde edilen kazançlara uygulanmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

5. Geçici Vergiye İlişkin Yapılan Değişiklik

193 sayılı Kanunun mükerrer 120 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmış, üçüncü fıkrasında yer alan “altı” ibaresi “üç” ve beşinci fıkrasında yer alan “altışar” ibaresi “üçer” şeklinde değiştirilmiştir. **(Madde 9)**

“Ticari kazanç sahipleri ile serbest meslek erbabı cari vergilendirme döneminin gelir vergisine mahsup edilmek üzere, bu Kanunun ticari veya mesleki kazancın tespitine ilişkin hükümleri uyarınca ilgili hesap döneminin ilk dokuz ayı için belirlenen üçer aylık dönem kazançları üzerinden 103 üncü maddede yer alan tarifinin ilk gelir dilimine uygulanan oranda geçici vergi öderler. Şu kadar ki; 42 nci madde kapsamına giren kazançlar ile noterlik görevini ifa ile mükellef olanların bu işlerden sağladıkları kazançlar geçici vergi matrahına dâhil edilmez. Geçici vergi matrahının hesaplanmasında Vergi Usul Kanununun değerlemeye ait hükümleri ile bu Kanunda düzenlenen indirim ve istisnalar dikkate alınır. Dönem sonundaki mal mevcutları, istenirse sadece kayıtlar

üzerinden de tespit edilerek, geçici vergi matrahının hesabında dikkate alınabilir.”

Yapılan değişiklikte vergilendirme döneminin ilk dokuz ayı, üçer aylık dönemler itibarıyla geçici vergi dönemleri olarak belirlenmiştir.

Bu madde hükmü 2022 yılı vergilendirme dönemine ilişkin verilecek beyannamelerden itibaren uygulanmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

6. Vergiye Uyumlu Mükelleflere Vergi İndirimi Uygulamasına İlişkin Yapılan Değişiklik

-193 sayılı Kanunun mükerrer 121 inci maddesinin ikinci fıkrasının (2) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve dördüncü fıkrasının ikinci cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır. **(Madde 10)**

“2. (1) numaralı bentte belirtilen süre içerisinde kesinleşmiş olması koşuluyla vergi beyannamelerindeki vergi türleri itibarıyla ikmalen, re’sen veya idarece yapılmış bir tarhiyat bulunmaması (Kesinleşen tarhiyatların, indirimin hesaplanacağı beyannamenin ait olduğu yıl için geçerli olan, birinci fıkradaki indirim tutar sınırının %1’ini aşmaması durumunda bu şart ihlal edilmiş sayılmaz.),”

Bu madde hükmü 01/01/2022 tarihinden itibaren verilmesi gereken yıllık gelir ve kurumlar vergisi beyannamelerinde uygulanmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

7. Kamu Kurum Ve Kuruluşları Tarafından Yapılan Tarımsal Destek Ödemeleri Üzerinden Tevkif Edilerek Tahsil Edilen Gelir Vergisinin İadesine İlişkin Düzenleme

193 sayılı Kanuna geçici 91 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir. **(Madde 11)**

“GEÇİCİ MADDE 92 – Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce kamu kurum ve kuruluşla-

rı tarafından yapılan tarımsal destek ödemeleri üzerinden tevkif edilerek tahsil edilen gelir vergisi, çiftçilerin düzeltme zamanaşımı süresi içerisinde tarha yetkili vergi dairelerine başvurmaları ve dava açmamaları, açılmış davalardan vazgeçmeleri şartıyla, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun düzeltmeye ilişkin hükümleri uyarınca, tahsil tarihinden itibaren aynı Kanunun 112 nci maddesinin (4) numaralı fıkrası hükmüne göre hesaplanacak faizi ile birlikte red ve iade edilir.

Bu madde hükümlerinden yararlanmak üzere vazgeçilen davalarla ilgili olarak daha önce verilmiş ve kanun yolu tüketilmemiş kararlar uyarınca, taraflara tebliğ edilip edilmediğine bakılmaksızın işlem yapılmaz, idarece de açılmış davalar sürdürülmez, faiz, yargılama giderleri ve vekâlet ücretine hükmedilmez, hükmedilmişse ödenmez. Hakkında kesinleşmiş yargı kararı bulunanların iade talepleriyle ilgili olarak bu madde hükmü uygulanmaz.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

- VERGİ USUL KANUNUNDA YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER

1. Vergi Uygulamasında Yetkiye İlişkin Değişiklik

4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 4 üncü maddesinin ikinci fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir. **(Madde 12)**

“Hazine ve Maliye Bakanlığı, gerekli gördüğü hallerde; mükelleflerin iş yeri ve adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresleri ile il ve ilçelerin idari sınırlarına bağlı kalmaksızın elektronik ortamda kurulanlar dahil olmak üzere vergi daireleri ve bölge bilgi işlem merkezleri kurmaya, vergi dairelerine bağlı şubeler açmaya, vergi dairelerini diğer vergi dairelerinin şubesi olarak belirlemeye, şubelerin yetki, görev ve sorumluluklarını tespit etmeye, vergi dairelerinin yetki alanı ile vergi türleri, meslek ve iş grupları itiba-

riyle mükelleflerin bağlı olacakları vergi dairesini belirlemeye, bağlı olunan vergi dairesi tarafından yapılan işlemlerin diğer vergi daireleri tarafından yapılabilmesine ve vergi dairesince yapılan işlemlerin elektronik ortamda yapılmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

Yapılan değişiklik ile fiziki ortamdan bağımsız olarak elektronik ortamda vergi dairesinin kurulması, vergi dairelerinin diğer vergi dairelerinin şubesi olarak belirlenmesi suretiyle mükelleflere hızlı ve etkin hizmet verilebilmesinin sağlanması, vergi dairesince yapılan işlemlerin elektronik ortamda kurulan vergi daireleri tarafından da yerine getirilmesini temin edecek düzenlemeler yapma konusunda Hazine ve Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

2. Vergi Mahremiyetine İlişkin Düzenleme

213 sayılı Kanunun 5 inci maddesine beşinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir. **(Madde 13)**

“Gelir İdaresi Başkanlığının görev alanına ilişkin işlerde hizmet alımı yoluyla çalıştırılanlar ile hizmet alımı yapılanların ortak ve yöneticileri öğrendikleri sırlar ve gizli kalması gereken diğer hususlar açısından bu maddede yazılı yasaklara, bu görevlerinden ayrılışları dahi, uymak zorundadır.”

3. Yabancı Memlekette Bulunanlara İlişkin Düzenleme

213 sayılı Kanunun 97 nci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkralarına sırasıyla aşağıdaki cümleler eklenmiştir. **(Madde 14)**

“Bu hâlde bildirim Türkiye elçiliği veya konsoloslugu veya bunların görevlendireceği bir memur yapar. Tebliğin konusu ile hangi merci tarafından çıkarıldığı bilgilerinin yer aldığı ve otuz gün içinde başvurulmadığı takdirde tebliğin yapılmış sayılacağı ihtarını içeren bildirim, muhataba o ülkenin mevzuatının izin verdiği yöntemle gönderilir. Bildirimin o ülkenin mevzuatına göre muhataba tebliğ edildiği belgelendirildiğinde, tebliğ

tarihinden itibaren otuz gün içinde Türkiye elçiliği veya konsolosluluğuna başvurulmadığı takdirde tebligat otuzuncu günün bitiminde yapılmış sayılır. Muhatap, Türkiye elçiliği veya konsolosluluğuna başvurduğu takdirde tebliğ evrakını almaktan kaçınırsa bu hususta düzenlenecek tutanak tarihinde tebliğ yapılmış sayılır. Evrak bekletilmeksizin merciine iade edilir.”

“Şu kadar ki, vergi dairelerinin yabancı memleketlerde bulunan kimselere tebliğ olunacak evrakları, vergi dairesi başkanlıkları; vergi dairesi başkanlığı bulunmayan yerlerde ise defterdarlıklar tarafından doğrudan Türkiye elçilik veya konsolosluluğuna gönderilir.”

Yapılan değişiklik ile yabancı memleketlerde bulunanların kendilerine yapılacak tebligattan daha hızlı bir şekilde haberdar olmasının sağlanması ve tebligat sürecinin etkinleştirilmesi amacıyla, yabancı memleketlerde bulunan Türk vatandaşlarına yapılacak tebligatta hangi usullerin izleneceği ile vergi dairelerinin yabancı memleketlerde bulunan kimselere tebliğ olunacak evraklarının, Gelir İdaresi Başkanlığına gönderilmeksizin, vergi dairesi başkanlıkları, vergi dairesi başkanlığı bulunmayan yerlerde defterdarlıklar tarafından doğrudan yurtdışı temsilciliklerine gönderilmesine ilişkin hükümler eklenmiştir.

4. İlanen Tebliğe İlişkin Düzenleme

213 sayılı Kanunun 104 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir. **(Madde 15)**

“4. İlan yolu ile yapılan tebliğin konusu her biri için ayrı ayrı olmak üzere 3.600 Türk lirasından fazla vergi veya vergi cezasına taalluk ettiği takdirde ilan ayrıca Hazine ve Maliye Bakanlığına bağlı vergi daireleri açısından Gelir İdaresi Başkanlığının, diğerleri için ilgili idarenin resmi internet sitesinde de duyurulabilir.”

“Hazine ve Maliye Bakanlığı, birinci fıkranın (4) numaralı bendinde yer alan tutarı on katına kadar artırmaya, sıfıra kadar indirmeye, duyuru-

nun kapsamı, şekli, zamanı ve süresi ile maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

Bu madde hükmü 01/06/2022 tarihinde yürürlüğe girer.

5. Düzeltme Yetkisi Ve Reddiyata İlişkin Düzenleme

213 sayılı Kanunun 120 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir. **(Madde 16)**

“Gelir İdaresi Başkanlığı, vergi ve mükellefiyet türü ile düzeltmeye konu tutarı ayrı ayrı veya birlikte dikkate alarak düzeltme yetkisinin devredilmesi ile düzeltmenin bağlı olunan vergi dairesi dışındaki vergi daireleri tarafından yapılmasına izin vermeye ve uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

6. İncelemenin Yapılacağı Yere İlişkin Değişiklik

213 sayılı Kanunun 139 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “incelemeye tabi olanın iş yerinde” ibaresi “dairede” şeklinde değiştirilmiş, ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmış, üçüncü fıkrasında yer alan “Bu takdirde incelemeye” ibaresi “İncelemeye” şeklinde, dördüncü fıkrasında yer alan “İncelemenin dairede yapılması halinde istenilen” ibaresi “İstenilen” şeklinde, “daireye getirmesi” ibaresi “ibraz etmesi” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir. **(Madde 17)**

“İncelemenin dairede yapılması, incelemeye tabi olanın iş yerinde tespit yapılmasına ve çalışmalarında bulunulmasına mani değildir.

Mükellef ve vergi sorumlusunun talep etmesi ve iş yerinin müsait olması halinde inceleme iş yerinde de yapılabilir.

Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esaslar Hazine ve Maliye Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

Bu madde hükmü 01/07/2022 tarihinde yürürlüğe girer.

7. İncelemede Uyulacak Esaslara İlişkin Değişiklik

213 sayılı Kanununun 140 ıncı maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, (2) numaralı bendi yürürlükten kaldırılmış, (3) numaralı bendinde yer alan “Nezdinde” ibaresi “İncelemenin iş yerinde yapılması halinde nezdinde” şeklinde değiştirilmiş ve altıncı fıkrasına “çerçevesinde,” ibaresinden sonra gelmek üzere “vergi incelemesine ilişkin işlemlerin elektronik ortamda yürütülmesi, yazı, bildirim ve tutanakların elektronik ortamda düzenlenmesi ile” ibaresi eklenmiştir. **(Madde 18)**

“1. İncelemeye tabi olana, vergi incelemesinin konusunu ve incelemeye başlanıldığı hususunu bir yazıyla bildirirler. Ayrıca, yazının bir örneğini bağlı olduğu birime ve ilgili vergi dairesine gönderirler.”

Bu madde hükmü 01/07/2022 tarihinde yürürlüğe girer.

8. Kamu Kurum Ve Kuruluşları Tarafından Yapılan Bildirim İlişkin Düzenleme

213 sayılı Kanuna 170 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir. **(Madde 19)**

“Kamu kurum ve kuruluşları tarafından yapılan bildirim:

MADDE 170/A – Hazine ve Maliye Bakanlığı, bu Kanuna göre mükelleflerin bildirmeye mecbur olduğu bilgilerin, kamu kurum ve kuruluşları tarafından Bakanlığa yazılı veya elektronik olarak bildirilmesi durumunda, bu bildirim mükellefler tarafından yapılmış bildirim olarak kabul etmeye, bu şekilde kabul edilecek bildirimleri faaliyet konusu, gelir unsuru ile mükellefiyet, vergi, iş yeri ve şirket türlerini ayrı ayrı veya birlikte dikkate alarak tespit etmeye ve uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

9. Elektronik Olarak Tutulan Defterlerin Tasdikine İlişkin Düzenleme

213 sayılı Kanuna 226 ncı maddesinden son-

ra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir. **(Madde 20)**

“Elektronik olarak tutulan defterlerde tasdik:

MADDE 226/A – Türk Ticaret Kanununun 64 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan yetki kapsamında Hazine ve Maliye Bakanlığı ile Ticaret Bakanlığınca müştereken belirlenen usul, esas ve süreler dahilinde elektronik ortamda tutulan defterler için berat alınması, elektronik ortamda tutulan diğer defterlerin ise Hazine ve Maliye Bakanlığı tarafından belirlenen usul, esas ve süreler dahilinde onaylanması bu Kanun uygulamasında tasdik hükmündedir.

Berat ve onayın belirlenen usul, esas ve süreler dahilinde alınmaması veya yapılmaması durumunda defterler tasdik ettirilmemiş sayılır.”

10. İspat Edici Kağıtlara İlişkin Değişiklik

213 sayılı Kanununun 227 nci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “Bu Kanuna” ibaresi “Elektronik belge olarak düzenlenmesi gerekenler de dâhil olmak üzere, bu Kanuna” şeklinde değiştirilmiştir. **(Madde 21)**

11. Tasdik Raporunun Zamanında İbraz Edilmemesine İlişkin Değişiklik

213 sayılı Kanunun mükerrer 227 nci maddesinin üçüncü fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “tasdik raporunu zamanında ibraz etmeyen mükellefler tasdike konu hakdan yararlanamazlar.” ibaresi “tasdik raporunun zamanında ibrazı şarttır.” şeklinde değiştirilmiş ve fıkraya birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler eklenmiştir. **(Madde 22)**

“Şu kadar ki, tasdik raporunun zamanında ibraz edilmemesi halinde, mükellefe tebliğ edilmek şartı ile 60 günlük bir mühlet verilir. Tasdik raporunun bu süre içinde de ibraz edilmemesi halinde mükellefler tasdike konu haktan yararlanamazlar.”

12. Gider Pusulasına İlişkin Değişiklik

213 sayılı Kanununun 234 üncü maddesinin bi-

rinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir. **(Madde 23)**

“Birinci ve ikinci sınıf tüccarlar, kazancı basit usulde tespit edilenlerle defter tutmak mecburiyetinde olan serbest meslek erbabı ve çiftçiler, bu Kanun kapsamındaki belgeleri düzenleme zorunluluğu bulunmayanlara yaptırdıkları işler veya onlardan satın aldıkları mallar (gerçek usulde vergilendirilmeyen çiftçilerden satın aldıkları mallar hariç) için işi yapana veya malı satana imza ettirecekleri gider pusulası düzenlerler. Vergiden muaf esnaf için düzenlenen gider pusulası, bu kişiler tarafından verilmiş fatura hükmündedir.”

“Gider pusulası, malın teslimi veya hizmetin yapıldığı tarihten itibaren azami yedi gün içinde düzenlenir. Bu süre içerisinde düzenlenmeyen gider pusulası hiç düzenlenmemiş sayılır.

İkinci fıkrada belirtilen bilgileri ihtiva etmeleri kaydıyla;

a) Malın veya hizmetin bedelinin, dördüncü fıkrada belirtilen süre dâhilinde satıcıya; 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununda tanımlanan banka, 20/6/2013 tarihli ve 6493 sayılı Ödeme ve Menkul Kıymet Mutabakat Sistemleri, Ödeme Hizmetleri ve Elektronik Para Kuruluşları Hakkında Kanun kapsamında yetkilendirilmiş ödeme kuruluşları veya 9/5/2013 tarihli ve 6475 sayılı Posta Hizmetleri Kanununa göre kurulan Posta ve Telgraf Teşkilatı Anonim Şirketi aracılığıyla ödenmesi halinde, bu kurumlarca düzenlenen belgeler,

b) 7/11/2013 tarihli ve 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun kapsamında satın alınan malların gider pusulası düzenlemek zorunda olanlara iade edilmesinde, 6502 sayılı Kanun uyarınca iade edilecek tutarların, (a) bendinde yer alan kurumlar aracılığıyla iadesinde bu kurumlarca düzenlenen belgeler,

c) Bu Kanuna göre belge düzenleme zorunluluğu bulunmayan kamu kurum ve kuruluşlarının, tabi oldukları ilgili mevzuat dâhilinde, yaptıkları

işler veya sattıkları mallar için düzenledikleri belgeler,

gider pusulası yerine geçer.

Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

Bu madde hükmü yayımı tarihini takip eden ayın başında yürürlüğe girer.

13. Elektronik Ortamdaki Kayıtlar ve Elektronik Cihazla Belge Düzenlemesine İlişkin Değişiklik

213 sayılı Kanunun mükerrer 242 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının birinci paragrafından sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraflar eklenmiş, son paragrafında yer alan “tutulması ve düzenlenmesi” ibaresi “tutulması, düzenlenmesi ve ibraz edilmesi” şeklinde ve “tutulmasına ve düzenlenmesine” ibaresi “tutulmasına, düzenlenmesine ve ibraz edilmesine” şeklinde değiştirilmiş ve paragrafın son cümlesine “çalışanları” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile elektronik defter, belge ve kayıtların oluşturulması, imzalanması, iletilmesi ve saklanması hususlarından herhangi biri için hizmet verme konusunda yetkilendirilenlerin ortak, yönetici ve çalışanları” ibaresi eklenmiştir. **(Madde 24)**

“Elektronik defter beratı, elektronik ortamda tutulan defterlere ilişkin olarak, Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından belirlenen standartlara uygun bilgileri içeren ve Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından onaylanmış elektronik dosyayı ifade eder.

Elektronik muhasebe fişi, şekil hükümlerinden bağımsız olarak Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından belirlenen standart ve içeriğe uygun olarak elektronik ortamda düzenlenen, imzalanan, muhafaza ve ibraz edilebilen muhasebe fişine ait elektronik kayıtlar bütünüdür.”

14. Defter Kayıt ve Belgelerin Elektronik Ortamda İbrazına İlişkin Düzenleme

213 sayılı Kanunun mükerrer 257 nci mad-

desinin birinci fıkrasının (3) numaralı bendine “ortamlarında saklanması” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya ibraz edilmesi” ibaresi eklenmiştir. **(Madde 25)**

15. Değerleme Ölçüsüne İlişkin Düzenleme

213 sayılı Kanununun 261 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir. **(Madde 26)**

“9. Alış bedeli.”

16. Maliyet Bedeline İlişkin Düzenleme

213 sayılı Kanununun 262 nci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir. **(Madde 27)**

“Aşağıda sayılan giderler de maliyet bedeline dâhil edilir:

a) İktisadi kıymetin iktisap edilmesi veya değerinin artırılması ile doğrudan ilgili; gümrük vergileri, gümrük komisyonları, yükleme, boşaltma, nakliye ve montaj giderleri,

b) İktisadi kıymetin iktisap edilmesi veya değerinin artırılması ile doğrudan ilgili; resim ve harçlar, noter, tapu, mahkeme, değer tespiti, danışmanlık, komisyon ve ilan giderleri,

c) İktisadi kıymetin finansmanında kullanılan kredilere ait faiz giderleri ve bunlara ilişkin kur farklarının; emtiada emtianın stoklara girdiği tarihe kadar, diğer iktisadi kıymetlerde ise iktisadi kıymetin envantere alındığı hesap döneminin sonuna kadar olan kısmı ile söz konusu kredilere ilişkin giderler (Faiz giderleri ile kur farklarının diğer kısımlarını maliyet bedeline ithal etmekte veya genel giderler arasında göstermekte mükellefler serbesttirler.),

ç) İktisadi kıymetin stoklara veya envantere alındığı tarihe kadarki depolama ve sigorta giderleri,

d) Gayrimenkullerde mevcut bir binanın satın alınarak yıkılmasından ve arsasının tesviyesinden mütevellit giderler.

Gayrimenkullerle doğrudan ilgili olması şar-

tıyla, bunların envantere alındığı hesap dönemi sonuna kadar alınan hibeler maliyet bedelinden indirilir.

İktisadi kıymetin (emtia hariç) iktisap edilmesi veya değerinin artırılması ile ilgili olan özel tüketim vergisi, indirilemeyecek katma değer vergisi, banka ve sigorta muameleleri vergisi ile kaynak kullanımını destekleme fonunu maliyet bedeline ithal etmekte veya genel giderler arasında göstermekte mükellefler serbesttirler.

Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

17. Değerleme Esaslarına İlişkin Düzenleme

213 sayılı Kanuna 268 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir. **(Madde 28)**

“Alış bedeli:

MADDE 268/A – Alış bedeli, bir iktisadi kıymetin satın alma bedelidir. İktisadi bir kıymetin iktisap edilmesi ile ilgili diğer giderler alış bedeline dâhil değildir.”

18. Gayrimenkullerde Maliyet Bedeline Giren Giderlere İlişkin Düzenleme

213 sayılı Kanununun 270 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır. **(Madde 29)**

19. Demirbaş Eşyanın Maliyet Bedeline İlişkin Düzenleme

213 sayılı Kanununun 273 üncü maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır. **(Madde 30)**

Yapılan Değişiklik sonra madde maddi aşağıdaki gibi olmuştur.

“Alet, edavat, mefruşat ve demirbaş eşya maliyet bedeli ile değerlendirilir.

İmal edilen alat, edevat, mefruşat ve demirbaşlarda imal giderleri satınalma bedeli yerine geçer.”

20. Enflasyon Düzeltmesi ve Yeniden Değerleme Oranına İlişkin Düzenleme

213 sayılı Kanunun mükerrer 298 inci maddesinin başlığı "Enflasyon düzeltmesi, yeniden değerlendirme oranı ve yeniden değerlendirme:" şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir. **(Madde 31)**

"Ç) Tam mükellefiyete tabi ve bilanço esasına göre defter tutan gelir veya kurumlar vergisi mükellefleri (kollektif, adî komandit ve adî şirketler dâhil, (A) fıkrasının (9) numaralı bendi kapsamında söz konusu fıkranın (1) numaralı bendinde yer alan şartlara bakılmaksızın enflasyon düzeltmesi yapanlar ile kayıtlarını Türk para birimi dışında başka bir para birimiyle tutmalarına izin verilenler hariç), (A) fıkrasında yer alan enflasyon düzeltmesi yapma şartlarının gerçekleşmediği hesap dönemlerinin sonu itibarıyla, bilançolarına dâhil bulunan amortisman tabi iktisadi kıymetlerini (bu niteliklerini korudukları müddetçe sat-kirala-geri al işlemine veya kira sertifikası ihracına konu edilenler hariç) ve bunlar üzerinden ayrılmış olup bilançolarının pasifinde gösterilen amortismanları aşağıda belirtilen şartlar doğrultusunda yeniden değerleyebilirler.

1. İktisadi kıymetlerin maliyet bedellerine eklenmiş bulunan (iktisadi kıymetlerin aktifleştirildiği hesap dönemine ilişkin olanlar hariç) kur farkları ve kredi faizleri (bunlara isabet eden amortismanlar dâhil) yeniden değerlendirme kapsamına girmez.

2. Yeniden değerlemede, iktisadi kıymetlerin ve bunlara ait amortismanların, bu Kanunda yer alan değerlendirme hükümlerine göre tespit edilen ve değerlemenin yapılacağı hesap dönemi sonu itibarıyla yasal defter kayıtlarında yer alan değerleri dikkate alınır. Amortismanın herhangi bir yılda yapılmamış olması durumunda, yeniden değerlemeye esas alınacak tutar bu amortismanlar tam olarak ayrılmış varsayılarak belirlenir.

3. İktisadi kıymetlerin (2) numaralı bende göre tespit edilen değerleri ve bunlara ilişkin amor-

tismanların, yeniden değerlemenin yapılacağı yıla ait olan yeniden değerlendirme oranı ile çarpılması suretiyle yeniden değerlendirme sonrası değerleri bulunur.

Yapılacak değerlemede yeniden değerlendirme oranı olarak (B) fıkrasında belirtilen oran dikkate alınır. Kendilerine özel hesap dönemi tayin olunan mükellefler için, özel hesap döneminin başladığı takvim yılına ait oran esas alınır.

Geçici vergi dönemleri itibarıyla yapılacak değerlemede esas alınacak yeniden değerlendirme oranı, bir önceki yılın Kasım ayından başlamak üzere; 3, 6 ve 9 uncu aylarda bir önceki 3, 6 ve 9 aylık dönemlere göre Türkiye İstatistik Kurumunun Yurt İçi Üretici Fiyat Endeksinde meydana gelen ortalama fiyat artış oranı esas alınmak suretiyle belirlenir.

4. Yeniden değerlendirme neticesinde iktisadi kıymetlerin değerinde meydana gelen değer artışı, yeniden değerlemeye tabi tutulan iktisadi kıymetlerin her birine isabet eden değer artışı ayrıntılı olarak görünecek şekilde, bilançonun pasifinde özel bir fon hesabında gösterilir. Değer artışı, iktisadi kıymetlerin yeniden değerlendirme sonrası ve yeniden değerlendirme öncesi net bilanço aktif değerleri arasındaki farktır. Net bilanço aktif değeri, iktisadi kıymetlerin bilançonun aktifinde yazılı değerlerinden, pasifte yazılı amortismanların tenzili suretiyle bulunan değeri ifade eder. İktisadi kıymetler için amortismanın herhangi bir yılda yapılmamış olması durumunda söz konusu değer, bu amortismanlar tam olarak ayrılmış varsayılarak belirlenir.

5. İktisadi kıymetlerini bu fıkra kapsamında yeniden değerlemeye tabi tutan mükellefler bu kıymetlerini, yeniden değerlendirme sonrasında bulunan değerleri üzerinden amortisman tabi tutmaya devam ederler. Yeniden değerlemeye tabi tutulanların her birine isabet eden değer artışları ile bunların hesap şekilleri amortisman kayıtlarında ayrıntılı olarak gösterilir.

6. Pasifte özel bir fon hesabında gösterilen değer artışı tutarının, sermayeye ilave edilme dışında herhangi bir şekilde başka bir hesaba nakledilen veya işletmeden çekilen kısmı, bu işlemin yapıldığı dönem kazancı ile ilişkilendirilmeksizin bu dönemde gelir veya kurumlar vergisine tabi tutulur. Sermayeye eklenen değer artışları, ortaklar tarafından işletmeye ilave edilmiş kıymetler olarak kabul edilir. Bu işlemler kâr dağıtımı sayılmaz.

7. Yeniden değerlemeye tabi tutulan iktisadi kıymetlerin elden çıkarılması (satış, devir, işletmeden çekiş, tasfiye gibi) halinde, bunlara isabet eden pasifte özel bir fon hesabında gösterilen değer artışları aynen amortismanlar gibi muameleye tabi tutulur.

8. Her yılın yeniden değerlendirme oranı ancak o yıla ait değerlemede nazara alınabilir. Yeniden değerlemenin herhangi bir yıl yapılmamasından veya değerlendirme oranının düşük uygulanmasından dolayı daha sonraki yıllarda geçmiş dönemlere ilişkin yeniden değerlendirme yapılamaz.

9. Hesap dönemi içinde aktife giren iktisadi kıymetler için aktife girdiği hesap döneminde, yeniden değerlendirme yapılmaz.

10. Yeniden değerlemeye tabi tutulan iktisadi kıymetlerin elden çıkarılmasından önce (A) fıkrasında belirtilen enflasyon düzeltmesi yapılmasına ilişkin şartların oluşması halinde, anılan fıkranın (7) numaralı bendi uyarınca enflasyon düzeltmesi yapılır. Söz konusu bent gereği öz sermaye kalemlerinin düzeltilmesinde bu madde kapsamındaki yeniden değerlendirme değer artış fonu öz sermayeden düşülür. Ayrıca mezkûr değer artış fonunun sermayeye ilavesi nedeniyle oluşan sermaye artışları sermaye artışı olarak dikkate alınmaz ve enflasyon düzeltmesine tabi tutulmaz.

11. (A) fıkrası uyarınca enflasyon düzeltmesine ilişkin şartların oluştuğu dönemlerde, bu fıkraya uyarınca yeniden değerlendirme yapılmaz. Anılan fıkrada belirtilen enflasyon düzeltmesine ilişkin şartların oluşmadığı ilk hesap döneminden itibaren,

bu fıkra hükümleri uyarınca yeniden değerlendirme uygulamasına devam olunabilir. Bu durumda iktisadi kıymetlerin yeniden değerlemesine esas değerler olarak, enflasyon düzeltmesine tabi tutulmuş son bilançoda yer alan değerler dikkate alınır. Bu değerlerin tespitinde, iktisadi kıymetler için amortismanın herhangi bir yılda yapılmamış olması durumunda, bu amortismanlar tam olarak ayrılmış varsayılır.

12. Bu fıkra kapsamında yeniden değerlendirme yapılan hesap döneminden sonra (A) fıkrası uyarınca enflasyon düzeltmesi şartlarının yeniden oluşması durumunda, bu fıkra hükümlerine göre yeniden değerlemeye tabi tutulmuş olan iktisadi kıymetler ile bunlara ilişkin amortismanlar düzeltilmiş son değerleri dikkate alınarak enflasyon düzeltmesine tabi tutulur.

13. Yeniden değerlemenin herhangi bir yılda yapılmaması durumunda, sonraki hesap dönemlerine ilişkin olarak bu fıkra kapsamında yeniden değerlendirme yapılabilir.

14. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

Bu madde hükmü 01/01/2022 tarihinde yürürlüğe girer.

21. Amortismanla İlişkin Düzenlemeler

- 213 sayılı Kanununun 315 inci maddesinin birinci fıkrasına “kıymetlerini” ibaresinden sonra gelmek üzere “, 320 nci maddenin dördüncü fıkrası saklı kalmak üzere,” ibaresi eklenmiştir. **(Madde 32)**

- 213 sayılı Kanununun 318 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ayrı ayrı tespit edilen nispetler, 320 nci maddenin üçüncü fıkrası uygulamasında müracaat tarihinden itibaren geçerlidir.” **(Madde 33)**

-213 sayılı Kanununun 320 nci maddesine ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir. **(Madde 34)**

“Dileyen mükellefler, amortisman işlemine, işletme aktifine yeni kaydedilecek iktisadi kıymetler (ikinci fıkra kapsamındaki hariç) için bunların kullanıma hazır olduğu tarihte başlayıp ve her bir hesap dönemi için kıymetin aktifte kaldığı süre kadar gün esasına göre amortisman ayırabilir. Sürenin gün olarak hesaplanması için Hazine ve Maliye Bakanlığınca tespit ve ilan edilen faydalı ömür süreleri üçyüzaltmışbeş ile çarpılır.

Mükellefler, Hazine ve Maliye Bakanlığının iktisadi kıymetler için tespit ve ilan ettiği faydalı ömürlerden kısa olmamak üzere amortisman süresini, her yıl için aynı nispet olmak kaydıyla, belirlemekte serbesttir. Şu kadar ki, bu süre Hazine ve Maliye Bakanlığınca belirlenen sürenin iki katını ve elli yılı aşamaz. Mükellefler bu tercihlerini iktisadi kıymetin envantere alındığı geçici vergi dönemi sonu itibarıyla kullanırlar. Bu şekilde belirlenen amortisman süresi ve oranı izleyen dönemlerde değiştirilemez.”

“Bu maddenin birinci ya da üçüncü fıkrasına göre amortisman hesaplanmasına başlandıktan sonra bu hesaplama şekline vazgeçilemez.

Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

Yapılan düzenlemelerin madde gerekçelerine aşağıda yer verilmiştir.

- Maddenin ikinci fıkrası kapsamında olanlar hariç olmak üzere, işletme aktifine yeni kaydedilecek amortisman tabii iktisadi kıymetler için aktifte girme tarihinden itibaren günlük esasa göre amortisman ayrılabilmesi bir seçimlik imkân olarak mükelleflere tanınmaktadır. Bu durumda, faydalı ömür süresinin gün olarak hesaplanmasında, Hazine ve Maliye Bakanlığınca yıl olarak tespit ve ilan edilen faydalı ömür süreleri üçyüzaltmışbeş ile çarpılmak suretiyle belirlenecektir.

- Mükelleflere; Hazine ve Maliye Bakanlığınca belirlenen faydalı ömür süresinin iki katını ve elli yılı aşmamak, her yıl için aynı nispet uygulanması şartıyla, daha uzun faydalı ömürler dikkate alın-

rak amortisman sürelerini uzatabilme hususunda serbesti tanınmaktadır. Örneğin halihazırda jeneratörler 10 yılda amorti edilmekte olup yapılacak düzenlemeyle amortisman süresi 20 yıla kadar uzatılabilecektir. Bu durumda her yıl %5 amortisman oranı dikkate alınacak ve bu şekilde belirlenen amortisman süresi ve oranı, izleyen yıllarda değiştirilemeyecektir.

- Yıl veya gün esasına göre amortisman ayırabilme serbestisi tanınan iktisadi kıymetler bakımından, söz konusu yöntemlerden biri ile amortisman hesaplanmasına başlandıktan sonra, hesaplama şekli değiştirilemeyecektir. Diğer taraftan, maddenin uygulama usul ve esaslarını belirleme konusunda Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkili kılınmaktadır.

22. Şüpheli Alacaklara İlişkin Düzenleme

213 sayılı Kanunun 323 üncü maddesinin birinci fıkrasının (2) numaralı bendinde yer alan “dava ve icra takibine değmeyecek derecede küçük” ibaresi “ve 3.000 Türk lirasını aşmayan” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir. (Madde 35)

“İşletme hesabı esasında defter tutan mükellefler, yukarıdaki fıkralar kapsamında tespit edilen şüpheli alacaklarını defterlerinin gider kısmına ve bunlardan sonradan tahsil edilen miktarları ise tahsil edildikleri dönemde defterlerinin gelir kısmına, hangi alacaklara ait olduğunu gösterecek şekilde, kaydederler.”

23. Amortisman Uygulamasındaki Özel Hallere İlişkin Düzenlemeler

- 213 sayılı Kanunun 328 inci maddesinin dördüncü ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir. (Madde 36)

“Bilanço esasına göre defter tutan mükelleflerce;

a) Satılan iktisadi kıymetlerin yenilenmesi veya benzer mahiyetteki bir iktisadi kıymetin iktisabı, işin niteliğine göre zorunlu bulunur veya

bu hususta işletmeyi idare edenlerce karar verilmiş ve teşebbüse geçilmiş olursa bu takdirde, satıştan doğan kâr, satışın yapıldığı tarihi takip eden üçüncü takvim yılının sonuna kadar pasifte geçici bir hesapta tutulabilir. Bu süre içinde, satılan iktisadi kıymetlerin yenilenmesi veya benzer mahiyetteki bir iktisadi kıymetin iktisabı gerçekleşmezse, geçici hesapta tutulan kâr, satışın yapıldığı yılı takip eden üçüncü takvim yılının kâr ve zarar hesabına eklenir.

b) Pasifte geçici bir hesapta tutulan kâr, finansal kiralama yoluyla edinilenler de dâhil olmak üzere (a) bendindeki esaslar dâhilinde iktisap edilen bir veya birden fazla kıymetin bu Kanun hükümlerine göre ayrılacak amortismanlarına mahsup edilir. Bu mahsup tamamlandıktan sonra itfa edilmemiş olarak kalan değerlerin amortismanına devam olunur.

c) Pasifte geçici bir hesapta tutulan kâr, satış yapılan iktisadi kıymetin yerine iktisap edilen yeni kıymetlerin amortisman ayrılacak tutarından fazla ise bu fazlalık, satışın yapıldığı yılı takip eden üçüncü takvim yılının kâr ve zarar hesabına eklenir.

ç) Satışın yapıldığı yılı takip eden üçüncü takvim yılının sonundan önce işin terki, devri veya işletmenin tasfiyesi hâlinde pasifte geçici bir hesapta tutulan kâr o yılın kâr ve zarar hesabına eklenir.

Maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

-213 sayılı Kanununun 329 uncu maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir ve dördüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır. **(Madde 37)**

“Bilanço esasına göre defter tutan mükelleflerce;

a) Alınan sigorta tazminatı ile tamamen veya kısmen zarar gören amortismanına tabi iktisadi kıymetlerin yenilenmesi veya benzer mahiyetteki bir iktisadi kıymetin iktisabı, işin niteliğine göre

zorunlu bulunur veya bu hususta işletmeyi idare edenlerce karar verilmiş ve teşebbüse geçilmiş olursa tazminat fazlası, tazminatın alındığı tarihi takip eden üçüncü takvim yılının sonuna kadar pasifte geçici bir hesapta tutulabilir. Her ne sebeple olursa olsun bu süre içinde zarar gören iktisadi kıymetlerin yenilenmesi veya benzer mahiyetteki bir iktisadi kıymetin iktisabı gerçekleşmezse, geçici hesapta tutulan tazminat fazlası, tazminatın alındığı yılı takip eden üçüncü takvim yılının kâr ve zarar hesabına eklenir.

b) Pasifte geçici bir hesapta tutulan tazminat fazlası, finansal kiralama yoluyla edinilenler de dâhil olmak üzere (a) bendindeki esaslar dâhilinde iktisap edilen bir veya birden fazla kıymetin bu Kanun hükümlerine göre ayrılacak amortismanlarına mahsup edilir. Bu mahsup tamamlandıktan sonra itfa edilmemiş olarak kalan değerlerin amortismanına devam olunur.

c) Pasifte geçici bir hesapta tutulan tazminat fazlası, zarar gören iktisadi kıymetin yerine iktisap edilen yeni kıymetlerin amortisman ayrılacak tutarından fazla ise bu fazlalık, tazminatın alındığı yılı takip eden üçüncü takvim yılının kâr ve zarar hesabına eklenir.

ç) Tazminatın alındığı yılı takip eden üçüncü takvim yılının sonundan önce işin terki, devri veya işletmenin tasfiyesi hâlinde pasifte geçici bir hesapta tutulan tazminat fazlası o yılın kâr ve zarar hesabına eklenir.

Maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

24. Tekerrüre İlişkin Düzenleme

213 sayılı Kanununun 339 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir. **(Madde 38)**

“MADDE 339 – Vergi ziyasına sebebiyet vermekten veya usulsüzlükten dolayı ceza kesilen ve cezası kesinleşenlere, vergi ziyası cezasında cezanın kesinleştiği tarihi izleyen günden itibaren beşinci yılın isabet ettiği takvim yılının sonuna ka-

dar, usulsüzlükte cezanın kesinleştiği tarihi izleyen günden itibaren ikinci yılın isabet ettiği takvim yılının sonuna kadar tekrar ceza kesilmesi durumunda, vergi ziyayı cezası yüzde elli, usulsüzlük cezası yüzde yirmibeş oranında artırılmak suretiyle uygulanır. Şu kadar ki, artırım tutarı kesinleşen cezadan (kesinleşen birden fazla ceza olması durumunda bunlardan tutar itibarıyla en yükseğinden) fazla olamaz.

Birinci fıkrada yer alan beş ve iki yıllık sürelerin hesabında, artırıma esas alınan cezaların kesinleşme tarihi dikkate alınır.”

25. Usulsüzlük Cezasına İlişkin Düzenleme

213 sayılı Kanunun 352 nci maddesinin I inci derece usulsüzlüklerle ilgili (6) numaralı bendinde yer alan “(Madde 215 – 219)” ibaresi “(Madde 215 – 219 ile mükerrer madde 242)” şeklinde değiştirilmiştir. **(Madde 39)**

Yapılan düzenleme ile kâğıt ortamında yapılan/tutulan kayıt ve defterlere yönelik olarak kayıt nizamına ilişkin hükümlere uyulmaması durumunda kesilecek cezalar ile söz konusu Kanunun mükerrer 242 nci maddesinde yer alan yetki kapsamında uygulanmakta olan elektronik kayıt ve defter uygulamalarındaki kayıt nizamına uyulmaması fiillerine uygulanacak cezaların aynı mahiyette olması ve bu fiillere karşılık olarak birinci derece usulsüzlük cezasının kesilebilmesi sağlanmıştır.

26. Özel Usulsüzlükler ve Cezalarına İlişkin Düzenleme

213 sayılı Kanunun 353 üncü maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinde yer alan “227 nci ve 231 inci” ibaresi “227, 231 ve 234 üncü” şeklinde değiştirilmiş, fıkranın (8) numaralı bendinin birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, bende birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle ile fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir. **(Madde 40)**

“Belge basımı ile ilgili bildirim görevini belirleyen sürede yerine getirmeyen ya da bildirim

eksik veya hatalı yapan matbaa işletmecilerine 1.400 Türk lirası özel usulsüzlük cezası kesilir.”

“Bildirim görevinin belirlenen sürede yerine getirilmemesi durumu ile bildirim eksik veya hatalı yapılması durumunda kesilmesi gereken özel usulsüzlük cezası, bildirim belirlenen sürenin sonundan başlayarak 30 gün içinde yapılması ya da eksik veya hatalı yapılan bildirim aynı süre içerisinde tamamlanması veya düzeltilmesi durumunda 1/2 oranında uygulanır.”

“11. Bu Kanunun mükerrer 227 nci maddesi uyarınca tasdik kapsamına alınan konularda yeminli mali müşavir tasdik raporunun aynı maddenin üçüncü fıkrasının birinci cümlesinde belirtilen sürede ibraz edilmemesi durumunda, tasdik raporu ibraz şartı getirilen mükellef adına 50.000 Türk lirasından az ve 500.000 Türk lirasından fazla olmamak üzere, yararlanılması tasdik raporunun ibrazı şartına bağlanan tutarın %5’i nispetinde özel usulsüzlük cezası kesilir.”

Yapılan düzenleme ile gider pusulasının hiç düzenlenmemiş sayıldığı durumlara bağlı olarak özel usulsüzlük cezası kesilebilmesi sağlanmış, uygulamada ortaya çıkan belirsizliklerin giderilmesi ve bildirim yükümlülüğüne olan uyumun artırılması amacıyla belge basımı ile ilgili bildirim yükümlülüğüne yönelik ceza hükmünde mükellef lehine değişiklik yapılmıştır. Kanunun mükerrer 227 nci maddesi uyarınca tasdik kapsamına alınan konulara ilişkin olarak ibraz edilmesi gereken yeminli mali müşavir tasdik raporunun aynı maddenin üçüncü fıkrasında belirlenen sürede ibraz edilmemesi durumunda, ibraz yükümlülüğünü yerine getirmeyen mükellef adına özel usulsüzlük cezası kesilebilmesi sağlanmıştır.

27. Bilgi Vermekten Çekinenler ile 107/A, 256, 257, Mükerrer 257’nci Madde ve Gelir Vergisi Kanununun 98/A Maddesi Hükmüne Uymayanlar İçin Ceza Maddesine İlişkin Düzenleme

213 sayılı Kanunun mükerrer 355 inci mad-

desinin başlığına "107/A," ibaresinden sonra gelmek üzere "mükerrer 242," ibaresi ve maddenin birinci fıkrasına "150," ibaresinden sonra gelmek üzere "mükerrer 242," ibaresi eklenmiştir. **(Madde 41)**

28. Pişmanlık ve Islaha İlişkin Düzenleme

213 sayılı Kanunun 371 inci maddesinin birinci fıkrasının (2) numaralı bendinde yer alan "her hangi bir vergi incelemesine başlandığı veya olayın" ibaresi "haber verilen olayın ilgili olduğu vergi türüne ilişkin bir vergi incelemesine başlandığı veya olayın ve ilgili olduğu vergi türünün" şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir. **(Madde 42)**

"Hazine ve Maliye Bakanlığı maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir."

Yapılan düzenleme ile devam etmekte olan vergi incelemesinin ilgili olduğu vergi türünden ve takdir komisyonuna sevk edilen olayın ilgili olduğu vergi türünden farklı vergi türü için madde hükmünün uygulanabilmesi temin edilmektedir. Değişiklikle mükelleflerin, haklarında yapılmakta olan vergi incelemesi ya da yapılan takdire sevk işlemine ilişkin vergi türünden farklı vergi türü için pişmanlıkla beyanname verebilmesi mümkün hale gelmektedir

29. Vergi Ziyai, Usulsüzlük ve Özel Usulsüzlük Cezalarında İndirime İlişkin Düzenleme

213 sayılı Kanunun 376 ncı maddesinin birinci fıkrasının (2) numaralı bendinde yer alan "vergi ziyai cezasının" ibaresi "vergi cezalarının" şeklinde değiştirilmiştir. **(Madde 43)**

30. Uzlaşma Müessesesine İlişkin Düzenlemeler

- 213 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "cezalarının" ibaresinden önce gelmek üzere "ceza-

ları ile 5.000 Türk lirasını aşan usulsüzlük ve özel usulsüzlük" ibaresi ve ikinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir. **(Madde 44)**

"Uzlaşmaya konu edilebilecek usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezalarının tespitinde cezayı gerektiren fiil bazında kesilecek toplam ceza tutarı dikkate alınır ve 5.000 Türk lirasını aşmayan usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezaları için Kanunun 376 ncı maddesindeki indirim oranı %50 artırılmış olarak uygulanır."

-213 sayılı Kanunun ek 11 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "ile bunlara ilişkin kesilecek vergi ziyai cezalarında" ibaresi "ve bunlara ilişkin kesilecek vergi ziyai cezaları ile 5.000 Türk lirasını aşan usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezalarında" şeklinde değiştirilmiş ve fıkraya aşağıdaki cümle eklenmiştir. **(Madde 45)**

"Uzlaşmaya konu edilebilecek usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezalarının tespitinde, cezayı gerektiren fiil bazında kesilecek toplam ceza tutarı dikkate alınır."

31. Karşılıklı Anlaşma Usulüne İlişkin Düzenlemeler

-213 sayılı Kanuna ek 13 üncü maddesinden sonra gelmek üzere bölüm başlığı ile birlikte aşağıdaki ek madde eklenmiştir. **(Madde 46)**

"DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Karşılıklı Anlaşma Usulü

Karşılıklı anlaşma usulüne başvuru:

EK MADDE 14 – Mükellefler, usulüne uygun yürürlüğe konulmuş bir çifte vergilendirmeyi önleme anlaşması hükümlerine aykırı olarak vergilendirildiği veya bu şekilde vergilendirileceğine ilişkin kuvvetli emareler bulunduğu iddiasıyla anlaşmanın "Karşılıklı Anlaşma Usulü" hükümlerine göre Gelir İdaresi Başkanlığına başvurabilir. Çifte vergilendirmeyi önleme anlaşması hükümlerine bağlı olarak bu başvuru, anlaşmaya taraf diğer Akit Devlet yetkili makamları aracılığıyla da yapılabilir.

Vergilendirmenin matrah veya vergi farkları itibarıyla bölünebildiği durumlarda başvuru, sadece toplam farkın çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmaları kapsamındaki bölümüne isabet eden kısmı için yapılabilir.

Yapılan başvurunun değerlendirilebilmesi için çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmasında öngörülen süre ve usulde yapılması şarttır. Anlaşmada başvuru için süre bulunmadığı veya iç mevzuat hükümlerine atf yapıldığı durumda başvurunun, anlaşma hükümlerine aykırı olduğu iddia edilen bir vergilendirme işleminden mükellefin ilk haberdar olduğu tarihten itibaren üç yıl içerisinde yapılması esastır. Her hâlükârda başvuru süresi; ihbarnamenin tebliğ edildiği, ihtirazi kayıtlı verilen beyannamede verginin tahakkuk ettiği, vergi kesintisi yapıldığı durumda ise kesintinin yapıldığı tarihten itibaren anlaşmada öngörülen sürenin bitiminde, böyle bir süre yoksa üç yıl tamamlanınca sona erer.”

-213 sayılı Kanuna ek 13 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki ek madde eklenmiştir. **(Madde 47)**

“Karşılıklı anlaşma usulü ve dava açma:

EK MADDE 15 – Karşılıklı anlaşma usulüne göre başvuru; başvuru kapsamındaki tarh ve tebliğ edilen vergi ve cezalar ile ihtirazi kayıtlı verilen beyanname üzerine tahakkuk eden vergiye ilişkin dava açma süresini durdurur.

Yapılan başvuruya konu talebin reddi veya diğer Akit Devletin yetkili makamı ile anlaşmaya varılamaması durumunda bu durum bir yazı ile mükellefe tebliğ edilir. Mükellef, söz konusu yazının tebliğ edildiği tarihten itibaren kalan dava açma süresi içerisinde vergi mahkemesi nezdinde dava açabilir. Dava açma süresi, on beş günden az kalmış ise bu süre yazının tebliği tarihinden itibaren on beş gün olarak uzar.”

-213 sayılı Kanuna ek 13 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki ek madde eklenmiştir. **(Madde 48)**

“Karşılıklı anlaşma usulü başvurusunun neticelendirilmesi:

EK MADDE 16 – Başvurunun, Gelir İdaresi Başkanlığı ile diğer Akit Devletin yetkili makamı arasında anlaşmaya varılarak sonuçlandırılması hâlinde durum mükellefe bir yazı ile tebliğ edilir.

Yazının tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içinde mükellefin varılan anlaşmayı kabul edip etmediğini Gelir İdaresi Başkanlığına bildirmesi şarttır. Mükellef bu süre içinde bildirimde bulunmadığı takdirde, varılan anlaşmayı kabul etmemiş sayılır. Anlaşma sonucunun kabul edilmemesi veya kabul edilmemiş sayılması durumunda, otuz günlük sürenin bitiminden itibaren dava açma süresi yeniden işlemeye başlar ve vergi mahkemesi nezdinde dava açılabilir. Dava açma süresi, on beş günden az kalmış ise bu süre on beş gün olarak uzar.

Gelir İdaresi Başkanlığı ile diğer Akit Devletin yetkili makamı arasında varılan anlaşmanın mükellef tarafından süresi içinde kabul edilmesi durumunda karşılıklı anlaşma vaki olur ve varılan anlaşmaya göre vergi ve cezalarda düzeltme yapılır. Anlaşma üzerine tahakkuk eden vergilere 6183 sayılı Kanuna göre tespit edilen gecikme zammı oranında gecikme faizi; verginin kendi vergi kanunlarında belirtilen ve tarihyatın ilgili bulunduğu döneme ilişkin normal vade tarihinden itibaren, mükellefin karşılıklı anlaşma sonucunu kabul ettiğini bildirdiği tarihe kadar geçen süre için uygulanır.

Karşılıklı anlaşmanın vaki olduğu durumda üzerinde anlaşılan hususlar ve anlaşma uyarınca düzeltilen vergi ve cezalar hakkında dava açılmaz ve hiçbir mercie şikayette bulunulamaz, Kanunun 376 ncı maddesine göre ceza indiriminden faydalanılamaz ve uzlaşma hükümlerinden yararlanılamaz. Söz konusu vergi ve cezalar, düzeltme işleminin mükellefe tebliğ edildiği tarihten itibaren bir ay içerisinde ödenir. Düzeltme işlemine konu verginin tamamı ile cezaların yarısının bu süre zarfında ödenmesi halinde cezanın yarısı indirilir.”

-213 sayılı Kanuna ek 13 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki ek madde eklenmiştir. **(Madde 49)**

“Başvuru öncesi açılan davalar ve uzlaşma talebi:

EK MADDE 17 – Mükellef, Kanunun ek 14 üncü maddesi hükümlerine göre yaptığı başvurudan önce;

a) Dava açmışsa dava, karşılıklı anlaşma usulü başvurusu sonuca bağlanmadan vergi mahkemelerince incelenmez; herhangi bir sebeple incelenir ve karara bağlanırsa, karşılıklı anlaşma başvurusuna ilişkin sonuç dikkate alınır. Anlaşma sonucu idare tarafından yargı mercilerine bildirilir. Karşılıklı anlaşmanın vaki olmaması halinde, durdurulmuş olan davanın görülmesine, vergi mahkemesinde devam olunur.

b) Uzlaşma talebinde bulunmuşsa uzlaşma, karşılıklı anlaşma usulü başvurusunun sonuca bağlanmasına kadar ertelenir. Şu kadar ki, mükellef anlaşmanın sonucunu beklemezsizin uzlaşma hakkını kullanmayı talep ettiği takdirde başvurusundan vazgeçmiş sayılır ve anlaşmanın vaki olduğu durumda, diğer Akit Devlete yönelik düzeltme talebi hariç, tekrar karşılıklı anlaşma usulü başvurusunda bulunamaz. Uzlaşmanın vaki olmadığı durumda ise mükellef, Kanunun ek 14 üncü maddesi hükümlerine göre tekrar karşılıklı anlaşma usulü başvurusunda bulunabilir.”

-213 sayılı Kanuna ek 13 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki ek madde eklenmiştir. **(Madde 50)**

“Diğer hususlar:

EK MADDE 18 – Gelir İdaresi Başkanlığına yapılan karşılıklı anlaşma usulü başvurusu, başvuruya konu vergi ve cezalar için, başvuru tarihi itibarıyla bu Kanunda yazılı zamanaşımı sürelerini durdurur. Duran zamanaşımı, ek 16 ncı maddenin ikinci fıkrası uyarınca mükellef tarafından anlaşma sonucunun kabul edilmemesi veya kabul edilmemiş sayılması durumunda bu durumların ortaya çıktığı tarihi takip eden günden itibaren kaldığı yerden işlemeye devam eder.

Karşılıklı anlaşma sonucuna göre Türkiye’de düzeltme yapılmasının gerekmesi durumunda,

anlaşma sonucu, Kanunun zamanaşımı hükümlerine bakılmaksızın uygulanır. Şu kadar ki, anlaşma sonucunun uygulanması için çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmasında bir süre ön-görölmüş ise bu süre ile ilgili hükümler saklıdır.

Mükellef, karşılıklı anlaşmanın sonucunu kabul ettiği durumlar hariç olmak üzere, sürecin herhangi bir aşamasında başvurusunu geri çekebilir, bu durumda duran zamanaşımı kaldığı yerden işlemeye devam eder. Mükellefin, başvurusunu geri çektiği durumda, Kanunun diğer hükümleri kapsamındaki başvuru hakları saklıdır.

Karşılıklı anlaşma usulüne başvurulması, tahakkuk eden vergi ve cezaların tahsilatını durdurmaz.

Karşılıklı anlaşma usulü hükümlerinin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

Karşılıklı anlaşma usullerine ilişkin maddeler 01/01/2022 tarihinden itibaren yapılacak başvurulara uygulanmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

32. Arge, Yenilik Ve Tasarım Faaliyetinde Kullanılmak Üzere İktisap Edilen Makine ve Teçhizatın Amortismanına İlişkin Düzenleme

213 sayılı Kanunun geçici 30 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir. **(Madde 51)**

“Bu fıkranın yürürlüğe girdiği tarihten 31/12/2023 tarihine (bu tarihler dâhil) kadar, birinci fıkrada belirtilen kapsam ve şartlar dâhilinde iktisap edilen yeni makina ve teçhizat için aynı fıkra uygulamasından yararlanılabilir. Bu fıkranın uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

33. Yeniden Değerlemeye İlişkin Düzenleme

213 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir. **(Madde 52)**

“GEÇİCİ MADDE 32 – Bu maddeyi ihdas eden

Kanunla mükerrer 298 inci maddeye eklenen (Ç) fıkrası kapsamında yeniden değerlendirilecek olan mükellefler, anılan fıkra uyarınca ilk kez yeniden değerlendirilecek hesap döneminden önceki hesap döneminin sonu itibarıyla bilançolarına kayıtlı bulunan taşınmazlar ile amortismanına tabi diğer iktisadi kıymetlerini (bu niteliklerini korudukları müddetçe sat-kirala-geri al işlemine veya kira sertifikası ihracına konu edilen taşınmaz ve iktisadi kıymetler hariç) aşağıdaki şartlarla yeniden değerleyebilirler.

a) Yeniden değerlemede, taşınmazlar ile amortismanına tabi diğer iktisadi kıymetlerin ve bunlara ait amortismanların, bu Kanunda yer alan değerlendirme hükümlerine göre tespit edilen ve bu Kanunun mükerrer 298 inci maddesinin (Ç) fıkrası uyarınca ilk kez yeniden değerlendirilecek hesap döneminden önceki hesap döneminin sonu itibarıyla yasal defter kayıtlarında yer alan değerleri dikkate alınır. Amortismanın herhangi bir yılda yapılmamış olması durumunda, yeniden değerlemeye esas alınacak tutar bu amortismanlar tam olarak ayrılmış varsayılarak belirlenir.

b) Taşınmazlar ve amortismanına tabi diğer iktisadi kıymetlerin (a) bendine göre tespit edilen değerleri ve bunlara ilişkin amortismanların yeniden değerlendirme oranı ile çarpılması suretiyle yeniden değerlendirme sonrası değerleri bulunur.

Yapılacak değerlemede esas alınacak yeniden değerlendirme oranı olarak;

1. Bu Kanunun mükerrer 298 inci maddesinin (A) fıkrasına göre enflasyon düzeltmesine tabi tutulan;

i) En son bilançoda yer alan taşınmazlar ve amortismanına tabi diğer iktisadi kıymetler ile bunların amortismanları için, anılan maddenin (Ç) fıkrası kapsamında yapılacak yeniden değerlemenin ilgili olduğu hesap döneminden önceki hesap döneminin son ayına ilişkin Yİ-ÜFE değerinin, söz konusu bilançonun ait olduğu tarihi takip eden aya ilişkin Yİ-ÜFE değerine bölünmesi ile bulunan oran,

ii) En son bilanço tarihinden sonra iktisap edilen taşınmazlar ve amortismanına tabi diğer iktisadi kıymetler ile bunların amortismanları için, anılan maddenin (Ç) fıkrası kapsamında yapılacak yeniden değerlemenin ilgili olduğu hesap döneminden önceki hesap döneminin son ayına ilişkin Yİ-ÜFE değerinin, bunların iktisap edildiği ayı izleyen aya ilişkin Yİ-ÜFE değerine bölünmesi ile bulunan oran,

2. Daha önce Kanunun geçici 31 inci maddesinin;

i) Birinci fıkrasında yer alan tarihe kadar yeniden değerlemeye tabi tutulan taşınmazlar ve amortismanları için, mükerrer 298 inci maddenin (Ç) fıkrası kapsamında yapılacak yeniden değerlemenin ilgili olduğu hesap döneminden önceki hesap döneminin son ayına ilişkin Yİ-ÜFE değerinin, 2018 yılı Mayıs ayına ilişkin Yİ-ÜFE değerine bölünmesi ile bulunan oran,

ii) Yedinci fıkrasında yer alan tarihe kadar yeniden değerlemeye tabi tutulan taşınmazlar ve amortismanına tabi diğer iktisadi kıymetler ile bunların amortismanları için, mükerrer 298 inci maddenin (Ç) fıkrası kapsamında yapılacak yeniden değerlemenin ilgili olduğu hesap döneminden önceki hesap döneminin son ayına ilişkin Yİ-ÜFE değerinin, 2021 yılı Haziran ayına ilişkin Yİ-ÜFE değerine bölünmesi ile bulunan oran,

dikkate alınır. Bu bent uyarınca dikkate alınacak Yİ-ÜFE ibaresi; Türkiye İstatistik Kurumunun her ay için belirlediği 1/1/2005 tarihinden itibaren üretici fiyatları endeksi (ÜFE) değerlerini, 1/1/2014 tarihinden itibaren yurt içi üretici fiyat endeksi (Yİ-ÜFE) değerlerini ifade eder.

c) Yeniden değerlendirme neticesinde taşınmazlar ve amortismanına tabi diğer iktisadi kıymetlerin değerinde meydana gelecek değer artışı, yeniden değerlemeye tabi tutulan taşınmazlar ve amortismanına tabi diğer iktisadi kıymetlerin her birine isabet eden değer artışları ayrıntılı olarak gösterilecek şekilde, bilançonun pasifinde özel bir fon hesabında gösterilir. Değer artışı, taşınmazlar ve

amortismanına tabi diğer iktisadi kıymetlerin yeniden değerlendirme sonrası ve yeniden değerlendirme öncesi net bilanço aktif değerleri arasındaki farktır. Net bilanço aktif değeri, taşınmazlar ve amortismanına tabi diğer iktisadi kıymetlerin bilançonun aktifinde yazılı değerlerinden, pasifte yazılı amortismanların tenzili suretiyle bulunan değeri ifade eder.

Taşınmaz ve amortismanına tabi diğer iktisadi kıymetlerini bu madde kapsamında yeniden değerlemeye tabi tutan mükellefler bunları, yapılan yeniden değerlendirme sonrasında bulunan değerleri üzerinden amortismanına tabi tutmaya devam ederler.

Pasifte özel bir fon hesabında gösterilen değer artışı tutarı üzerinden %2 oranında hesaplanan vergi, yeniden değerlendirme işleminin yapıldığı tarihi izleyen ayın sonuna kadar bir beyanname ile gelir veya kurumlar vergisi yönünden bağlı olunan vergi dairesine beyan edilir ve ilk taksiti beyanname verme süresi içinde, izleyen taksitler beyanname verme süresini takip eden ikinci ve dördüncü ayda olmak üzere üç eşit taksitte ödenir. Bu fıkra kapsamında ödenen vergi; gelir ve kurumlar vergisinden mahsup edilmez, gelir ve kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider olarak kabul edilmez. Beyanın zamanında yapılmaması ya da tahakkuk eden verginin süresinde ödenmemesi halinde bu madde hükümlerinden faydalanılamaz.

Pasifte özel bir fon hesabında gösterilen değer artışı tutarının, sermayeye ilave edilme dışında herhangi bir şekilde başka bir hesaba nakledilen veya işletmeden çekilen kısmı, bu işlemin yapıldığı dönem kazancı ile ilişkilendirilmeksizin bu dönemde gelir veya kurumlar vergisine tabi tutulur.

Yeniden değerlemeye tabi tutulan taşınmaz ve amortismanına tabi diğer iktisadi kıymetlerin elden çıkarılması halinde, pasifte özel bir fon hesabında gösterilen değer artışları, kazancın tespitinde dikkate alınmaz.

Bu madde kapsamında yeniden değerlendirme sadece bir kez, bu Kanunun mükerrer 298 inci maddesinin (Ç) fıkrası uyarınca yapılacak yeniden değerlendirme öncesinde olmak üzere yapılabilir. Bu madde kapsamında yeniden değerlendirme yapmakla birlikte yeniden değerlemenin ilgili olduğu hesap döneminden sonraki hesap dönemi için mükerrer 298 inci maddenin (Ç) fıkrası kapsamında yeniden değerlendirme yapmayan mükellefler, daha sonraki dönemlerde mezkûr fıkra kapsamında yapacakları yeniden değerlemede tekrar bu madde kapsamında yeniden değerlendirme yapamazlar.

Bu madde kapsamında yeniden değerlemeye tabi tutulan taşınmazlar ve amortismanına tabi diğer iktisadi kıymetlerin elden çıkarılmasından önce bu Kanunun mükerrer 298 inci maddesinin (Ç) fıkrası uyarınca yeniden değerlendirme yapılmadan mezkûr maddenin (A) fıkrası gereğince enflasyon düzeltmesi yapılmasına ilişkin şartların oluşması halinde, bu madde gereğince oluşan değer artışı fonu özsermayeden düşülmek suretiyle mezkûr madde uyarınca enflasyon düzeltmesi yapılır.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

Bu madde hükmü 01/07/2022 tarihinde yürürlüğe girer.

- DAMGA VERGİSİ KANUNUNDA YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER

1. Kanun Kapsamındaki Resmi Daire Tanımına İlişkin Düzenleme

1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununun 8 inci maddesinin birinci fıkrasına “il özel idareleri,” ibaresinden sonra gelmek üzere “yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıkları,” ibaresi eklenmiştir. **(Madde 53)**

2. İstisnalara İlişkin Düzenleme

488 sayılı Kanuna ekli (2) sayılı tablonun “IV – Ticari ve medeni işlerle ilgili kağıtlar” başlıklı bölümünün (36) numaralı fıkrasına, “Sermaye

piyasası araçlarının ihracına" ibaresinden sonra gelmek üzere "ve 6/12/2012 tarihli ve 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanununun 31/B maddesi kapsamında teminat yöneticisinin taraf oldukları dahil bu ihraca konu teminatlara" ibaresi ile bölüme aşağıdaki fıkra eklenmiştir. **(Madde 54)**

"55. Genel ve özel bütçeli idarelere, il özel idarelerine, yatırım izleme ve koordinasyon başkanlıklarına, belediyelere ve köylere yapılacak bağışlara ilişkin olarak ilgili idare ile bağışlayanlar arasında düzenlenen kağıtlar."

- KATMA DEĞER VERGİSİ KANUNUNDA YAPILAN DEĞİŞİKLİK

25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasının (a) bendinde yer alan "basit usulde vergilendirilen" ibaresi "kazançları basit usulde tespit edilen" şeklinde değiştirilmiş ve bende "aynı Kanunun mükerrer 20/B maddesi kapsamında vergilendirilen kazançlara konu teslim ve hizmetler," ibaresi eklenmiştir. **(Madde 55)**

Yapılan düzenleme ile Gelir Vergisi Kanununun mükerrer 20/B maddesi kapsamında vergilendirilen kazançlara konu teslim ve hizmetler katma değer vergisinden istisna edilmektedir.

Bu maddenin 193 sayılı Kanunun mükerrer 20/B maddesine ilişkin hükmü 01/01/2022 tarihinden itibaren söz konusu madde kapsamında vergilendirilen kazançlara konu teslim ve hizmetlere uygulanmak üzere yayımı tarihinde, diğer hükmü yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

- ÖZEL TÜKETİM VERGİSİ KANUNUNDA YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER

1. Oran ve Tutarlara İlişkin Düzenleme

6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 12 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (b) ve (c) bentlerinde yer alan "bir katına" ibareleri "üç katına" şeklinde ve (c) bendinde yer alan "malların" ibaresi "mallar için farklı matrah grupları oluşturmaya, malların matrah

grupları, motor gücü," şeklinde değiştirilmiştir. **(Madde 56)**

2. Taraktör, ATV, UTV ve Motorlu Karavanlara Uygulanan ÖTV oranlarına İlişkin Düzenleme

4760 sayılı Kanunun ekinde yer alan (II) sayılı listeye,

a) 8701.20 G.T.İ.P. numaralı malın yer aldığı satırdan önce gelmek üzere aşağıdaki sıra eklenmiştir. **(Madde 57)**

87.01	Traktörler (87.09 pozisyonuna giren traktörler hariç) [Yalnız ATV (her türlü arazide kullanılan araç) ve UTV (çok amaçlı hizmet aracı)]	25
--------------	---	----

b) 87.03 G.T.İ.P. numaralı sıranın "-Diğerleri" satırından önce gelmek üzere karşılarında gösterilen oranlarıyla birlikte aşağıdaki satırlar eklenmiştir.

- ATV (her türlü arazide kullanılan araç) ve UTV (çok amaçlı hizmet aracı)	25
- Motorlu karavanlar	45

c) 87.04 G.T.İ.P. numaralı sıranın "-Diğerleri" satırından önce gelmek üzere karşısında gösterilen oranıyla birlikte aşağıdaki satır eklenmiştir.

- ATV (her türlü arazide kullanılan araç) ve UTV (çok amaçlı hizmet aracı)	25
--	----

- BANKACILIK KANUNUNDA YAPILAN DEĞİŞİKLİK

19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 143 üncü maddesinin altıncı fıkrasında yer alan "kuruluş işlemleri de dâhil olmak üzere kuruldukları takvim yılı ve bunu izleyen beş yıl süresince" ibaresi ve "her ne nam altında olursa olsun tahsil edilecek tutarlar 6802 sayılı Gider Vergileri Kanunu gereği ödenecek banka ve

sigorta muameleleri vergisinden,” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır. **(Madde 58)**

Bu madde hükmü 01/07/2022 tarihinde yürürlüğe girer.

- KURUMLAR VERGİSİ KANUNUNDA YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER

1. Nakdi Sermaye Artışı İndirimine İlişkin Düzenleme

13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendinin birinci paragrafından sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“Nakdi sermaye artışlarının, yurt dışından getirilen nakitle karşılanan kısmı için bu oran %75 olarak uygulanır.” **(Madde 59)**

Bu madde bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren madde kapsamında yapılacak nakdi sermaye artışlarına uygulanmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

2. İndirimli Kurumlar Vergisine İlişkin Düzenleme

5520 sayılı Kanunun 32/A maddesinin yedinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve diğer fıkralar buna göre teselsül ettirilmiştir.

“(8) Yatırım teşvik belgesi bazında yapılan yatırım harcamasına yatırıma katkı oranının uygulanmasıyla belirlenen tutarın %10'luk kısmı, kurumlar vergisi beyannamesinin verilmesi gereken ayı takip eden ikinci ayın sonuna kadar talep edilmesi şartıyla, özel tüketim vergisi ve katma değer vergisi hariç olmak üzere tahakkuk etmiş diğer vergi borçlarından terkin edilmek suretiyle kullanılabilir. Terkin talebinde bulunulabilecek tutar, hak edilen yatırıma katkı tutarından indirimli kurumlar vergisi yoluyla kullanılan yatırıma katkı tutarının düşülmesinden sonra bulunan tutarın yarısından fazla olamaz. Diğer vergi borçlarının terkin suretiyle kullanılan tutarın bir katına isabet eden yatırıma katkı tutarından vazgeçildiği

kabul edilir, diğer vergilerden terkin talep edilen tutar ile vazgeçilen yatırıma katkı tutarları dolayısıyla vergi matrahına indirimli oranda kurumlar vergisi uygulanmaz. Bu fıkra kapsamında diğer vergi borçlarından terkin edilebilecek toplam tutar, ilgili yatırım teşvik belgesi kapsamında fiilen yapılan yatırım harcamalarına, yatırıma katkı oranı uygulanmak suretiyle hesaplanan tutarın %10'undan fazla olamaz.” **(Madde 60)**

Bu madde 01/01/2022 tarihinden itibaren yapılacak yatırım harcamalarına uygulanmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

- DİJİTAL HİZMET VERGİSİ İLE BAZI KANUNLARDA VE 375 SAYILI KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMEDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK

5/12/2019 tarihli ve 7194 sayılı Dijital Hizmet Vergisi ile Bazı Kanunlarda ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 52 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “1/1/2022” ibaresi “1/1/2023” şeklinde değiştirilmiştir.

TEBLİĞLER

315 Seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliği

06/10/2021 tarih ve 31620 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan 315 Seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliği ile 252 Seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliğinde değişiklik yapılmıştır.

Tevkif yoluyla kesilen vergilerin yıllık beyanname üzerinden hesaplanan gelir veya kurumlar vergisinden mahsubu ve kalan kısmın iadesi, geçici verginin mahsup ve iadesi ile bu vergilere ait vergi hatalarından kaynaklanan iade işlemlerine ilişkin düzenleme ve açıklamalara yer veren 252 Seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliğinde yapılan değişiklikler ve konu ile ilgili açıklamalar aşağıda yer almaktadır.

315 Seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliği ile;
- 252 No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliğ’in “1.1

Yasal Düzenlemeler” başlıklı bölümünde yer alan “44 üncü” ibaresi “34 üncü” olarak değiştirilmiştir. **(Madde 1)**

Yapılan değişiklik ile Mülga 5422 Sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun “Kesilen Vergilerin Mahsubu” başlıklı 44. Maddeye yapılan atıf, 5520 Sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun “Yurt İçinde Kesilen Vergilerin Mahsubu” başlıklı 34. Maddesine yapılmıştır.

- 252 No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliğin “1.1. Yasal Düzenlemeler” ve “3.1. Yasal Düzenlemeler” başlıklı bölümlerinde yer alan “Maliye” ibareleri “Hazine ve Maliye” olarak değiştirilmiştir. **(Madde 2)**

- 252 No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliğin “1.3.1. Mahsup Yoluyla İade” başlıklı bölümünün ikinci paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı bölümün üçüncü paragrafında yer alan “dilekçe ve eklerinin” ibaresi ile dördüncü paragrafında yer alan “dilekçe (Ek:2) ve eklerinin” ibaresi “iade talep dilekçesinin (1A)” olarak değiştirilmiştir. **(Madde 3)**

“Bunun için mahsup talebinin 10/10/2013 tarihli ve 28791 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği (Sıra No: 429)’nin ekinde yer alan iade talep dilekçesi (1A) ile yapılması gerekmektedir. Mahsuba ilişkin iade talep dilekçesinin (1A) verilmiş olması kaydıyla, mükelleflerin vergi borçlarına ilişkin mahsup talepleri yıllık beyannamenin verildiği tarih esas alınarak yerine getirilir.”

Yapılan değişiklik ile mahsuben iade talep dilekçesinin ekinde bulunması zorunlu olan “yıl içinde yapılan tevkifatlara ilişkin tablonun” bulunma zorunluluğu kaldırılmış, ayrıca gerek ikmalen veya re’sen yapılan tarhiyatlar üzerine tahakkuk eden vergiler ile ilgili olarak daha önce tevkif yoluyla kesilen vergiler ve gerekse mükelleflerin ortağı buldukları adi ortaklık veya kolektif şirketlerin müteselsilen sorumlu oldukları vergi borçlarına ilişkin mahsup taleplerinin Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği (Sıra No: 429)’nin

ekinde yer alan iade talep dilekçesi (1A) ile yapılması hususu hüküm altına alınmıştır.

- 252 No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliğin “1.3.2. Nakden İade” başlıklı bölümü aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir. **(Madde 4)**

“Nakden iade taleplerinin iade talep dilekçesi (1A) ile yapılması şarttır. Tevkif yoluyla kesilen vergilere ilişkin nakden iade edilecek tutarın 50.000 Türk Lirasını geçmemesi halinde iade talebi, iade talep dilekçesi (1A) ile birlikte bu dilekçenin “Nakden İadelere İlişkin Açıklamalar” kısmında yer alan eklenecek belgelerin eksiksiz ibraz edilmesi kaydıyla inceleme raporu ve teminat aranmaksızın yerine getirilir. Bu kapsamda;

- Ücret geliri elde edenler için işveren tarafından vergi kesintisinin yapıldığını gösteren yazının onaylı örneğinin,

- Gayrimenkul sermaye iradı elde edenler için kira kontratının onaylı örneğinin,

- Menkul sermaye iradı elde edenler için vergi kesintisinin yapıldığını gösteren belgenin onaylı örneğinin,

- Serbest meslek kazancı elde edenler için tevkif yoluyla kesilen vergilerin vergi sorumlusu adına tahakkuk ettiğini gösteren belgenin onaylı örneğinin,

- Kurumlar vergisi mükellefleri ile ticari veya zirai kazanç elde edenler için tevkif yoluyla kesilen vergilerin vergi sorumluları tarafından ilgili vergi dairesine ödenmiş olduğuna ilişkin belgenin ilgili kurumca onaylanan bir örneğinin,

iade işlemini gerçekleştirecek olan vergi dairesine iade talep dilekçesi (1A) ile birlikte ibraz edilmesi yeterlidir.

Bu kapsamda yapılacak nakden iade işlemlerinde tevkifat yapılan kişinin adı soyadı, vergi kimlik numarası (T.C. kimlik numarası), ödemenin gayri safi tutarı ve yapılan tevkifatın tutarına ilişkin bilgiler ile tevkif yoluyla kesilen vergilerin ödenip ödenmediği hususunun vergi daireleri tarafından GİBİNTRANET/Yönetim Bilgi Sistemi (YBS) ekranından tespit edilebilmesi durumunda,

bu bilgilere ilişkin belgeler mükelleflerden ayrıca kağıt ortamında aranılmayacaktır.

Ancak, nakden iadeye ilişkin bilgilerin YBS ekranından tespit edilememesi durumunda belirtilen belgelerin dilekçe ekinde istenilmesine devam edilecektir.

Nakden yapılacak iade taleplerinin 50.000 Türk Lirasını aşması halinde, 50.000 Türk Lirasını aşan kısım Vergi Usul Kanununa göre vergi inceleme yetkisi bulunanlarca yapılacak inceleme sonucunda düzenlenecek vergi inceleme raporuna göre iade edilir. 50.000 Türk Lirasına kadar olan kısım ise, iade talep dilekçesi (1A) ve eklerinin eksiksiz ibraz edilmesi koşuluyla teminat aranmaksızın ve inceleme raporu beklenmeksizin iade edilir.

İade talebi teminat gösterilmesi halinde inceleme sonucu beklenmeksizin yerine getirilir. Teminat olarak 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (1), (2) ve (3) numaralı bentlerinde sayılanlardan bir veya bir kaç gösterilebilir. Banka teminat mektuplarının (süresiz-şartsız) paraya çevrilmeleri konusunda hiçbir sınırlayıcı şart taşımaması ve 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanunu hükümlerine göre faaliyette bulunan bankalar tarafından düzenlenmiş olması gerekir.

Nakden iade talebinin 500.000 Türk Lirasına kadar olan kısmı mükellefle süresinde tam tasdik sözleşmesi düzenlemiş yeminli mali müşavirce düzenlenecek tam tasdik raporu uyarınca iade edilebilir. İade talebinin 500.000 Türk Lirasını aşan kısmının iadesi ise vergi inceleme yetkisi bulunanlarca düzenlenen vergi inceleme raporu sonucuna göre yerine getirilir.

Genel ve özel bütçeli idarelere, il özel idarelerine, belediyelere, köylere ve sermayelerinin en az %51 veya daha fazlası bu kurumlara ait işletmelere yapılacak iadeler, bu Tebliğde belirtilen belgelerin ibrazı üzerine miktara bakılmaksızın inceleme raporu ve teminat aranılmadan yerine getirilir.

Nakden iade edilebilir aşamaya gelen alacağın üçüncü şahısların vergi borçlarına mahsubu talep edilebilir. Bu mahsup işlemine ilişkin verilecek iade talep dilekçesine (1A), Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği (Sıra No: 429)'nin ekinde yer alan "Üçüncü Kişilerin/Kurumların Vergi Borçlarına Mahsup Talebine İlişkin Liste" eklenir. Bu şekilde yapılan mahsup talepleri düzeltme fişinin onaylandığı tarih itibarıyla yerine getirilir.

İade talebinin kısmen mahsuben kısmen nakden olması halinde, söz konusu talepler bu Tebliğde yer alan açıklamalar çerçevesinde ayrı ayrı değerlendirilir. Dolayısıyla talebin tümünün nakit iadesi olarak kabul edilerek işlem yapılması söz konusu değildir.

Nakden iade talepleri ile ilgili olarak bu bölümde belirtilen dilekçe ve eklerinin ibrazı, talep edilen tutarın tamamı için aranılacaktır.

Bu bölümde yer alan tutarlar her yıl bir önceki yıl için belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanır. Bu miktarların hesabında ise 1.000 Türk Lirasına kadar olan tutarlar dikkate alınmayacaktır."

Yapılan değişiklik ile nakden yapılacak iade taleplerinin 50.000 Türk Lirasını aşması hali ile nakden iade talebinin mükellefle süresinde tam tasdik sözleşmesi düzenlemiş yeminli mali müşavirce düzenlenecek tam tasdik raporuna istinaden yapılması durumunda 500.000 Türk Lirasını aşması halinde aşan kısımların iadesinin vergi inceleme yetkisi bulunanlarca düzenlenen vergi inceleme raporu sonucuna göre yerine getirileceği, bu tutarların her yıl bir önceki yıl için belirlenen yeniden değerlendirme oranına göre artırılabileceği hüküm altına alınmıştır.

- 252 No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliğ'in "2.3. Diğer Vergi Borçlarına Mahsup veya Nakden İade" başlıklı bölümünün dördüncü paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir. **(Madde 5)**

"Mahsup sonucu iadesi gereken miktarın bulunması ve bu tutarın beyannamenin ilgili tablosuna yazılmış olması mükellefçe yazılı ola-

rak yapılmış iade talebi olarak kabul edilir. Yıllık beyannamenin ilgili tablosunda/satırında gösterilmeyen geçici verginin mahsuben veya nakden iade edilebilmesi için o yılın sonuna kadar Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği (Sıra No: 429)'nin ekinde yer alan iade talep dilekçesi (1B)'nin verilmesi gerekir.”

- 252 No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliğin “3.2. Diğer Vergi Borçlarına Mahsup veya Nakden İade” başlıklı bölümünün ikinci paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir. **(Madde 6)**

“Vergi borçlarına mahsup talebi halinde bu talebin Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği (Sıra No: 429)'nin ekinde yer alan iade talep dilekçesi (1C) ile vergi dairesine bildirilmesi gerekmektedir.”

- 252 No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliğin “4.2. Tevkif Yoluyla Kesilen Verginin Vergi Sorumlusunca Tahakkuk Ettirilmemesi veya Ödenmemesi” başlıklı bölümüne aşağıdaki paragraf eklenmiştir. **(Madde 7)**

“6183 sayılı Kanunun geçici 8 inci maddesi kapsamında bu Kanun hükümlerine göre borçlu durumda olan kurumlara ait taşınmazların Hazine ve Maliye Bakanlığınca satın alınması ve taşınmazın değeri kapsamında söz konusu kurumların vergi borçlarının terkin edilmesi durumunda, bu kurumlar tarafından tevkif edilen vergilerin bu kurumların terkin edilen vergilerine tekabül eden kısmının kaydi olarak tahsil edildiği kabul edilir, nakden ödeme şartı aranmaz ve adına tevkifat yapılan mükelleflerin nakden iade talepleri yerine getirilir.”

- 252 No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliğin “4.3. Adına Vergi Kesintisi Yapılan ile Gelir Sahibinin Farklı Gerçek veya Tüzel Kişi Olması” başlıklı bölümünün dördüncü paragrafında yer alan “Bankalarca, özel finans kurumlarınca” ibaresi “Bankalarca” olarak değiştirilmiştir. **(Madde 8)**

- 252 No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliğe “4.5. Tebliğ Düzenlemelerinin Geçerli Olacağı İadeler” başlıklı bölümden sonra gelmek üzere aşağıdaki bölüm eklenmiştir.

“4.5.1. Sonuçlanmamış iade talepleri

Bu bölümün yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla sonuçlanmamış iade talepleri hakkında bu bölümü ihdas eden Tebliğ hükümleri uygulanır.”

(Madde 9)

532 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği

19/10/2021 tarih ve 31633 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan 532 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğ ile 486 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğde değişiklik yapılmıştır.

Serbest meslek erbabı, işletme hesabı esasına göre defter tutan mükellefler ile basit usule tabi olan mükelleflerin kayıtlarının elektronik ortamda tutulması, bu mükelleflerden defter tutmak zorunda olanların defterlerinin bu kayıtlardan hareketle elektronik ortamda oluşturulması ve saklanması, vergi beyannamesi, bildirim ve dilekçelerin elektronik ortamda verilebilmesi ile elektronik ortamda belge düzenlenebilmesi amacıyla geliştirilen Defter-Beyan Sistemine ilişkin düzenleme ve açıklamalara yer veren 486 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğinde yapılan değişiklikler ve konu ile ilgili açıklamalar aşağıda yer almaktadır.

532 Seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliğ ile;

- 486 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendinde yer alan “oluşturulması ve saklanmasına, vergi beyannameleri, bildirim ve dilekçelerin elektronik olarak” ibaresi “oluşturulmasına, saklanmasına ve ibrazına, vergi beyannameleri, bildirim ve dilekçelerin elektronik ortamda Başkanlığın elektronik beyan ve bildirim sistemleri aracılığıyla” olarak değiştirilmiş ve aynı fıkraya aşağıdaki bentler eklenmiştir. **(Madde 1)**

“ğ) Elektronik Beyanname Sistemi (e-Beyanname Uygulaması): Vergi beyannamelerinin Gelir İdaresi Başkanlığı sistemlerine elektronik ortamda gönderilmesine ilişkin, 340 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ve ilgili diğer

genel tebliğlerle belirlenen usul ve esaslar kapsamındaki yazılım, program veya uygulamaların tamamını,

h) Sisteme kayıt yapılması: Serbest meslek erbabı, işletme hesabı esasına göre defter tutan mükellefler ile basit usule tabi olan mükelleflerin vergisel ve ticari işlemlere ilişkin kayıtlarının, 13 üncü maddede belirtilen Sistemi kullanma yetkisi bulunan mükellef, meslek mensubu ile meslek odası tarafından; Sisteme girilmesi veya Sisteme muhasebe programları aracılığıyla iletilmesini,”

- 486 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğin 7 nci maddesinin başlığı “Elektronik kayıt usulü ile kayıtların Sisteme girilme ve iletilme zamanı” olarak değiştirilmiş, aynı maddenin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye birinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve diğer fıkralar buna göre teselsül ettirilmiştir. **(Madde 2)**

“(1) Sistem kapsamında olan mükelleflere ilişkin vergisel ve ticari işlem kayıtları, 13 üncü maddede belirtilen Sistemi kullanma yetkisi bulunan mükellef, meslek mensubu ya da meslek odası tarafından elektronik ortamda Sisteme kayıt yapılması suretiyle gerçekleştirilir.”

“(2) İşletme hesabı esasına göre defter tutan mükellefler ile serbest meslek kazancı defteri tutan mükellefler için birer aylık dönemlere ilişkin vergisel ve ticari işlemlerin Sisteme kayıt işlemlerinin;

a) Kayıtlarını, ayrıca 213 sayılı Kanunun 219 uncu maddesinde belirtilen ve defter kaydı yerine geçen belgelere dayanarak yürüten mükellefler bakımından, işlemlerin ait olduğu ayı izleyen ikinci ayın 15 inci günü sonuna kadar,

b) Diğer mükellefler bakımından, işlemlerin ait oldukları aya ait katma değer vergisi beyannamesinin verilmesi gereken son günün sonuna kadar,

gerçekleştirilmesi zorunludur.”

- 486 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğin 9 uncu maddesinin altıncı ve sekizinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir. **(Madde 3)**

“(6) Defterlere, ait oldukları takvim yılına ilişkin gelir vergisi beyannamesinin verilmesi gereken ayı izleyen ikinci ayın sonuna kadar, Başkanlık tarafından elektronik ortamda kapanış onayı yapılır.”

“(8) Defter-Beyan Sistemi kapsamında olan mükelleflerden defter tutmak zorunda olanların, bu Tebliğde belirlenen usul ve esaslar dışında kâğıt veya elektronik ortamda tuttıkları diğer defterlerin hukuki geçerliliği bulunmamaktadır.”

- 486 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğin 10 uncu maddesinin ikinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir. **(Madde 4)**

“(2) Sistemde elektronik ortamda tutulan kayıtlar ile defterler, talep eden yetkili makamlara talep ettikleri şekliyle ibraz edilmesi amacıyla, Başkanlık tarafından www.defterbeyan.gov.tr adresinde yayımlanan uygulama veya teknik kılavuzlarda belirlenen format, içerik ve standartlarda; 213 sayılı Kanunda belirtilen muhafaza ve ibraz süresi içinde, sistemden elektronik defter dosyası olarak indirilebilecek ya da bağlı olunan vergi dairesinden onaylı kağıt ortamdaki hali talep edilebilecektir. Bu şekilde, Sistemden elektronik defter dosyası olarak indirilmeyen ya da bağlı olunan vergi dairesinden onaylı olarak alınmayan defter ve kayıtların hukuki geçerliliği bulunmaktadır.

(3) Sistem üzerinden tutulan defter ve kayıtların muhafaza yükümlülüğü Başkanlığa, yetkili makamlara ibraz yükümlülüğü ise mükellefe aittir. Başkanlık mükellef, meslek mensubu ya da meslek odası tarafından, Sisteme yapılan kayıtları ve bu kayıtlardan hareketle oluşan defterleri elektronik ortamda muhafaza edecek ve mükelleflerin kullanımına, 213 sayılı Kanunda belirtilen muhafaza süresi boyunca hazır halde bulunduracaktır. Yetkili makamlarca talep edilen defterlerin, ikinci fıkrada belirtilen şekilde elektronik ortamda indirilmesi veya kağıt onaylı halinin bağlı

olunan vergi dairesinden alınması sonrasında, yetkili makamlara ibraz edilmemesinin hukuki ve cezai sorumluluğu mükellefe aittir.

(4) Kendisinden mükellefiyetine ilişkin defter ve kayıtlarının ibrazı talep edilen mükellefler, ibrazı talep eden birimin talep ettiği şekilde (elektronik veya kağıt) göre; sistem üzerinden elektronik ortamda indirecekleri elektronik defter ve kayıt dosyalarını elektronik ortamda ibraz edebilecekleri gibi bağlı olunan vergi dairesinden alınan kağıt ortamdaki onaylı halini de ibraz edebilirler. Başkanlık, elektronik ortamda indirilen defter ve kayıt dosyalarının elektronik ortamda görüntüleme, doğrulama, sorgulama ve Başkanlığın elektronik sertifikası ile imzalanarak değişmezliğin ve bütünlüğünün sağlanmasına yönelik işlemler ve bağlı olunan vergi dairesinden onaylı ve kağıt ortamda talep edilmesi ve sunulmasına yönelik işlemlere ilişkin teknik ve uygulama usul ve esaslarını, www.defterbeyan.gov.tr adresinde yayımlayacağı kılavuzlarla veya duyurularla belirlemeye yetkilidir.

(5) İlgili makamlar tarafından, defter ve kayıtlarının ibrazı istenilen mükellefe ulaşılamaması ya da ibraz yazısının mükellefe tebliğ edilememesi hallerinde, bu durumu tevsik eden belgelerle birlikte mükellefin bağlı olduğu vergi dairesi aracılığıyla Başkanlığa başvurulacaktır. Başkanlık, bu talep üzerine, Sistemde bulunan kayıtları veya bu kayıtları dikkate alarak oluşturacağı elektronik defter dosyasını veya onaylı kağıt ortamdaki halini ilgili makamlara iletir.”

Bu madde kapsamında yapılan değişiklikler ile defter ve kayıtlar talep eden makamlara ibraz edilmek üzere sistem üzerinden alınabilecek, mükellefe ulaşılamaması halinde ilgili makamın talebi üzerine defter ve kayıtlar iletilebilecek, bu işlemlerin yapılabilmesine yönelik teknik ve uygulama usul ve esaslarını belirlemek üzere Gelir İdaresi Başkanlığıınca oluşturulan www.defterbeyan.gov.tr adresinde kılavuzlara ve duyurulara yer verilecektir.

- 486 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğin 12 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı maddenin ikinci fıkrasında yer alan “saldırı gibi” ibaresi “saldırı, Sistem veya Başkanlığın ilgili diğer bilgi işlem sistemlerinde oluşan sistemsel ve teknik problemler gibi” olarak, “elektronik ortam haricinde düzenlenmesi, muhafaza” ibaresi “Sistem ve/veya elektronik ortam haricinde düzenlenmesi, tutulması, gönderilmesi veya muhafaza” olarak değiştirilmiştir. **(Madde 5)**

“(1) Başkanlık, Sistem üzerinden işlem veya kayıt yapılması, elektronik ortamda defter ve kayıtların oluşturulması, kaydedilmesi, muhafazası ve ibrazı ile Sistem üzerinden veya Elektronik Beyanname Sistemi üzerinden beyanname ve/veya bildirimlerin hazırlanması, elektronik ortamda beyannamelerin Sistem veya Elektronik Beyanname Uygulaması aracılığıyla verilmesi, bildirim ve dilekçelerin elektronik ortamda hazırlanması ve gönderilmesi, elektronik belge düzenlenmesi ile diğer kullanım şekillerine ilişkin standart, kural, usul, zorunluluk veya izinleri ve bunlarda yapılacak değişiklikleri www.defterbeyan.gov.tr adresinde yayımlayacağı teknik veya uygulama kılavuzları veya duyuruları ile belirler.”

- 486 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğin 17 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “dâhilinde” ibaresinden sonra gelmek üzere “Sisteme” ibaresi eklenmiş, “düzenleme ve” ibaresi “düzenleme, ibraz ve” olarak değiştirilmiş, aynı maddenin ikinci fıkrasının birinci ve ikinci cümleleri ile dördüncü fıkrasının birinci ve ikinci cümleleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı maddenin beşinci fıkrasında yer alan “Beyannamelerin” ibaresi “Sistemde veya Elektronik Beyanname Sisteminde beyannamelerin” olarak, “Sistem üzerinden” ibaresi “Sistem veya Elektronik Beyanname Sistemi üzerinden” olarak değiştirilmiştir. **(Madde 6)**

“Bu Tebliğ ile Defter-Beyan Sistemini kullanan mükellefler Sistem dışında, kâğıt (213 Sayılı Ka-

nunun 219 uncu maddesinde belirtilen belgeler hariç) veya elektronik ortamda kayıt yapamaz, defter tutamaz ve Sistem veya Elektronik Beyanname Sistemi harici yollarla kâğıt veya elektronik beyanname gönderemezler. Bu mükellefler, Sistem haricinde kâğıt veya elektronik ortamda kayıt ve defter tutmaları halinde, hiç kayıt ve defter tutmamış sayılacakları gibi Defter-Beyan Sistemi veya Elektronik Beyanname Sistemi dışında gönderilecekleri beyannameler hiç verilmemiş kabul edilir.”

“Defter-Beyan Sistemine yapılan kayıtlar, oluşturulan defter, liste ve benzeri bilgiler, elektronik ortamda gönderilen beyanname, bildirim ve dilekçeler ile elektronik belgelerin içeriğinden, doğruluğundan ve Elektronik Beyanname Sisteminden verilen beyannameler ile Defter-Beyan Sisteminde yapılmış olan kayıtlar arasında oluşan farklılıklardan dolayı vergi ziyasına bağlı olarak salınacak vergi, kesilecek ceza ve hesaplanacak faizlerin ödenmesinden Sistemi doğrudan kendisinin kullanması durumunda mükellefler sorumlu olacaktır. Sistemin veya Elektronik Beyanname Sisteminin aracılık ve sorumluluk sözleşmesi imzalanarak yetki verilen kişiler aracılığıyla kullanılması durumunda mükellefler, defter, beyanname, bildirim ve dilekçelere kaydedilmesi/yansımaya gereken her türlü bilginin meslek mensubuna/odasına tam ve doğru bir şekilde sunulmasından sorumlu iken, meslek mensubu/odası deftere kaydedilen bilgilerin dayanağı olan ilgili belgelere uygunluğundan ve gönderilmesine aracılık ettiği beyanname, bildirim ve dilekçelerin defter kayıtlarına ve kayıtların dayandığı belgelere uygun olmamasından ya da Elektronik Beyanname Sisteminden verilen beyannameler ile Defter-Beyan Sisteminde yapılmış olan kayıtlar arasında oluşan farklılıklardan dolayı vergi ziyasına bağlı olarak salınacak vergi, kesilecek ceza ve hesaplanacak faizlerin ödenmesinden mükellefle birlikte müştereken ve müteselsilen sorumludur.”

- 486 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğin geçici 2 nci maddesinin birinci fıkrasında

yer alan “üçüncü” ibaresi “dördüncü” olarak değiştirilmiştir. **(Madde 7)**

- 486 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğin 3 üncü maddesinin birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkralarında, 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde ve 20 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Maliye” ibareleri “Hazine ve Maliye” olarak, 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Bakanlar Kurulunca” ibaresi “Cumhurbaşkanınca” olarak değiştirilmiştir. **(Madde 8)**

CUMHURBAŞKANI KARARLARI

Mal ve Hizmetlere Uygulanacak Katma Değer Vergisi Oranlarının Tespitine İlişkin Kararda Değişiklik Yapılmasına Dair Karar

30/09/2021 tarih ve 31614 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan 4517 sayılı Cumhurbaşkan Kararı ile 24/12/2007 tarihli ve 2007/13033 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Mal ve Hizmetlere Uygulanacak Katma Değer Vergisi Oranlarının Tespitine İlişkin Kararın eki I sayılı listeye aşağıdaki sıra eklenmiştir.

“21- “Yenilenmiş Ürünlerin Satışı Hakkında Yönetmelik” kapsamında en az bir yıl öncesine ilişkin data, ses ya da kısa mesaj kullanım trafiği bulunan kullanılmış cep telefonlarının yenilemek ve sertifikalandırılmak kaydıyla yenileme merkezleri ve yetkili satıcılar tarafından yenilenmiş ürün garantisi verilerek teslimleri (Mükelleflerin, indirimli orana tabi işlemlerine ait iade hesabına, bu sıra kapsamında teslim ettikleri mallar nedeniyle yüklendikleri vergiler dâhil edilmez.)”

193 Sayılı Gelir Vergisi Kanununun Geçici 67 nci Maddesinde Yer Alan Tevkifat Oranları Hakkında Karar

01/10/2021 tarih ve 31615 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan 4561 sayılı Cumhurbaşkan Kararı ile 22/7/2006 tarihli ve 2006/10731 sayılı Bakanlar Kurulu Kararının eki Kararın geçici 2 nci ve geçici 3 ncü maddelerindeki “30/9/2021” ibareleri “**31/12/2021**” şeklinde değiştirilmiştir.

ÖZELGE VE YARGI KARARI ÖZETLERİ

ÖZELGE ve YARGI KARARI ÖZETLERİ

Özelge Özetleri

Konu: GMSİ mükellefi eşe ait indirilemeyen hayat sigortası primlerinin kendisine ait serbest meslek kazancı matrahından indirim konusu yapıp yapılamayacağı.

Özelgeyi Veren İdare: İstanbul Vergi Dairesi Başkanlığı

Özelgenin Tarih ve Sayısı: 14.08.2020-62030549-120[89-2018/285]-E.595925

“İlgide kayıtlı özelge talep formunda, serbest meslek faaliyeti ile iştigal ettiğinizi, eşinizin ise GMSİ mükellefi olduğunu belirterek, eşiniz adına ödeyeceğiniz hayat sigortası priminin tamamının, eşiniz tarafından gelir vergisi matrahından indirilememesi durumunda, söz konusu primin serbest meslek faaliyetiniz dolayısıyla elde ettiğiniz kazanç üzerinden hesaplanan gelir vergisi matrahından indirim konusu yapıp yapılamayacağı hususunda, Başkanlığımız görüşü talep edilmektedir.

Bilindiği üzere, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesinde;

“Gelir vergisi matrahının tespitinde, gelir vergisi beyannamesinde bildirilecek gelirlerden aşağıdaki indirimler yapılabilir:

1. Beyan edilen gelirin %15'ini ve asgari ücretin yıllık tutarını aşmamak şartıyla (Bu şartın tespitinde işverenler tarafından ücretliler adına bireysel emeklilik sistemine ödenen katkı payları ile 63 üncü maddenin birinci fıkrasının (3) numaralı bendi ve bu bent kapsamında indirim konusu yapılacak prim ödemelerinin toplam tutarı birlikte dikkate alınır.) mükellefin şahsına, eşine ve küçük çocuklarına ait hayat sigortalarına ödenen primlerin %50'si ile ölüm, kaza, hastalık, sağlık, engellilik, analık, doğum ve tahsil gibi şahıs sigorta primleri (Sigortanın Türkiye'de kâin ve merkezi Türkiye'de bulunan bir emeklilik veya sigorta şirketi nezdinde akdedilmiş olması, prim tutarlarının gelirin elde edildiği yılda ödenmiş olması ve ücret geliri elde edenlerin ücretlerinin safi tutarının hesaplanması sırasında ayrıca indirilmemiş bulunması şartıyla, eşlerin veya çocukların ayrı beyanname vermeleri halinde, bunlara ait prim kendi gelirlerinden indirilir.).

Cumhurbaşkanı bu bentte yer alan oranları yarısına kadar indirmeye, iki katına kadar artırmaya ve belirtilen haddi, asgari ücretin yıllık tutarının iki katını geçmemek üzere yeniden belirlemeye yetkilidir.

...” hükmü yer almaktadır.

Ayrıca, 23/10/2012 tarihli 85 No.lu Gelir Vergisi Sirkülerinin "8.3. Ödenen Şahıs Sigorta Primlerinin Yıllık Beyanname ile Beyan Edilecek Gelirlerden İndirimi" başlıklı bölümünde, "6327 sayılı Kanununun 8 inci maddesiyle Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinde yapılan değişiklik uyarınca, 1/1/2013 tarihinden itibaren, elde edilen gelirler için verilecek yıllık gelir vergisi beyannamelerinde, bireysel emeklilik dışında kalan şahıs sigortaları için ödenen primlerin beyan edilen gelirin % 15'ine kadar olan kısmı matrahın tespitinde indirim konusu yapılabilecektir. Beyan edilen gelir olarak, yıllık gelir vergisi beyannamesinde yer alan indirimler ve geçmiş yıl zararları düşülmeden önceki tutar esas alınacaktır. Bireysel emeklilik sistemine ödenen katkı payları hiçbir surette indirim konusu yapılmayacaktır.

Yıllık beyannameye matrahın tespitinde dikkate alınacak sigorta primleri;

- Mükellefin şahsına, eşine ve küçük çocuklarına ait birikim priminin alındığı hayat sigortalarına ödenen primlerin %50'si ile

- Ölüm, kaza, hastalık, sağlık, sakatlık, analık, doğum ve tahsil gibi şahıs sigorta primlerinden müteşekkildir.

İndirim konusu yapılacak primlerin toplamı, beyan edilen gelirin %15'ini ve yıllık olarak asgari ücretin yıllık tutarını aşmayacaktır.

..." açıklamalarına yer verilmiştir.

Bu hüküm ve açıklamalara göre, eşinize ait beyana tabi bir gelir unsuru bulunması nedeniyle, eşinize ait hayat sigortası priminin %50'sinin, eşe ait beyan edilen gelirin %15'ini ve asgari ücretin yıllık tutarını aşmaması koşuluyla, kendisi tarafından gayrimenkul sermaye iradıyla dolayısıyla verilen yıllık gelir vergisi beyannamesinde indirim konusu yapılması mümkün bulunmakta olup, bu indirimden arta kalan tutarın tarafınızca serbest meslek faaliyeti kapsamında beyan edilen gelir vergisi matrahından indirim konusu yapılması mümkün bulunmamaktadır."

Konu: Kredi kartı ile yapılan tahsilatların faturalandırılması ve KDV beyanı

Özelgeyi Veren İdare: İstanbul Vergi Dairesi Başkanlığı

Özelgenin Tarih ve Sayısı: 07.11.2020 - 39044742-130[özelge]-E.823267

"İlgide kayıtlı özelge talep formunuzda, Şirketinizin mobil cep telefonları ve bilgisayar yazılımına bağlı olarak şehir içi kısa mesafede ulaşım amaçlı elektrikli araçların (scooter) kişilerin kullanımına verilmesi faaliyetiyle iştiğal ettiği, söz konusu araçların açılışında ve kullanılan her bir dakika için belirlenen birim fiyat üzerinden yapılan hesaplamaya göre kullanımı müteakip kullanıcıların kredi kartından iki ayrı seferde para tahsil edildiği, bazı istisnai hallerde kullanımın ayın son dakikalarına isabet etmesi halinde araçların açılış ücretlendirmesinin ve dolayısıyla birinci kredi kartı tahsil işleminin ay sonundaki açılış anında yapıldığı, hizmet bedelinin kalan kısmının ise kullanımının tamamlanmasıyla takip eden ay başında hesaplandığı ve dolayısıyla ikinci kredi kartı tahsil işleminin bu ayda yapıldığı belirtilerek hizmete ilişkin faturalandırmanın hangi ayda yapılması gerektiği ile hizmetin tamamlanmasıyla birlikte tek bir fatura düzenlenmesinin gerekmesi halinde katma değer vergisi (KDV) beyannamelerinde, kredi kartıyla yapılan ve iki ayrı döneme sirayet eden tahsilatlar nedeniyle oluşabilecek uyumsuzluğa ilişkin yapılacak işlemler hakkında Başkanlığımız görüşü talep edilmektedir.

3065 sayılı KDV Kanununun;

-1/1 maddesinde, Türkiye'de yapılan ticari, sınai, zirai faaliyet ve serbest meslek faaliyeti çerçevesindeki teslim ve hizmetlerin KDV ye tabi olduğu,

-10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde, vergiyi doğuran olayın, mal teslimi ve hizmet ifası hallerinde, malın teslimi veya hizmetin yapılması ile, (b) bendinde, malın tesliminden veya hizmetin yapılmasından önce fatura veya benzeri belgeler verilmesi hallerinde, bu belge-

lerde gösterilen miktarla sınırlı olmak üzere fatura ve benzeri belgelerin düzenlenmesi ile meydana geleceği,

-20 nci maddesinde ise, teslim ve hizmet işlemlerinde matrahın, bu işlemlerin karşılığını teşkil eden bedel olduğu, bedel deyiminin, mal teslim alan veya kendisine hizmet yapılan veya hut bunlar adına hareket edenlerden bu işlemler karşılığında her ne suretle olursa olsun alınan veya bunlarca borçlanılan para, mal ve diğer suretlerde sağlanan ve para ile temsil edilebilen menfaat, hizmet ve değerler toplamını ifade ettiği hüküm altına alınmıştır.

KDV Genel Uygulama Tebliğinin "Vergiyi Doğuran Olayın Meydana Gelmesi" başlıklı (I/Ç-1.) bölümünde;

"3065 sayılı Kanununun 10 uncu maddesinde vergiyi doğuran olayın hukuki şartları, vergiye tabi işlemlerin özelliklerine göre ayrı ayrı tayin ve tespit edilmiştir.

Mal teslimi ve hizmet ifası hallerinde vergiyi doğuran olay, mal teslimi veya hizmet ifasının yapıldığı anda meydana gelir.

Vergi alacağının zamanında kavranması ve güvence altına alınması amacıyla malın tesliminden veya hizmetin yapılmasından önce fatura veya benzeri belgeler verilmesi halinde ise bu belgelerde gösterilen miktarla sınırlı olmak üzere vergiyi doğuran olay fatura veya benzeri belgelerin düzenlenmesi anında meydana gelir."

açıklamalarına yer verilmiştir.

Kredi kartı ile yapılan tahsilatların beyanına ilişkin açıklamalara ise 60 No.lu KDV Sirkülerinin (7.2) bölümünde yer verilmiştir.

Buna göre, Şirketinizin şehir içi kısa mesafede elektrikli araç kullanımına yönelik verdiği hizmetin ifa edildiği tarih (müşterinin elektrikli araç kullanımını tamamlayıp aracı kilitlediği tarih) itibarıyla açılış ücreti de dahil toplam hizmet bedeli üzerinden KDV hesaplanarak bu tarihi kapsayan dönem KDV beyannamesi ile beyan edilmesi gerekmektedir. Öte yandan, açılış ücreti

yönelik olarak (henüz hizmet ifa edilmeden) fatura ve benzeri belge düzenlenmesi halinde, bu belgelerde gösterilen miktarla sınırlı olmak üzere, belgenin düzenlendiği tarih itibarıyla vergiyi doğuran olayın meydana geleceği tabiidir.

Hizmete ilişkin açılış ücretinin kredi kartından tahsil edildiği dönem ile hizmetin ifa edildiği dönemin farklı olması halinde dahi, kredi kartı ile yapılan açılış ücreti tahsilatlarının, tahsil tarihini kapsayan döneme ait KDV beyannamesinin "Kredi Kartı ile Tahsil Edilen Teslim ve Hizmetlerin KDV Dahil Karşılığını Teşkil Eden Bedel" satırında beyan edilmesi gerekmekte olup, bu satırdaki tutar ile "Teslim ve Hizmetlerin Karşılığını Teşkil Eden Bedel" satırındaki tutarın farklı olması halinde izah gerekçesi olarak farklılığın kredi kartı ile tahsil edilen hizmet bedellerinden kaynaklandığı belirtilebilecektir."

Konu: Zorunlu ve ihtiyari arabuluculuk müessesine başvurulması sonucunda ödenen tazminatlarda gelir vergisi istisnası hk.

Özelgeyi Veren İdare: Büyük Mükellefler Vergi Dairesi Başkanlığı

Özelgenin Tarih ve Sayısı: 07.06.2021 - 64597866-120[25/1]-9209

"İlgide kayıtlı özelge talep formunda, Kurumunuzun 5411 sayılı Bankacılık Kanunu kapsamında bankacılık faaliyetleri ile iştigal ettiği, iş sözleşmesi feshedilen çalışanlarınızın iş mahkemesinde dava açmadan önce, 7036 sayılı Kanun uyarınca dava açma şartı olarak zorunlu arabuluculuk müessesine başvurulması sonucu Bankanız tarafından işe başlatılmayan personele ödenecek işe başlatmama tazminat tutarları ile Bankanız ile çalışanlarınızın iş sözleşmesi feshedilmeden önce çıkış koşullarında mutabık kalınması için ihtiyari arabuluculuk müessesine başvurulması halinde ödenecek tazminat tutarlarının, Gelir Vergisi Kanununun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendi kapsamında gelir vergisinden istisna olup olmadığı hususunda Başkanlığımız görüşü talep edilmektedir.

193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 61 inci maddesinde, “Ücret, işverene tabi ve belirli bir işyerine bağlı olarak çalışanlara hizmet karşılığı verilen para ve ayınlar ile sağlanan ve para ile temsil edilebilen menfaatlerdir.

Ücretin ödenek, tazminat, kasa tazminatı (Mali sorumluluk tazminatı), tahsisat, zam, avans, aidat, huzur hakkı, prim, ikramiye, gider karşılığı veya başka adlar altında ödenmiş olması veya bir ortaklık münasebeti niteliğinde olmamak şartı ile kazancın belli bir yüzdesi şeklinde tayin edilmiş bulunması onun mahiyetini değiştirmez.

Bu kanunun uygulanmasında, aşağıda yazılı ödemeler de ücret sayılır:

.....

(7103 Sayılı Kanunun 7 nci maddesiyle eklenen bent; Yürürlük: 27.03.2018)7. Hizmet sözleşmesi sona erdikten sonra; karşılıklı sonlandırma sözleşmesi veya ikale sözleşmesi kapsamında ödenen tazminatlar, iş kaybı tazminatları, iş sonu tazminatları, iş güvencesi tazminatları gibi çeşitli adlar altında yapılan ödemeler ve yardımlar.”

hükmüne yer verilmiştir.

Aynı Kanunun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasında tevkifat yapmakla yükümlü olanlar sayılmış ve aynı fıkranın (1) numaralı bendinde, hizmet erbabına ödenen ücretler ile 61 inci maddede yazılı olup ücret sayılan ödemelerden (istisnadan faydalananlar hariç), 103 ve 104 üncü maddelere göre gelir vergisi tevkifatı yapılacağı hüküm altına alınmıştır.

Anılan Kanunun 25 nci maddesinde, “Aşağıda yazılı tazminat ve yardımlar gelir vergisinden müstesnadır.

1. (7162 sayılı Kanunun 2 inci maddesiyle değiştirilen bent Yürürlük; 30.01.2019) Ölüm, engellilik ve hastalık sebebiyle verilen tazminat ve yardımlar ile 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanunu uyarınca ödenen işsizlik ödeneği ve 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununa göre ödenen işe başlatmama tazminatı;

...

7.a) (7103 Sayılı Kanunun 5 inci maddesiyle değiştirilen bent; Yürürlük: 27.03.2018) 25/8/1971 tarihli ve 1475 sayılı İş Kanunu ve 20/4/1967 tarihli ve 854 sayılı Deniz İş Kanununa göre ödenmesi gereken kıdem tazminatlarının tamamı ile 13/6/1952 tarihli ve 5953 sayılı Basın Mesleğinde Çalışanlarla Çalıştıranlar Arasındaki Münasebetlerin Tanzimi Hakkında Kanuna göre ödenen kıdem tazminatlarının hizmet erbabının 24 aylığını aşmayan miktarları;

b) Hizmet erbabının tabi olduğu mevzuata göre bu bendin (a) alt bendinde belirtilen istisna tutarının hesabında dikkate alınmak şartıyla, hizmet sözleşmesi sona erdikten sonra; karşılıklı sonlandırma sözleşmesi veya ikale sözleşmesi kapsamında ödenen tazminatlar, iş kaybı tazminatları, iş sonu tazminatları, iş güvencesi tazminatları gibi çeşitli adlar altında yapılan ödemeler ve yardımlar (Bu bendin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.);”

hükmü yer almaktadır.

1475 sayılı İş Kanununun 14 üncü maddesinde, kıdem tazminatına ilişkin düzenlemelere yer verilmiş olup, hizmet erbabına ödenebilecek kıdem tazminatı, en yüksek devlet memuruna ödenen azami emekli ikramiyesi tutarı ile sınırlandırılmış bulunmaktadır.

Öte yandan, 4857 sayılı İş Kanununun;

20 nci maddesinde, “İş sözleşmesi feshedilen işçi, fesih bildiriminde sebep gösterilmediği veya gösterilen sebebin geçerli bir sebep olmadığı iddiası ile fesih bildiriminin tebliği tarihinden itibaren bir ay içinde işe iade talebiyle, İş Mahkemeleri Kanunu hükümleri uyarınca arabulucuya başvurmak zorundadır. Arabuluculuk faaliyeti sonunda anlaşmaya varılamaması hâlinde, son tutanağın düzenlendiği tarihten itibaren, iki hafta içinde iş mahkemesinde dava açılabilir “

21 inci maddesinde, “İşverence geçerli sebep gösterilmediği veya gösterilen sebebin geçerli

olmadığı mahkemece veya özel hakem tarafından tespit edilerek feshin geçersizliğine karar verildiğinde, işveren, işçiyi bir ay içinde işe başlatmak zorundadır. İşçiyi başvurusu üzerine işveren bir ay içinde işe başlatmaz ise, işçiyi en az dört aylık ve en çok sekiz aylık ücreti tutarında tazminat ödemekle yükümlü olur.

.....

(Ek fıkra: 12/10/2017-7036/12 md.) Arabuluculuk faaliyeti sonunda tarafların, işçinin işe başlatılması konusunda anlaşmaları hâlinde;

a) İşe başlatma tarihini,

b) Üçüncü fıkrada düzenlenen ücret ve diğer hakların parasal miktarını,

c) İşçinin işe başlatılmaması durumunda ikinci fıkrada düzenlenen tazminatın parasal miktarını, belirlemeleri zorunludur. Aksi takdirde anlaşma sağlanamamış sayılır ve son tutanak buna göre düzenlenir. İşçinin kararlaştırılan tarihte işe başlamaması hâlinde fesih geçerli hâle gelir ve işveren sadece bunun hukuki sonuçları ile sorumlu olur. “

hükümlerine yer verilmiştir.

Diğer taraftan 7036 sayılı İş Mahkemeleri Kanununun “Dava şartı olarak arabuluculuk” başlıklı 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında, “Kanuna, bireysel veya toplu iş sözleşmesine dayanan işçi veya işveren alacağı ve tazminatı ile işe iade talebiyle açılan davalarda, arabulucuya başvurulmuş olması dava şartıdır.” hükmü yer almaktadır.

Gelir Vergisi Kanununun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının (7) numaralı bendinin uygulanmasına yönelik açıklamalara 303 seri no.lu Gelir Vergisi Genel Tebliğinin “Hizmet Erbabına Ödenen Tazminatların Vergilendirilmesi ile İstisna Uygulaması” başlıklı bölümünde yer verilmiş olup, anılan Tebliğin 11 inci maddesinde,

“(1) Çalışma hayatında hizmet erbabına işten ayrılma, emekli olma, dava açılmaması vb. nedenlerle karşılıklı sonlandırma sözleşmesi veya ikale sözleşmesi kapsamında ödenen tazminatlar, iş kaybı tazminatları, iş sonu tazminatları, iş

güvencesi tazminatları gibi ödemeler yapılabilmektedir. 193 sayılı Kanunun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının (7) numaralı bendinin (b) alt bendinde yapılan düzenleme ile bu ödemelerinde çalışanın tabi olduğu mevzuata göre kıdem tazminatına ilişkin istisna tutarının hesabında dikkate alınması gerektiği hususuna açıklık getirilmiştir. Buna göre, anılan Kanunlar uyarınca ödenecek kıdem tazminatlarından gelir vergisinden istisna edilecek tutar hesap edilirken, yukarıda sayılan ödemeler de dahil edilerek ödemelerin toplamı üzerinden istisna uygulanacak, istisnayı aşan tutarlar ise ücret olarak gelir vergisine tabi olacaktır.

(2) 1475 ve 854 sayılı Kanunlar uyarınca bu Tebliğin 10 uncu maddesinde belirtildiği şekilde hesaplanan kıdem tazminatı tutarı dışında, birinci fıkrada sayılan ilave bir tazminat ödemesi yapılması halinde, bu ödemelerin; bu tutar ile kıdem tazminatı tutarı toplamının, en yüksek Devlet memuruna ödenen azami emekli ikramiyesi tutarını aşmayan kısmı istisnaya konu edilecektir.

.....” açıklamalarına yer verilmiştir.

Gelir Vergisi Kanununun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinin uygulanmasına yönelik açıklamalara, 306 Seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliğinin “Tazminat Ödemelerinde İstisna Uygulaması” başlıklı dördüncü bölümünde yer verilmiş olup, anılan Tebliğin 9 uncu maddesinde,

“(1) 7162 sayılı Kanunun 2 nci maddesi ile 193 sayılı Kanunun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinde yapılan değişiklik ile hizmet erbabına ölüm, engellilik ve hastalık gibi durumlarda ödenen tazminat ve yardımlara uygulanan gelir vergisi istisnası aynen korunmuş, gelir vergisinden istisna edilen işsizlik nedeniyle verilen tazminatlar ile işe başlatmama tazminatlarının hangi tazminatlar olduğuna açıklık getirilmiştir.

(2) 193 sayılı Kanunun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendine göre hizmet erbabına;

a) Ölüm, engellilik ve hastalık gibi durumlarda ödenen tazminat ve yardımlar,

b) 4447 sayılı Kanun uyarınca ödenen işsizlik ödeneği,

c) 4857 sayılı Kanunun 21 inci maddesine göre ödenen işe başlatmama tazminatları, gelir vergisinden istisnadır.

(3) 4447 sayılı Kanun uyarınca sigortalı işsizlere Kanunda belirtilen şartları taşımaları halinde işsiz kaldıkları dönem için yine Kanunda belirtilen süre ve miktarda yapılan işsizlik ödeneği ödemeleri ile 4857 sayılı Kanunun 21 inci maddesine göre, işverence geçerli sebep gösterilmediği veya gösterilen sebebin geçerli olmadığı mahkemece veya özel hakem tarafından tespit edilerek feshin geçersizliğine karar verildiğinde, işçinin başvurusu üzerine işverenin bir ay içinde işe başlatmadığı durumda, işçiye, en az dört aylık ve en çok sekiz aylık ücreti tutarında ödenen tazminat istisna kapsamındadır.

(4) 4857 sayılı Kanunun 21 inci maddesine göre, arbuluculuk faaliyeti sonucunda tarafların, işçinin işe başlatılmaması konusunda anlaşmaları halinde, iş sözleşmesi feshedilen hizmet erbabına en çok sekiz aylık ücreti tutarında ödenen işe başlatmama tazminatları da istisna kapsamındadır.

(5) Karşılıklı sonlandırma sözleşmesi veya ikaile sözleşmesi kapsamında ödenen tazminatlar, iş kaybı tazminatları, iş sonu tazminatları, iş güvenliği tazminatları gibi çeşitli adlar altında yapılan ödemeler ve yardımlar ise 193 sayılı Kanunun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinde düzenlenen istisna kapsamında olmayıp, aynı maddenin birinci fıkrasının 27/3/2018 tarihinden itibaren uygulanmak üzere yürürlüğe giren 7103 sayılı Kanunla değişik (7) numaralı bendi kapsamında değerlendirilecektir.”

açıklamalarına yer verilmiştir.

Bu hüküm ve açıklamalara göre, iş sözleşmesi feshedilen ve işe iade davası açabilmek için arbulucuya başvuran personel ile Bankanızın, arbulucu nezdinde anlaşması sonucu, söz konusu personele ödenecek sekiz aylık ücretini geçmeyen işe başlatmama tazminatının, Gelir Vergisi Kanununun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendi kapsamında gelir vergisinden istisna edilmesi mümkün bulunmaktadır.

Ancak, iş sözleşmesi feshedilmeden önce çıkış koşullarında mutabık kalınması için ihtiyari arbuluculuk müessesine başvurulması halinde ödenecek ek tazminatların; 4857 sayılı İş Kanununun 21 inci maddesine göre ödenen işe başlatmama tazminatı olarak değerlendirilmesi mümkün olmadığından, Gelir Vergisi Kanununun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendi kapsamında istisna edilmesi mümkün bulunmamakta olup, bu kapsamda ödenen ek tazminatların Gelir vergisi Kanununun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının (7) numaralı bendi kapsamında değerlendirilmesi gerekmektedir.”

Yargı Kararı Özetleri*

Konu: Ödeme emri ile takip edilen kamu alacakları, hangi vergilendirme dönemine ilişkin olarak tahakkuk etmiş ise, tüzelkişilik hakkındaki kanuni takip yolları tüketilmek şartıyla, bunların ödenmemesinden yine aynı dönemde kanuni temsilci olan kişinin sorumlu olacağı hk.

Karar Veren İdare: Danıştay 4. Daire

Kararı Tarihi: 06.06.2016

Esas No: 2013/5049

Karar No: 2016/2846

“...Nakliyat Otomotiv Yapı Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi'ne ait 1999 yılı kurumlar vergisi, fon payı, 2000/2-4 dönemi gelir(stopaj) vergisi, fon payı, 2000/8-10 gelir(stopaj) vergisi, 1999/5,

* Yargı kararlarının özetleri www.corpus.com.tr adresinden alınmıştır.

2000/7,8,9 ve 11 nci dönemlerine ilişkin katma değer vergisi borçlarının tahsili amacıyla kanuni temsilci sıfatıyla davacı adına düzenlenen ödeme emirlerinin iptali istemiyle dava açılmıştır. Eskişehir 1.Vergi Mahkemesinin 25.9.2012 gün ve E:2012/255, K:2012/494 sayılı kararıyla; mükerrem olarak düzenlenmesi nedeniyle davalı idarece iptal edildiği bildirilen bir ödeme emrinin esası hakkında karar verilmesine gerek bulunmadığı, asıl borçlu şirket nezdinde gerekli mal varlığı araştırmalarının yapılması ve kamu alacağının tahsiline imkan veren mal varlığının bulunmaması nedeniyle davacının sorumluluğuna gidilmesinde ve dosyadaki belgelerden 23.5.1998 ve 28.4.2001 tarihleri arası kanuni temsilci sıfatıyla olduğu anlaşılan davacının ödeme emirlerine konu kamu alacağının davacının kanuni temsilci sıfatıyla sorumlu olduğu dönemde doğduğundan davacı adına düzenlenen ödeme emirlerinde yasal isabetsizlik görülmediği gerekçesiyle davanın kısmen reddine, kısmen karar verilmesine yer olmadığına karar verilmiştir. Davacının itiraz başvurusu üzerine, Eskişehir Bölge İdare Mahkemesinin 12.2.2013 gün ve E:2012/870, K:2013/68 sayılı kararıyla; İbrahim İzmirli'nin şirket müdürü olması nedeniyle bu kişiye yapılan tebliğin kusurlandırılmasının mümkün olmadığı, 2007 yılında yapılan mal bildiriminin ister ödeme emri tebliği üzerine ister rızaen yapılmış olması farketmeksizin zamanaşımını kestiği sonucuna varıldığından olayda zamanaşımı bulunduğu yolundaki iddialar yerinde bulunmayarak itiraz isteminin reddiyle itiraz konusu Vergi Mahkemesi kararının onanmasına karar verilmiştir. Davacının kararın düzeltilmesi başvurusu üzerine, Eskişehir Bölge İdare Mahkemesinin 5.7.2013 günlü ve E:2013/246, K:2013/237 sayılı kararıyla; iddialar kısmen uygun bulunduğundan, Bölge İdare Mahkemesi kararının 2000/11 dönem katma değer vergisine ilişkin ödeme emri yönünden kaldırılmasına karar verilerek dosyanın yeniden incelendiği, davacının, şirketin yönetim kurulu

üyeliğinden 1.12.2000 tarihinde istifa ettiği anlaşıldığından, bu tarih itibarıyla henüz tahakkuk etmemiş olan 2000/11 dönem katma değer vergisi alacağının davacıdan istenmesinin hukuka aykırı olduğu gerekçesiyle davacı itirazının kısmen kabulüyle itiraza konu Mahkeme kararının kısmen bozulmasına ve kararın 2000/11 inci döneme ilişkin katma değer vergisinin tahsiline yönelik ödeme emrinin iptaline, diğer ödeme emirlerine ilişkin itirazın reddine karar verilmiştir. Eskişehir Bölge İdare Mahkemesinin 5.7.2013 günlü ve E:2013/246, K:2013/237 sayılı kararının onanmaya ilişkin kısmının 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 51 inci maddesi uyarınca kanun yararına bozulması istenilmektedir.

Hüküm veren Danıştay Dördüncü Dairesince gereği görüldü:

... Nakliyat Otomotiv Yapı Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi'ne ait 1999 yılı kurumlar vergisi, fon payı, 2000/2-4 dönemi gelir(stopaj) vergisi, fon payı, 2000/8-10 gelir(stopaj) vergisi, 1999/5, 2000/7,8,9 ve 11 nci dönemlerine ilişkin katma değer vergisi borçlarının tahsili amacıyla kanuni temsilci sıfatıyla davacı adına düzenlenen ödeme emirlerinin iptali istemiyle açılan davanın kısmen reddine, kısmen karar verilmesine yer olmadığına karar veren Eskişehir 1.Vergi Mahkemesi Hakimliği kararının 2000/11 inci döneme ilişkin katma değer vergisinin tahsiline yönelik ödeme emrine ilişkin kısmının bozulmasına ve ödeme emrinin bu kısmının iptaline, diğer ödeme emirlerine ilişkin itirazın reddine karar veren Denizli Bölge İdare Mahkemesi kararının Danıştay Başsavcılığı tarafından kanun yararına bozulması istenilmektedir.

213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasında, tüzel kişilerle küçüklerin ve kısıtlıların, Vakıflar ve cemaatler gibi tüzelkişiliği olmayan teşekküllerin mükellef veya vergi sorumlusu olmaları halinde bunlara düşen ödevlerin kanuni temsilcileri, tüzelkişiliği olmayan teşekkülleri idare edenler ve varsa bunların

temsilcileri tarafından yerine getirileceği, ikinci fıkrasında ise yukarıda yazılı olanların bu ödevlerini yerine getirmemeleri yüzünden mükelleflerin veya vergi sorumlularının varlığından tamamen veya kısmen alınamayan vergi ve buna bağlı alacakların kanuni ödevleri yerine getirmeyenlerin varlıklarından alınacağı belirtilmiştir.

Bu düzenlemeye göre, ödeme emri ile takip edilen kamu alacakları, hangi vergilendirme dönemine ilişkin olarak tahakkuk etmiş ise, tüzel kişilik hakkındaki kanuni takip yolları tüketilmek koşuluyla, bunların ödenmemesinden yine aynı dönemde kanuni temsilci olan kişinin sorumlu olacağı sonucuna ulaşılmaktadır.

Öte yandan, olay tarihinde yürürlükte olan Türk Ticaret Kanununun 317 nci maddesinde, anonim şirketlerin yönetim kurulu tarafından idare ve temsil olunacağı 300 üncü maddesinin 8 inci bendinde; yönetim kurulu üyeleriyle şirketi temsile yetkili kimselerin ticaret sicilinde tescil ve ilan edileceği, 33 üncü maddesinde; tescil edilmiş hususlarda ortaya çıkacak her türlü değişikliğin de tescil edileceği, 38 inci maddesinde ise, ticaret sicil kayıtlarının üçüncü kişiler hakkında kaydın gazete ile ilan edildiği günü takip eden iş gününden itibaren hüküm ifade edeceği kurala bağlanmıştır.

Tescil ve ilan edilmiş hususlardaki değişikliklerin de tescil ve ilan edilmesi kuralı, bu işlemlerin geçerlilik şartı olarak değil iyi niyetli üçüncü kişilerin korunması amacıyla öngörülmüştür. Bu bağlamda yönetim kurulu üyeliği herhangi bir sebeple sona eren kişinin üyelikten ayrılışı Ticaret sicilinde tescil ve ilan edilmezse şirketin borçlarından iyi niyetli üçüncü kişilere karşı sorumluluğu devam eder. Ancak yönetim kurulundan fiilen ayrılmakla şirketin vergi ödevlerinin yerine getirilmesi ve ticaret siciline tescil yaptırma konusunda yetkisi kalmayan üyenin, yönetim kurulundan ayrıldığı bir tarihten sonra beyan edilerek tahakkuk ettirilen şirkete ait vergi borçlarından Vergi Usul Kanunu'nun 10 uncu maddesi uyarınca sorumlu tutulması hukuka aykırıdır.

İncelenen dosyada, şirket tarafından beyan edilip tahakkuk eden vergilerin ödenmemesi üzerine uyuşmazlık konusu amme alacakları için asıl borçlu ... Nakliyat Otomotiv Yapı Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi adına ödeme emirleri düzenlenip bir ödeme emrinin 1.10.1999 ve diğer ödeme emirlerinin ise 17.2.2003 tarihinde şirketi temsile yetkili kişilere tebliğ edildiği, uyuşmazlık konusu vergi borçlarının yapılandırılması için 4811 sayılı Vergi Barışı Kanunu kapsamında 28.3.2003 tarihinde vergi dairesine başvurduğu ve buna göre ödeme tablosu hazırlandığı, ancak herhangi bir ödeme yapılmadığı, 13.2.2007 tarihinde şirket yetkilisinin imzasıyla uyuşmazlık konusu alacaklar için şirket adına mal bildiriminde bulunduğu, bu süreçte yapılan malvarlığı araştırması sonucunda şirkete ait herhangi bir malvarlığına rastlanılmadığı, şirketin 25.2.2011 tarihinde yürürlüğe giren ve yayımı tarihinden itibaren ikinci ayın sonuna kadar başvuru süresi olan 6111 sayılı Kanundan yararlanmak için başvurduğu, hazırlanan ödeme tablosundaki taksitlerin ödenmemesi nedeniyle şirketten tahsil imkanı olmayan vergi borçları için kanuni temsilci sıfatıyla davacı adına 24.2.2012 tarihli dava konusu ödeme emirlerinin düzenlenip 30.4.2012 tarihinde davacıya tebliğ edildiği, öte yandan, 23.5.1998 tarihinde yapılan olağan genel kurul toplantısı ile yönetim kurulu üyeliğine bir yılına seçilen davacının 20.6.1999 tarihinde yapılan olağan genel kurul toplantısı ile yönetim kurulu üyeliğine yine bir yılına seçildiği ve herhangi iki üyenin müşterek atacakları imzaları ile şirketi temsil ve ilzama yetkili oldukları belirtilerek bu durumun 17.9.1999 tarihli Türkiye Ticaret Sicil Gazetesinde yayınlandığı, 27.5.2000 tarihli olağan genel kurul toplantısı ile yönetim kurulu üyeliğine bir yılına seçilen davacıya ait bu durumun 16.6.2000 tarihli Türk Ticaret Sicil Gazetesinde yayımlandığı, ancak, davacının, şirketin yönetim kurulu üyeliğinden 1.12.2000 tarihinde Söğüt Noterliğince düzenlenen istifa bildirimini istifa ettiği ve istifa

ihtarında yetkisinin ve imza sirkülerinin geçersiz olduğunun şirkete bildirilmesini istediği, buna göre davacının 23.5.1998 ile 1.12.2000 tarihleri arası şirketi temsile yetkili olduğu anlaşılmaktadır.

6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun'un "Tahsil Zamanaşımı"nı düzenleyen 102 nci maddesinde, amme alacağının, vadesinin rastladığı takvim yılını takip eden takvim yılı başından itibaren 5 yıl içinde tahsil edilmezse zamanaşımına uğrayacağı hüküm altına alınmış; zamanaşımının kesileceği durumlar arasında 103 üncü maddesinin birinci fıkrasının 4 üncü bendinde, ödeme emrinin tebliği, 5 inci bendinde, mal bildirimi, 11 inci bendinde ise, amme alacağının özel kanunlara göre ödenmek üzere müracaatta bulunulması ve/veya ödeme planına bağlanması sayılmış, son fıkrasında ise, sayılan hallerde zamanaşımının kesilmesi durumunda, kesilmenin rastladığı takvim yılını takip eden takvim yılı başından itibaren zamanaşımının yeniden işlemeye başlayacağı hüküm altına alınmıştır.

Bu düzenlemelere göre, tahsil zamanaşımına uğrayan kamu alacağı tahsil edilebilir niteliğini kaybettiğinden bu alacakların tahsili için artık ödeme emri düzenlenmesi ya da cebri icra işlemlerine başvurulması hukuken mümkün bulunmamaktadır. Tahsil zamanaşımında süre, kamu alacağının vadesinin rastladığı takvim yılını izleyen takvim yılından itibaren işlemeye başlar, zamanaşımı süresi 103 üncü maddede sayılan hallerin meydana gelmesiyle kesilir ve kesilmenin rastladığı takvim yılını takip eden takvim yılı başından itibaren yeniden işlemeye başlar. Dolayısıyla kamu alacağı, vadesinin rastladığı takvim yılını takip eden yılın başından itibaren 5 yıl içinde ya da 103 üncü maddede sayılan hallerde zamanaşımının kesilmesi durumunda kesilmenin rastladığı takvim yılını takip eden takvim yılı başından itibaren 5 yıl içinde tahsil edilmezse zamanaşımına uğramakta ve hukuken tahsil edilebilir niteliğini kaybetmektedir.

Dosyanın incelenmesinden 1999/5 dönemine ait vergi için düzenlenen ödeme emrinin 1.10.1999 tarihinde ve 1999 ile 2000 yıllarına ilişkin diğer vergiler için tanzim edilen ödeme emirlerinin ise 17.2.2003 tarihinde şirketi temsile yetkili kişilere tebliğ edilerek zamanaşımının kesildiği, söz konusu vergi borçlarının yapılandırılması için 4811 sayılı Vergi Barışı Kanunu kapsamında 28.3.2003 tarihinde vergi dairesine başvurularak buna göre ödeme tablosu hazırlandığı ve yine tahsil zamanaşımının kesildiği, beş yıllık süre sona ermeden 13.2.2007 tarihinde şirket yetkilisinin imzasıyla uyuşmazlık konusu alacaklar için şirket adına mal bildiriminde bulunduğu, yine tahsil zamanaşımının kesildiği ve zamanaşımı süresi bitmeden şirketin 25.2.2011 tarihinde yürürlüğe giren ve yayımı tarihinden itibaren ikinci ayın sonuna kadar başvuru süresi olan 6111 sayılı Kanundan yararlanmak için başvurduğu görülmekle dava konusu amme alacağının zamanaşımına uğramadığı anlaşılmaktadır.

Davacı adına, 1999 yılı kurumlar vergisi, fon payı borçlarının tahsili için düzenlenen ödeme emrinin mükerrer düzenlenmesi ve mükerrer düzenlenen ödeme emrinin idare tarafından iptal edilmesi nedeniyle söz konusu ödeme emrinin esası hakkında karar verilmesine gerek bulunmamaktadır. Diğer taraftan, 2000/11 dönemine ilişkin katma değer vergisi beyannamesinin verildiği ve borcun ödenmesi gereken tarihte kanuni temsilci olmayan davacı adına belirtilen amme alacağı için düzenlenen ödeme emrinde hukuka uyarlık görülmemiştir. Asıl borçlu şirket hakkında tüm takip ve tahsil yolları tüketilmiş olup ihtilaflı dönemlerde kanuni temsilci olan davacıdan amme alacağının tahsili amacıyla düzenlenen dava konusu diğer ödeme emirlerinde ise hukuka aykırılık bulunmamıştır.

Bu durumda yürürlükteki hukuka aykırı bir sonuç ifade etmeyen Eskişehir Bölge İdare Mahkemesinin 5.7.2013 günlü ve E:2013/246, K:2013/237 sayılı kararının kanun yararına bozulması hukuken olanaklı değildir.

Açıklanan nedenlerle, kanun yararına bozma isteminin reddine 06.06.2016 gününde oybirliğiyle karar verildi.”

Konu: Mükellefe ait vergisel işlemlere ilişkin tarh, tahakkuk, tahsilat evrakları ve ödeme suretiyle diğer bilgi belgelerin, mükellefin vekili olan avukata verilmesinin vergi mahremiyeti kapsamında olmadığı hakkında.

Karar Veren İdare: Danıştay 4. Daire

Kararı Tarihi: 16.03.2011

Esas No: 2009/695

Karar No: 2011/1094

“ İstem Özet: Davacı vekili tarafından, davacıdan tahsil olunan cezalı vergi işlemlerine ait tüm tarh, tahakkuk, tahsilat, evrak ve ödeme suretiyle diğer bilgi ve belgelerin onaylı örneklerinin tarafına verilmesi istemiyle yapılan başvurunun reddine ilişkin davalı İdarenin 28.1.2008 tarih ve 1404 sayılı işleminin iptali istemiyle dava açılmıştır. Denizli Vergi Mahkemesinin 28.11.2008 günlü ve E:2008/298, K:2008/1015 sayılı kararıyla; 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 5 nci maddesinde, vergi muameleleri ve incelemeleri ile uğraşan memurların, Vergi Mahkemeleri, Bölge İdare Mahkemeleri ve Danıştay'da görevli olanların, vergi kanunlarına göre kurulan komisyonlara iştirak edenlerin, vergi işlerinde kullanılan bilirkişilerin görevleri dolayısıyla, mükellefin ve mükellefle ilgili kimselerin şahıslarına, muamele ve hesap durumlarına, işlerine, işletmelerine, servetlerine veya mesleklerine müteallik olmak üzere öğrendikleri sırları veya gizli kalması lazım gelen diğer hususları ifşa edemeyecekleri ve kendilerinin veya üçüncü şahısların nefine kullanamayacakları, 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 2 nci maddesinde yargı organları, emniyet makamları, diğer kamu kurum ve kuruluşları ile kamu iktisadi teşebbüsleri, özel ve kamuya ait bankalar, noterler, sigorta şirketleri ve vakıfların avukatlara görevlerinin yerine getirilmesinde yardımcı olmak zorunda olduğu, kanunlarındaki

özel hükümler saklı kalmak kaydıyla, bu kurumların avukatın gerek duyduğu bilgi ve belgeleri incelemesine sunmakla yükümlü olduğu, bu belgelerden örnek alınmasının vekaletname ibrazına bağlı olduğunun hükme bağlandığı, davacı vekili tarafından, davacıdan tahsil olunan cezalı vergi işlemlerine ait tüm tarh, tahakkuk, tahsilat, evrak ve ödeme suretleriyle diğer bilgi ve belgelerin onaylı örneklerinin tarafına verilmesi istemiyle yapılan başvurunun istenilen bilgi ve belgelerin 213 sayılı Kanununun 5 inci maddesi gereğince vergi mahremiyetini ihlal sayılacağı belirtilerek reddedilmesi üzerine davanın açıldığı, vergi mükellefleriyle ilgili olup vergi mahremiyeti kapsamında değerlendirilen bilgilerin vergi dairesi yetkililerince ifşa edilememesi gerektiği, davacı vekilinin idareye yaptığı başvuru davacının işleri için ve vekil sıfatıyla yapılan bir müracaat olup bu istemin reddi üzerine menfaati ihlal edilen kişinin vekil olmayıp davacının kendisinin olduğu, tarh dosyasından rahatlıkla temin edilebilecek uyuşmazlık konusu belgeler vergi mahremiyeti kapsamında değerlendirilemeyeceğinden söz konusu başvurunun reddine ilişkin işlemde hukuka uyarlık bulunmadığı gerekçesiyle iptaline karar verilmiştir. Davalı İdare, dava konusu yazıyla söz konusu belgelerin avukata verilemeyeceğinin belirttiği, buna karşın vekil tarafından davacı adına açılan davanın ehliyet yönünden reddi gerektiğini ileri sürerek kararın bozulmasını istemektedir.

Hüküm veren Danıştay Dördüncü Dairesince gereği görüşüldü: Temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar, bozulması istenilen kararın dayandığı gerekçeler karşısında, yerinde ve kararın bozulmasını sağlayacak durumda görülmemiştir.

Bu nedenle, temyiz isteminin reddine, Denizli Vergi Mahkemesinin 28.11.2008 günlü ve E:2008/298, K:2008/1015 sayılı kararının onanmasına 16.03.2011 gününde oybirliğiyle karar verildi.”

Konu: Sahte fatura düzenlediği ileri sürülen davacı hakkında kendi adına düzenlenen vergi tekniği raporunun tebliğ edilmemesinin, davacının savunma hakkını kısıtladığı hakkında.

Karar Veren İdare: Danıştay 4. Daire

Kararı Tarihi: 10.06.2015

Esas No: 2015/497

Karar No: 2015/3174

“İstemin Özeti: Sahte fatura düzenlediği ileri sürülen davacı adına 2012 yılı için salınan vergi ziyai cezalı kurumlar vergisi ile 2012/10-12. dönemi geçici verginin kaldırılması istemiyle dava açılmıştır. İstanbul 8. Vergi Mahkemesinin 20.10.2014 günlü ve E:2014/194, K:2014/2092 sayılı kararıyla; davacı hakkında düzenlenen 19.11.2013 tarih ve 2013/37 sayılı vergi tekniği raporunda yer alan tespitler uyarınca davacının sahte fatura düzenleyicisi olduğu sonucuna ulaşıldığından yapılan cezalı tarhiyatlarda hukuka aykırılık bulunmadığı, mahsup süresi geçtikten sonra kesinleşen geçici verginin terkin edileceği, ancak gecikme faizi ve cezanın tahsil edileceği belirtildiğinden, dava konusu geçici vergi tarhiyatında hukuka uyarlık, geçici vergi üzerinden kesilen vergi ziyai cezasında ise hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne, kısmen reddine karar verilmiştir. Kararın, hukuka aykırı olduğu ileri sürülerek bozulması istenilmektedir.

Hüküm veren Danıştay Dördüncü Dairesince, dosya tekemmül ettiğinden davacının yürütmenin durdurulması isteminin incelenmesine gerek görülmemeyerek işin esası incelenip gereği görüldü:

Sahte fatura düzenlediği ileri sürülen davacı adına 2012 yılı için salınan vergi ziyai cezalı kurumlar vergisi ile 2012/10-12. dönemi geçici verginin kaldırılması istemiyle açılan davayı kısmen kabul eden, kısmen reddeden Vergi Mahkemesi kararı temyiz edilmiştir.

Anayasanın 36 ncı maddesinde yer verilen iddia ve savunma hakkı, birbirini tamamlamakta ve birbirinden ayrılmaz niteliğiyle de hak arama hürriyetine temel oluşturmaktadır. Hak arama hürriyeti, önemi nedeniyle yalnız toplumsal barışı güçlendiren dayanaklardan biri değil, aynı zamanda bireyin adaleti bulma, hakkı olanı elde etme, haksızlığı önleme uğraşının da aracıdır. Savunma hakkının öznesi, suçlanan kişidir. Kişinin, savunma seçeneklerini değerlendirebilmesi için, öncelikle kendisine yöneltilen suçlamanın varlığını ve sebeplerini bilmesi gerekir. Çağdaş bir hukuk düzeninde bu hakkın kullanılması, olabildiğince kolaylaştırılmalı; olumlu ya da olumsuz sonuç almayı geciktiren, güçleştiren engeller kaldırılmalıdır. Savunma hakkının belirtilen şekilde kullanılabilmesi ise; iddia olunan fiile ilişkin tespit ve kanıtların bilinmesi, buna bağlı olarak karşı argümanlar geliştirilerek aksi yönde tespit ve kanıtların sunulmasıyla mümkündür.

Anılan Anayasa hükümleri, Ülkemizin taraf olduğu uluslararası sözleşmelerle güvence altına alınmış bulunan ve “Hukuk Devleti”nin vazgeçilmez ilkelerinden olan “hak arama özgürlüğü”, “adil yargılanma hakkı” ve “mahkemeye başvuru hakkı” ilkeleri ile doğrudan ilgili olup, sözkonusu temel haklara anayasal bir değer yüklediği açıktır.

Savunma hakkı, Anayasa’nın ‘Kişinin Hakları ve Ödevleri’ni belirleyen ikinci bölümünde yer alan, temel haklardandır. Evrensel konumu nedeniyle, insanlığın ortak değerlerinden sayılmaktadır. Felsefi ve hukuksal nitelikleri ve içerikleriyle adalet kavramı ve yargılama işlevi, birbirini tümleyen, birbirinden ayrılmaz nitelikteki sav-savunma-karar üçlüsünden oluşan yargıyla yaşama geçmektedir.

Anayasa Mahkemesinin 14.7.1998 günlü E:1997/41 K:1998/47 sayılı kararında; Avrupa İnsan Haklarını ve Ana Hürriyetleri Korumaya Dair Sözleşme’nin, savunma hakkının önemini ve gereğini vurgulayan 6. maddesini de dikkate alarak savunma hakkının niteliğini vurguladığı, herke-

sin kendisine yönelik isnadın nedeninden ve niteliğinden en kısa zamanda, anladığı bir dille ve ayrıntılı olarak haberdar edilmek hakkına sahip olduğu; olayı, isnadın nedenini ve hukuki niteliğini bilmeyen kişinin kendisini yeterince savunamayacağına açık olduğu, bu hususun, savunma hakkının temelini oluşturduğu belirtilmiştir.

213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun "Vergi Mahremiyeti" başlıklı 5 inci maddesinde, "Aşağıda yazılı kişiler görevleri dolayısıyla, mükellefin ve mükellefle ilgili kişilerin şahıslarına, muamele ve hesap durumlarına, işlerine, işletmelerine, servetlerine veya mesleklerine müteallik olmak üzere öğrendikleri sırları veya gizli kalması lazımgelen diğer hususları ifşa edemezler ve kendilerinin veya üçüncü şahısların nef'ine kullanamazlar;

1. Vergi muameleleri ve incelemeleri ile uğraşan memurlar;
2. Vergi mahkemeleri, bölge idare mahkemeleri ve Danıştayda görevli olanlar;
3. Vergi kanunlarına göre kurulan komisyonlara iştirak edenler;
4. Vergi işlerinde kullanılan birikişiler.

Bu yasak, yukarıda yazılı kişiler, bu görevlerinden ayrılırsalar dahi devam eder." hükmüne yer verilmiş, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 35 inci maddesinin ikinci fıkrasında'da, takdir komisyonu kararı üzerine tarh edilen vergilerde kararın ve re'sen takdiri gerektiren inceleme raporunun birer suretinin ihbarnameye ekleneceği düzenlemesi hükme bağlanmıştır.

Bu düzenlemeye göre; mükelleflerin uzlaş-

ma, dava açma ve savunma gibi yasal haklarını kullanabilmeleri için tarhiyatın dayanağı olan ve tarhiyatın yapılma nedeni ile matrah farkının tespitine ilişkin hesaplamaların nasıl yapıldığına dair açıklamaları içeren takdir komisyonu kararının, vergi inceleme raporunun veya tarhiyata dayanak alınan "mükellef adına" düzenlenmiş vergi tekniği raporunun ihbarnameye eklenmesinin gerekli olduğu anlaşılmaktadır. Bu nitelendirme karşısında takdir komisyonu kararının, inceleme raporunun veya mükellef adına düzenlenmiş vergi tekniği raporunun ihbarnameye eklenmemesinin, anılan Kanunun 108 inci maddesinde belirtilen basit şekil noksanlığı olarak mütalaa edilmesine de olanak bulunmamaktadır.

Dosyanın incelenmesinden, davacı adına yapılan tarhiyata esas teşkil eden takdir komisyonu kararının dayanağı olan davacı hakkında düzenlenen 19.11.2013 tarih ve 2013-A-3668/37 sayılı vergi tekniği raporunun davacıya tebliğ edilmediği anlaşılmıştır. Bu durum karşısında, yukarıda yazılı nedenlerden dolayı davacının savunma hakkının engellendiği tartışmasız olup, sadece takdir komisyonu kararı ile vergi ve ceza ihbarnamesi tebliğ edilmek suretiyle davacıya bildirilen tarhiyatın kaldırılması gerekmektedir. Bu nedenle, Vergi Mahkemesi kararında hukuka uyarlık görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, temyiz isteminin kabulüne ve İstanbul 8. Vergi Mahkemesinin 20.10.2014 günlü ve E:2014/194, K:2014/2092 sayılı kararının bozulmasına, 10.06.2015 gününde oybirliğiyle karar verildi."

PRATİK BİLGİLER

Kasım

1 Kasım 2021	Aylık Yükleme Tercihinde Bulunmuş Mükelleflerin, Temmuz 2021 Dönemine Ait Elektronik Defter Beratlarının Yüklenmesi Eylül 2021 Dönemine Ait Haberleşme Vergisinin Beyanı ve Ödemesi Eylül 2021 Dönemine Ait Mal ve Hizmet Alımlarına İlişkin Bildirim Formu (Form Ba) Eylül 2021 Dönemine Ait Mal ve Hizmet Satışlarına İlişkin Bildirim Formu (Form Bs) Eylül 2021 Dönemine Ait Dijital Hizmet Vergisinin Beyanı ve Ödemesi Eylül 2021 Dönemine Ait Kurumlar Vergisi Mükellefleri İçin Turizm Payının Beyanı ve Ödemesi Temmuz-Ağustos-Eylül 2021 Dönemine Ait Turizm Payının Beyanı ve Ödemesi Temmuz-Ağustos-Eylül 2021 Dönemine Ait Geri Kazanım Katılım Payı Beyannamesinin Verilmesi ve
9 Kasım 2021	16-31 Ekim 2021 Dönemine Ait Noterlerce Yapılan Makbuz Karşılığı Ödemelere Ait Beyannamenin Verilmesi ve Ödemesi
10 Kasım 2021	16-31 Ekim 2021 Dönemine Ait Petrol ve Doğalgaz Ürünlerine İlişkin Özel Tüketim Vergisinin Beyanı ve Ödemesi
15 Kasım 2021	Ekim 2021 Dönemine Ait Alkollü İçecekler, Alkolsüz İçecekler, Tütün Mamulleri ve Makaronlara İlişkin Özel Tüketim Vergisinin Beyanı ve Ödemesi Ekim 2021 Dönemine Ait Dayanıklı Tüketim ve Diğer Mallara İlişkin Özel Tüketim Vergisinin Beyanı ve Ödemesi Ekim 2021 Dönemine Ait Motorlu Taşıt Araçlarına İlişkin Özel Tüketim Vergisinin (Tescile Tabi Olmayanlar) Beyanı ve Ödemesi Ekim 2021 Dönemine Ait Özel İletişim Vergisinin Beyanı ve Ödemesi Ekim 2021 Dönemine Ait Banka ve Sigorta Muameleleri Vergisinin Beyanı ve Ödemesi Ekim 2021 Dönemine Ait Kaynak Kullanımını Destekleme Fonu Kesintisi Bildirimi ve Ödemesi Ekim 2021 Dönemine Ait Ticaret Sicili Harçları Bildirimi Verilmesi ve Ödemesi
17 Kasım 2021	2021 III. Geçici Vergi Dönemine (Temmuz-Ağustos-Eylül) Ait Gelir Geçici Vergisinin Beyanı ve Ödemesi 2021 III. Geçici Vergi Dönemine (Temmuz-Ağustos-Eylül) Ait Kurum Geçici Vergisinin Beyanı ve Ödemesi
22 Kasım 2021	Ekim 2021 Dönemine Ait 5602 Sayılı Kanunda Tanımlanan Şans Oyunlarıyla İlgili Veraset ve İntikal Vergisinin Beyanı ve Ödemesi Ekim 2021 Dönemine Ait İlan ve Reklam Vergisinin Beyanı ve Ödemesi Ekim 2021 Dönemine Ait Müşterek Bahislere İlişkin Eğlence Vergisinin Beyanı ve Ödemesi ile Diğer Eğlence Vergilerine İlişkin Eğlence Vergisinin Ödemesi

Ekim 2021 Dönemine Ait Elektrik ve Havagazı Tüketim Vergisinin Beyanı ve Ödemesi

Ekim 2021 Dönemine Ait Yangın Sigortası Vergisinin Beyanı ve Ödemesi

Ekim 2021 Dönemine Ait Şans Oyunları Vergisinin Beyanı ve Ödemesi

24 Kasım 2021	1-15 Kasım 2021 Dönemine ait Noterlerce Yapılan Makbuz Karşılığı Ödemelere Ait Beyannamenin Verilmesi ve Ödemesi
25 Kasım 2021	1-15 Kasım 2021 Dönemine Ait Petrol ve Doğalgaz Ürünlerine İlişkin Özel Tüketim Vergisinin Beyanı ve Ödemesi
26 Kasım 2021	Ekim 2021 Dönemine Ait Katma Değer Vergisinin Beyanı ve Ödemesi Ekim 2021 Dönemine Ait GVK 94. Madde ile KVK 15. ve 30. Maddelerine Göre Yapılan Tevkifatların Muhtasar ve Prim Hizmet Beyannamesi ile Beyanı ve Ödemesi Ekim 2021 Dönemine Ait İstihkaktan Kesinti Suretiyle Tahsil Edilen Damga Vergisi ile Sürekli Mükellefiyeti Bulunanlar İçin Makbuz Karşılığı Ödenmesi Gereken Damga Vergisinin Beyanı ve Ödemesi
30 Kasım 2021	7256 Sayılı Kanun Uyarınca Ödenmesi Gereken 6. Taksit Ödemesi Ekim 2021 Dönemine Ait Mal ve Hizmet Alımlarına İlişkin Bildirim Formu (Form Ba) Ekim 2021 Dönemine Ait Mal ve Hizmet Satışlarına İlişkin Bildirim Formu (Form Bs) Ekim 2021 Dönemine Ait Dijital Hizmet Vergisinin Beyanı ve Ödemesi 2020 Yıllık Gelir Vergisi Beyannamelerinde, Toplam Gelir İçindeki Zirai Kazançları %75 ve Daha Yüksek Oranda Olanlar İçin 1. Taksit Ödemesi Veraset ve İntikal Vergisi 2. Taksit Ödemesi 2021 Yılı Emlak Vergisi 2. Taksit Ödemesi 2021 Yılı Çevre Temizlik Vergisinin 2. Taksit Ödemesi Ekim 2021 Dönemine Ait Kurumlar Vergisi Mükellefleri İçin Turizm Payının Beyanı ve Ödemesi Ekim 2021 Dönemine Ait Haberleşme Vergisinin Beyanı ve Ödemesi Geçici Vergi Dönemleri Bazında Yükleme Tercihinde Bulunmuş Mükelleflerin, Temmuz 2021 Dönemine Ait Elektronik Defter Beratlarının Yüklenmesi Aylık Yükleme Tercihinde Bulunmuş Mükelleflerin, Ağustos 2021 Dönemine Ait Elektronik Defter Beratlarının Yüklenmesi Geçici Vergi Dönemleri Bazında Yükleme Tercihinde Bulunmuş Mükelleflerin, Ağustos 2021 Dönemine Ait Elektronik Defter Beratlarının Yüklenmesi Geçici Vergi Dönemleri Bazında Yükleme Tercihinde Bulunmuş Mükelleflerin, Eylül 2021 Dönemine Ait Elektronik Defter Beratlarının Yüklenmesi

YILLAR İTİBARIYLA KURUMLAR VERGİSİ ORANLARI		
YILLAR	ORAN	DAYANAĞI
2021	%25	K.V.K Mad. Geç.13
2020	%22	K.V.K Mad. Geç.10
2019	%22	K.V.K Mad. Geç.10
2018	%22	K.V.K Mad. Geç.10
2017	%20	K.V.K Mad. 32
2016	%20	K.V.K Mad. 32

GELİR VERGİSİ TARİFESİ (G.V.K. MADDE 103)		
2021 TAKVİM YILI GELİR VERGİSİ TARİFESİ (ÜCRET GELİRLERİ DAHİL)		
24.000 Türk Lirasına kadar		% 15
53.000 Türk Lirasının 24.000 TL'si için 3.600 TL, fazlası için		% 20
130.000 Türk Lirasının 53.000 TL'si için 9.400 TL, fazlası için (Ücret gelirlerinde 190.000 TL'nin 53.000 TL'si için 9.400 TL) fazlası		% 27
650.000 Türk Lirasının 130.000 TL'si için 30.190 TL, fazlası için (Ücret gelirlerinde 650.000 TL'nin 190.000 TL'si için 46.390 TL), fazlası		% 35
650.000 Türk Lirasından fazlasının 650.000 TL'si için 212.190TL,fazlası (Ücret gelirlerinde 650.000 TL'den fazlasının 650.000 TL'si için 207.390 TL) fazlası		% 40

GELİR VERGİSİ TARİFESİ (G.V.K. MADDE 103)		
2020 TAKVİM YILI GELİR VERGİSİ TARİFESİ (ÜCRET GELİRLERİ DAHİL)		
22.000 Türk Lirasına kadar		% 15
49.000 Türk Lirasının 22.000 TL'si için 3.300 TL, fazlası için		% 20
120.000 Türk Lirasının 49.000 TL'si için 8.700 TL, fazlası için (Ücret gelirlerinde 180.000 TL'nin 49.000 TL'si için 8.700 TL) fazlası		% 27
600.000 Türk Lirasının 120.000 TL'si için 27.870 TL, fazlası için (Ücret gelirlerinde 180.000 TL'nin 44.070 TL'si için 8.700 TL) fazlası		% 35
600.000 Türk Lirasından fazlasının 600.000 TL'si için 195.870 TL,fazlası (Ücret gelirlerinde 600.000 TL'den fazlasını 600.000 TL'si için 191.270 TL) fazlası		% 40

GELİR VERGİSİ TARİFESİ (G.V.K. MADDE 103)		
2019 TAKVİM YILI GELİR VERGİSİ TARİFESİ (ÜCRET GELİRLERİ DAHİL)		
18.000 Türk Lirasına kadar		% 15
40.000 Türk Lirasının 18.000 TL'si için 2.700 TL, fazlası için		% 20
98.000 Türk Lirasının 40.000 TL'si için 7.100 TL, fazlası için (Ücret gelirlerinde 148.000 TL'nin 40.000 TL'si için 7.100 TL) fazlası		% 27
98.000 Türk Lirasından fazlasının 98.000 TL'si için 22.760 TL,fazlası (Ücret gelirlerinde 148.000 TL'den fazlasını 148.000 TL'si için 36.260 TL) fazlası		% 35

GELİR VERGİSİ TARİFESİ (G.V.K. MADDE 103)		
2018 TAKVİM YILI GELİR VERGİSİ TARİFESİ (ÜCRET GELİRLERİ DAHİL)		
14,800 Türk Lirasına kadar		% 15
34.000 Türk Lirasının 14.800 TL'si için 2.200 TL, fazlası için		% 20
80.000 Türk Lirasının 34.000 TL'si için 6.060 TL, fazlası için (Ücret gelirlerinde 110.000 TL'nin 30.000 TL'si için 5.350 TL) fazlası		% 27
80.000 Türk Lirasından fazlasının 80.000 TL'si için 18.480 TL,fazlası (Ücret gelirlerinde 120.000 TL'den fazlasını 120.000 TL'si için 22.280 TL) fazlası		% 35

GELİR VERGİSİ TARİFESİ (G.V.K. MADDE 103)		
2017 TAKVİM YILI GELİR VERGİSİ TARİFESİ (ÜCRET GELİRLERİ DAHİL)		
13.000 Türk Lirasına kadar		% 15
30.000 Türk Lirasının 13.000 TL'si için 1.950 TL, fazlası için		% 20
70.000 Türk Lirasının 30.000 TL'si için 5.350 TL, fazlası için (Ücret gelirlerinde 110.000 TL'nin 30.000 TL'si için 5.350 TL) fazlası		% 27
70.000 Türk Lirasından fazlasının 70.000 TL'si için 16.150 TL,fazlası (Ücret gelirlerinde 110.000 TL'den fazlasını 110.000 TL'si için 26.950 TL) fazlası		% 35

GELİR VERGİSİ TARİFESİ (G.V.K. MADDE 103)		
2016 TAKVİM YILI GELİR VERGİSİ TARİFESİ (ÜCRET GELİRLERİ DAHİL)		
12.600 Türk Lirasına kadar		% 15
30.000 Türk Lirasının 12.600 TL'si için 1.890 TL, fazlası için		% 20
69.000 Türk Lirasının 30.000 TL'si için 5.370 TL, fazlası için (Ücret gelirlerinde 110.000 TL'nin 30.000 TL'si için 5.370 TL) fazlası		% 27
69.000 Türk Lirasından fazlasının 69.000 TL'si için 15.900 TL,fazlası (Ücret gelirlerinde 110.000 TL'den fazlasını 110.000 TL'si için 26.970 TL) fazlası		% 35

**İNTERNET VE BENZERİ ELEKTRONİK ORTAMLAR ÜZERİNDEN YAPILAN SATIŞLARDA
ESNAF MUAFİYET HADDİ (G.V.K. MADDE 9/10)**

Yıllar	Muafiyet Haddi
2021	240.000,00 TL
2020	220.000,00 TL

TELİF KAZANÇLARI İSTİSNA HADDİ (G.V.K. MADDE 18)

Yıllar	İstisna Haddi
2021	650.000,00 TL
2020	600.000,00 TL

G.M.S.İ. MESKEN KİRA GELİRLERİNDE İSTİSNA TUTARLARI (G.V.K. MADDE 21)

YILI	MİKTARI
2021	7.000,00 TL
2020	6.600,00 TL
2019	5.400,00 TL
2018	4.400,00 TL
2017	3.900,00 TL
2016	3.800,00 TL

VERGİDEN MÜSTESNA YEMEK BEDELİ (G.V.K. MADDE 23/8)

Yıllar	İstisna Tutarları
2021	25,00 TL
2020	23,00 TL
2019	19,00 TL
2018	16,00 TL
2017	14,00 TL
2016	13,70 TL

VERGİDEN MÜSTESNA TAŞIMA GİDERİ (G.V.K. MADDE 23/10)

Yıllar	İstisna Tutarları
2021	13,00 TL
2020	12,00 TL
2019	10,00 TL

BİNEK OTOMOBİL GİDER KISITLAMASI

Aylık Kira Bedeli (G.V.K. Madde 40/1)

Yıllar	Gider Yazılabilecek Üst Sınır
2021	6.000,00 TL
2020	5.500,00 TL
2019	5.500,00 TL

Gider Yazılabilecek KDV ve ÖTV (G.V.K. Madde 40/1)

Yıllar	Gider Yazılabilecek Üst Sınır
2021	150.000,00 TL
2020	140.000,00 TL
2019	115.000,00 TL

İndirim Konusu Yapılabilecek Gider (G.V.K. Madde 40/5)	
Yıllar	Gider Yazılabilecek Oran
2021,2020,2019	% 70

Gider Yazılabilecek Amortisman Tutarı(G.V.K. Madde 40/7)	
KDV ve ÖTV'nin Maliyete Eklenmediği Durum	
Yıllar	Amortismanın Uygulanacağı Üst Sınır
2021	170.000,00 TL
2020	160.000,00 TL
2019	135.000,00 TL

KDV ve ÖTV'nin Maliyete Eklendiği Durum	
Yıllar	Amortismanın Uygulanacağı Üst Sınır
2021	320.000,00 TL
2020	300.000,00 TL
2019	250.000,00 TL

MENKUL SERMAYE İRADININ BEYANINDA İNDİRİM ORANI (G.V.K. MÜLGA MADDE 76)	
Yılı (İlgili Yıl Kazancına Uygulanır)	İndirim Oranı
2020	% 85,10
2019	% 113,35
2018	% 140,41
2017	% 129,43
2016	% 38,19

DEĞER ARTIŞ KAZANCI İSTİSNA TUTARI (G.V.K. MÜK. MADDE:80)	
Yılı	İstisna Tutarı
2021	19.000 TL
2020	18.000 TL
2019	14.800 TL
2018	12.000 TL
2017	11.000 TL
2016	11.000 TL

ARIZİ KAZANÇ İSTİSNA TUTARI (G.V.K. MADDE:82)	
Yılı	İstisna Tutarı
2021	43.000 TL
2020	40.000 TL
2019	33.000 TL
2018	27.000 TL
2017	24.000 TL
2016	24.000 TL

TEVKİFATA VE İSTİSNAYA KONU OLMAYAN MSİ VE GMSİ'YE İLİŞKİN BEYANNAME VERME SINIRI (G.V.K. MADDE 86/1-d)

Yılı	Beyanname Verme Sınırı
2021	2.800 TL
2020	2.600 TL
2019	2.200 TL
2018	1.800 TL
2017	1.600 TL
2016	1.580 TL

BASİT USULDE KAZANÇ İNDİRİMİ (G.V.K. MADDE:89/15)

Yılı	İndirim Tutarı
2021	14.000 TL
2020	13.000 TL
2019	11.000 TL
2018	9.000 TL
2017	8.000 TL

ENGELLİLİK İNDİRİMİ TUTARLARI (G.V.K. MADDE 89/3)

Engellilik Durumu	2021 Yılı	2020 Yılı	2019 Yılı	2018 Yılı
	Engellilik indirimi	Engellilik indirimi	Engellilik indirimi	Engellilik indirimi
Birinci derece engelliler için	1.500 TL	1.400 TL	1.200 TL	1.000 TL
İkinci derece engelliler için	860 TL	790 TL	650 TL	530 TL
Üçüncü derece engelliler için	380 TL	350 TL	290 TL	240 TL

(Çalışma gücünün %80'inden fazlasını (%80 dahil) kaybeden birinci derece engelli,
Çalışma gücünün %60'ından fazlasını (%60 dahil) kaybeden ikinci derece engelli,
Çalışma gücünün %40'ından fazlasını (%40 dahil) kaybeden üçüncü derece engelli sayılır.)
(GVK. Md. 31/2)

Mesleki faaliyet icra eden veya basit usulde vergilendirilenlerden tüccar ve ücretli durumuna girmeksizin yapılan imalat, tamirat ve küçük sanat işleriyle uğraşan engellilerin gelir vergisi matrahına esas kazançlarına, bu Kanunun 31'inci maddesinin 2 numaralı bendinde yer alan esaslara göre hesaplanan yıllık indirim uygulanır. Bu indirim, bakmakla yükümlü olduğu engelli kişi bulunan serbest meslek erbabi ve ücret geliri elde edenler için de uygulanır.

İndirim, hizmet erbabının tevkifat matrahına uygulanır.

Engellilik derecelerinin tespit şekli ile uygulamaya ilişkin esas ve usuller Maliye, Sağlık ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik bakanlıklarınca bu konuda müştereken hazırlanacak bir yönetmelik ile belirlenir.

ÜCRET BEYAN SINIRI (G.V.K. MADDE 86/1-c)

Yılı	Beyan Sınırı
2021	650.000 TL
2020	600.000 TL

VERGİYE UYUMLU MÜKELLEFLERE UYGULANACAK VERGİ İNDİRİMİNİN ÜST SINIRI (G.V.K. MÜK. MADDE 121)

Yıllar	Üst Sınır
2021	1.500.000 TL
2020	1.400.000 TL
2019	1.200.000 TL
2018	1.000.000 TL

BRÜT ASGARİ ÜCRET MİKTARLARI			
UYGULAMA SÜRESİ	16 YAŞINDAN BÜYÜKLER İÇİN	16 YAŞINDAN KÜÇÜKLER İÇİN	DAYANAĞI
01.01.2021-31.12.2021	3.577,50 TL	3.577,50 TL	.....
01.01.2020-31.12.2020	2.943,00 TL	2.943,00 TL	.....
01.01.2019-31.12.2019	2.558,40 TL	2.558,40 TL	.....
01.01.2017-31.12.2018	2.029,50 TL	2.029,50 TL	.....
01.01.2017-31.12.2017	1.777,50 TL	1.777,50 TL	29.12.2016-29934 RESMİ G.
01.01.2016-31.12.2016	1.647,00 TL	1.647,00 TL	31.12.2015-29579 RESMİ G.
01.07.2015-31.12.2015	1.273,50 TL	1.273,50 TL	31.12.2014-29222 RESMİ G.
01.01.2015-30.06.2015	1.201,50 TL	1.201,50 TL	31.12.2014-29222 RESMİ G.
01.07.2014-31.12.2014	1.134,00 TL	1.134,00 TL	31.12.2013-28868(3.MÜK.) RESMİ G.
01.01.2014-30.06.2014	1.071,00 TL	1.071,00 TL	31.12.2013-28868(3.MÜK.) RESMİ G.

DÖNEMLER İTİBARI İLE SİGORTA PRİMİNE ESAS ÜCRET SINIRLARI (S.S.K. Primi Hesabında Tavan ve Taban Ücret)			
SGK (SSK) TABANI		SGK (SSK) TAVANI	
01.01.2021'den itibaren	3.577,50 TL	01.01.2021'den itibaren	26.831,40
01.01.2020'den itibaren	2.943,00 TL	01.01.2019'den itibaren	22.072,50
01.01.2019'den itibaren	2.558,40 TL	01.01.2019'den itibaren	19.188,00
01.01.2018'den itibaren	2.029,50 TL	01.01.2018'den itibaren	15.221,40 TL
01.01.2017'den itibaren	1.777,50 TL	01.01.2017'den itibaren	13.331,40 TL
01.01.2016'dan itibaren	1.647,00 TL	01.01.2016'dan itibaren	10.705,50 TL
01.07.2015'den itibaren	1.273,50 TL	01.07.2015'den itibaren	8.277,90 TL
01.01.2015'den itibaren	1.201,50 TL	01.01.2015'den itibaren	7.809,90 TL
01.07.2014'den itibaren	1.134,00 TL	01.07.2014'den itibaren	7.371,00 TL
01.01.2014'den itibaren	1.071,00 TL	01.01.2014'den itibaren	6.961,50 TL
01.07.2013'den itibaren	1.021,50 TL	01.07.2013'den itibaren	6.639,75 TL
01.01.2013'den itibaren	978,60 TL	01.01.2013'den itibaren	6.360,90 TL

YILLIK KIDEM TAZMİNATI TAVANI		
2021	01.01.2021-30.06.2021	8.651,62 TL
2020	01.07.2020-31.12.2020	7.117,17 TL
2020	01.01.2020-30.06.2020	6.730,15 TL
2019	01.07.2019-31.12.2019	6.379,86 TL
2019	01.01.2019-30.06.2019	6.017,60 TL
2018	01.07.2018-31.12.2018	5.434,42 TL
2018	01.01.2018-30.06.2018	5.001,76 TL
2017	01.07.2017-31.12.2017	4.732,48 TL

FATURA DÜZENLEME MECBURİYETİ (VUK. MADDE 232)		
UYGULAMA DÖNEMİ	MİKTAR	DAYANAĞI OLAN VUK GENEL TEBLİĞİ
2021	1.500,00 TL	522
2020	1.400,00 TL	513
2019	1.200,00 TL	504
2018	1.000,00 TL	490
2017	900,00 TL	476
2016	900,00 TL	460

NOT: FATURA BU LİMİTLERİN ÜZERİNDEKİ MİKTARLAR İÇİN DÜZENLENİR, ANCAK MÜŞTERİNİN İSTEMESİ HALİNDE MİKTAR NE OLURSA OLSUN FATURA DÜZENLENMESİ ŞARTTIR.

USULSÜZLÜK CEZALARI (V.U.K. MADDE 352)

YILI	ŞER MAYE ŞİRKETLERİ		SERMAYE ŞİRKETLERİ DIŞINDA KALAN 1. SINIF TÜCCAR VE SERBEST MESLEK ERBABI		2. SINIF TÜCCARLAR		YUKARIDAKİLER DIŞINDA KALIP BEYANNAME USULÜYLE GELİR VERGİSİNE TABİ OLANLAR		KAZANCI BASİT USULDE TESPİT EDİLENLER		GELİR VERGİSİNDEN MUAF ESNAF		DAYANAĞI OLAN VUK GENEL TEBLİĞİ
	1.DERECE	2.DERECE	1.DERECE	2.DERECE	1.DERECE	2.DERECE	1.DERECE	2.DERECE	1.DERECE	2.DERECE	1.DERECE	2.DERECE	
2021	240,00 TL	130,00 TL	140,00 TL	70,00 TL	70,00 TL	32,00 TL	32,00 TL	19,00 TL	19,00 TL	9,00 TL	9,00 TL	5,00 TL	522
2020	220,00 TL	120,00 TL	130,00 TL	67,00 TL	67,00 TL	30,00 TL	30,00 TL	18,00 TL	18,00 TL	8,50 TL	8,50 TL	4,70 TL	513
2019	180,00 TL	98,00 TL	110,00 TL	55,00 TL	55,00 TL	25,00 TL	25,00 TL	14,80 TL	14,80 TL	7,00 TL	7,00 TL	3,90 TL	504
2018	148,00 TL	80,00 TL	90,00 TL	45,00 TL	45,00 TL	21,00 TL	21,00 TL	12,00 TL	12,00 TL	5,70 TL	5,70 TL	3,20 TL	490
2017	130,00 TL	70,00 TL	80,00 TL	40,00 TL	40,00 TL	19,00 TL	19,00 TL	11,00 TL	11,00 TL	5,00 TL	5,00 TL	2,80 TL	476
2016	126,00 TL	69,00 TL	80,00 TL	40,00 TL	40,00 TL	19,00 TL	19,00 TL	11,00 TL	11,00 TL	5,00 TL	5,00 TL	2,70 TL	460

ÖZEL USULSÜZLÜK CEZALARI (V.U.K. MADDE 353)

DÖNEMİ	353/1		353/2	353/3	353/4	353/6	353/7	353/8	353/9	353/10	DAYANAĞI OLAN VUK GENEL TEBLİĞİ
	Asgari	Azami									
2021	380	190.000	380 (190.000)	-	380	9.000	450	1.400 (280.000)	1.900	1.400	522
2020	350	180.000	350 (180.000)	-	350	8.500	420	1.300 (260.000)	1.800	1.300	513
2019	290	148.000	290 (148.000)	-	290	7.000	350	1.100 (220.000)	1.480	1.100	504
2018	240	120.000	240 (120.000)	-	240	5.700	290	900 (180.000)	1.200	900	490
2017	210	110.000	210	-	210	5.000	260	800	1.100	800	476
2016	210	110.000	210	-	210	5.000	260	800	1.100	800	460

BİLGİ VERMEKTEN ÇEKİNELERE KESİLECEK OLAN CEZALAR (VUK. MÜK. MADDE 355)

UYGULAMA DÖNEMİ	1.SINIF TÜCCARLAR VE SERBEST MESLEK ERBABI	2.SINIF TÜCCARLAR DEFTER TUTAN ÇİFTÇİLER VE KAZANCI BASİT USULE TABİ OLANLAR	BUNLARIN DIŞINDA KALANLAR	DAYANAĞI
2021	2.500,00 TL	1.300,00 TL	650,00 TL	VUK 522 SIRA NOLU GENEL TEBLİĞİ
2020	2.300,00 TL	1.200,00 TL	600,00 TL	VUK 513 SIRA NOLU GENEL TEBLİĞİ
2019	1.900,00 TL	980,00 TL	490,00 TL	VUK 504 SIRA NOLU GENEL TEBLİĞİ
2018	1.600,00 TL	800,00 TL	400,00 TL	VUK 490 SIRA NOLU GENEL TEBLİĞİ
2017	1.400,00 TL	700,00 TL	350,00 TL	VUK 476 SIRA NOLU GENEL TEBLİĞİ
2016	1.370,00 TL	690,00 TL	340,00 TL	VUK 460 SIRA NOLU GENEL TEBLİĞİ

107/A MADDESİ UYARINCA GETİRİLEN ZORUNLULUKLARA UYMAYANLAR

UYGULAMA DÖNEMİ	1.SINIF TÜCCARLAR VE SERBEST MESLEK ERBABI	2.SINIF TÜCCARLAR DEFTER TUTAN ÇİFTÇİLER VE KAZANCI BASİT USULE TABİ OLANLAR	BUNLARIN DIŞINDA KALANLAR	DAYANAĞI
2021	1.500,00 TL	760,00 TL	390,00 TL	VUK 522 SIRA NOLU GENEL TEBLİĞİ
2020	1.400,00 TL	700,00 TL	360,00 TL	VUK 513 SIRA NOLU GENEL TEBLİĞİ

NOT: BU CEZALAR KESİLMESİNE RAĞMEN BİLGİ VERMEYENLERE YENİDEN YAZI YAZILARAK BİLGİ VERMELERİ İÇİN TEKRAR SÜRE VERİLİR. VERİLEN BU İKİNCİ SÜREDE DE BİLGİ VERMEYENLERE BU TABLODA BELİRTİLEN CEZALAR BİR KAT ARTIRILARAK UYGULANIR.

DOĞRUDAN GİDER YAZILACAK DEMİRBAŞ ve PEŞTEMALLİK TUTARI (VUK. MADDE 313)

UYGULAMA DÖNEMİ	MİKTAR	DAYANAĞI OLAN VUK GENEL TEBLİĞİ
2021	1.500,00 TL	522
2020	1.400,00 TL	513
2019	1.200,00 TL	504
2018	1.000,00 TL	490
2017	900,00 TL	476
2016	900,00 TL	460

VERGİ USUL KANUNUNA GÖRE YENİDEN DEĞERLEME ORANLARI		
YILI	ORANI (%)	DAYANAĞI OLAN VUK TEBLİĞİ
2021	9,11	522
2020	22,58	513
2019	23,73	503
2018	14,47	490
2017	3,83	474
2016	5,58	457

BİLDİRİLMESİ GEREKEN OLAY	BİLDİRİM SÜRESİ	DAYANAĞI
İŞE BAŞLAMA	GERÇEK KİŞİLERDE İŞE BAŞLAMA TARİHİNDEN İTİBAREN ON GÜN İÇİNDE KENDİLERİNCE VEYA 1136 SAYILI AVUKATLIK KANUNUNA GÖRE RUHSAT ALMIŞ AVUKATLAR VEYA 3568 SAYILI KANUNA GÖRE YETKİ ALMIŞ MESLEK MENSUPLARINCA, ŞİRKETLERİN İŞE BAŞLAMA BİLDİRİMLERİ İŞE BAŞLAMA TARİHİN DEN İTİBAREN ON GÜN İÇİNDE TİCARET SİCİL MEMURLUĞUNA İLGİLİ VERGİ DAİRESİNE YAPILIR.	VERGİ USUL KANUNU VE İŞLEM YÖNERGESİ
ADRES DEĞİŞİKLİĞİ	OLAYIN VUKUUNDAN İTİBAREN BİR AY İÇERSİNDE	VERGİ USUL KANUNU VE İŞLEM YÖNERGESİ
İŞ DEĞİŞİKLİĞİ	OLAYIN VUKUUNDAN İTİBAREN BİR AY İÇERSİNDE	3100 S.K. 35 VE 51 NOLU TEBLİĞİ, İŞLEM YÖNERGESİ
İŞLETME DEĞİŞİKLİĞİ	OLAYIN VUKUUNDAN İTİBAREN BİR AY İÇERSİNDE	3100 S.K. 35 VE 51 NOLU TEBLİĞİ, İŞLEM YÖNERGESİ
İŞİ BIRAKMA	OLAYIN VUKUUNDAN İTİBAREN BİR AY İÇERSİNDE	3100 S.K. 35 VE 51 NOLU TEBLİĞİ, İŞLEM YÖNERGESİ
NAKİL	OLAYIN VUKUUNDAN İTİBAREN BİR AY İÇERSİNDE	3100 S.K. 50 NOLU TEBLİĞİ İŞLEM YÖNERGESİ
ÖLÜM TASFİYE VE İFLAS	OLAYIN VUKUUNDAN İTİBAREN BİR AY İÇERSİNDE	3100 S.K. 50 NOLU TEBLİĞİ İŞLEM YÖNERGESİ
ÖDEME KAYDEDİCİ CİHAZ SATIN ALMA	Ö.K.C. KULLANDIRMAYI GEREKTİREN BİR İŞLE UĞRAŞMAYA BAŞLANILAN TARİHTEN İTİBAREN 30 GÜN	3100 S.K. 59 NOLU TEBLİĞİ
ÖDEME KAYDEDİCİ CİHAZI BİLDİRME KENDİ İSTEĞİ İLE Ö.K.C. ALIMINDA KULLANMAYA	SATIN ALINDIĞI TARİHTEN İTİBAREN 15 GÜN 30 GÜN	
BAŞLAMA SÜRESİ	İŞİ BIRAKMA TARİHİNDEN İTİBAREN BİR AY	
İŞİ BIRAKMADA Ö.K.C. MÜHÜRLEME SÜRESİ	İŞE BAŞLAMA TARİHİNDEN İTİBAREN 30 GÜN	
TEKRAR Ö.K.C..KULLANMA DA MÜHRÜ AÇTIRMA SÜRESİ	a) Erişme Kontrollü Karayolları (Otoyolları Genel Müdürlüğünün yol ağında Devlet yolu olarak belirlenen yollar ve Büyükşehir Belediye sınırları ile mücavir alanlar içerisindeki akaryakıt istasyonlarında (satış hasılatlarına bakılmaksızın) 01.05.2004 tarihinden itibaren b) Diğer akaryakıt istasyonlarında bir önceki dönem akaryakıt satışları toplamı: - 5 Trilyon lirayı aşan mükellefler için 01.08.2004 tarihinden itibaren - 3 Trilyon lirayı aşan mükellefler için 01.01.2005 tarihinden itibaren - 1 Trilyon lirayı aşan mükellefler için 01.06.2005 tarihinden itibaren - 1 Trilyon liranın altında kalan mükellefler için 01.01.2006 tarihinden itibaren c) 01.08.2004 tarihinden sonra işe başlayan mükelleflerde ise işe başlama tarihinden itibaren 60 gün içerisinde başlayacaktır. Dileyen mükellefler bu tarihleri beklemezsin de akaryakıt pompalarını ödeme kaydedici cihazlara bağlatıp kullanabileceklerdir. Buna göre, 58 No.lu Genel Tebliğin 5. bölümünde yer alan akaryakıt istasyonu işletmecilerinin kanuni defterlerine yapacakları kayıtlar ve düzenleyecekleri belgelere ilişkin 01.05.2004 tarihi, 01.08.2004 olarak değiştirilmiştir.	

BİLANÇO ESASINA GÖRE DEFTER TUTMA HADLERİ (VUK. MADDE:177)

BENDİ	2021 YILI VUK 522*	2020 YILI VUK 513*	2019 YILI VUK 504*	2018 YILI VUK 490*	2017 YILI VUK 476*
YILLIK MAL ALIŞLARI TOPLAMI	300.000 TL	280.000 TL	230.000 TL	190.000 TL	170.000 TL
YILLIK MAL SATIŞLARI TOPLAMI	420.000 TL	390.000 TL	320.000 TL	260.000 TL	230.000 TL
YILLIK GAYRİ SAFİ İŞ HASILATI	150.000 TL	140.000 TL	120.000 TL	100.000 TL	90.000 TL
İŞ HASILATININ 5 KATI İLE YILLIK SATIŞ TUTARININ TOPLAMI	300.000 TL	280.000 TL	230.000 TL	190.000 TL	170.000 TL

(*) Seri Nolu Genel Tebliği

NOT : TABLODA BELİRTİLEN RAKAMLARIN ALTINDA KALANLAR İŞLETME HESABINA GÖRE DEFTER TUTAR. İSTEYEN MÜKELLEFLER BU MİKTARLARA BAĞLI KALMAKSIZIN BİLANÇO ESASINA GÖRE DEFTER TUTABİLİRLER. II.SINIFA DAHİL TÛCCARLARIN, BİR HESAP DÖNEMİNİN İŞ HACMİ VUK. 177'NCİ MADDEDE YAZILI HADLERDEN %20'Yİ AŞAN BİR NİSPETTE FAZLA OLURSA VEYA ARKA ARKAYA 2 DÖNEMİN İŞ HACMİ VUK. 177'NCİ MADDEDE YAZILI HADLERE NAZARAN %20'YE KADAR BİR FAZLALIK GÖSTERİRSE ŞARTLARIN TA-HAKKUKUNU TAKİP EDEN HESAP DÖNEMİNDEN BAŞLAYARAK I'NCİ SINIFA GEÇERLER.

DEFTER TASDİK ZAMANI (VUK. MADDE : 221)*

TASDİK HALLERİ	TASDİK ZAMANI
ÖTEDEN BERİ İŞE DEVAM EDENLER	DEFTERİ KULLANACAĞI YILDAN ÖNCE GELEN SON AYDA (ARALIK AYI İÇERSİNDE)
HESAP DÖNEMİ MALİYE BAKANLIĞI TARAFINAN TESPİT EDİLENLER	DEFTERİN KULLANILACAĞI HESAP DÖNEMİNDEN ÖNCE GELEN SON AYDA
YENİ İŞE BAŞLAYANLAR	İŞE BAŞLAMADAN ÖNCE (İŞE BAŞLANILAN GÜN TASDİK ETTİRİLİRSE CEZA KESİLMEZ.)
YENİ İŞE BAŞLAYAN, SINIF DEĞİŞTİREN VE YENİ MÜKELLEFİYETE GİRENLER	İŞE BAŞLAMA, SINIF DEĞİŞTİRME VE YENİ MÜKELLEFİYETE GİRME TARİHİNDEN ÖNCE; VERGİ MUAFİYETİ KALKANLAR, MUAFLIKTAN ÇIKMA TARİHİNDEN BAŞLAYARAK ON GÜN İÇİNDE
TASDİKE TABİ DEFTERLERİN DOLMASI NEDENİYLE VEYA SAİR SEBEPLE YENİ DEFTER TASDİK ETTİRME.	YENİ DEFTER KULLANMAYA MECBUR OLANLARIN BUNLARI KULLANMAYA BAŞLAMADAN ÖNCE

NOT: DEFTERLER İŞ YERİNİN BULUNDUĞU, İŞ YERİ OLMAYANLAR İKAMETGAHININ BULUNDUĞU YERDEKİ NOTERLERE TASDİK ETTİRİLİR. ŞUBE İŞYERİNİN DEFTERLERİ MERKEZ İŞ YERİNİN BULUNDUĞU YERDEKİ NOTERLERE TASDİK ETTİRİLEBİLİR. ANCAK MERKEZ İŞ YERİNİN DEFTERLERİ ŞUBE İŞ YERİNİN BULUNDUĞU YERDEKİ NOTERLERE TASDİK ETTİRİLEMEZ. ANCAK DEFTERLER ANONİM VE LİMİTED ŞİRKETLERİN KURULUŞ AŞAMASINDA ŞİRKET MERKEZİNİN BULUNDUĞU YER TİCARET SİCİLİ MEMURU VEYA NOTER TARAFINDAN TASTİK EDİLİR.

*Dayanak:VUK. 221. MADDESİ VE İŞLEM YÖNERGESİ

VERGİ USUL KANUNUNDA YER ALAN VE 01/01/2021 TARİHİNDEN GEÇERLİ OLMAK ÜZERE UYGULANACAK OLAN HAD VE TUTARLAR

Madde No	Konusu	2021 Yılında Uygulanacak Tutar
MADDE 104-	İlanın şekli	
	1- İlanın vergi dairesinde yapılması	3.600 TL
	3- İlanın;	
	- Vergi dairesinin bulunduğu yerde yayımlanan bir veya daha fazla gazetede yapılması	3.600 TL 360.000 TL
	- Türkiye genelinde yayımlanan gazetelerden birinde ayrıca yapılması	360.000 TL ve üzeri
MÜKERRER		
MADDE 115-	Tahakkuktan vazgeçme	43,00 TL
MADDE 153/A-	Teminat tutarı	150.000,00 TL
MADDE 252-	Muhtarların karne tasdikinde aldığı harç	4,30 TL
MADDE 343-	En az ceza haddi	
	- Damga vergisinde	19,00 TL
	- Diğer vergilerde	38,00 TL
MADDE 355-	b) Damga Vergisinde	
	- Her bir kağıt için kesilecek özel usulsüzlük cezası	3,10
MADDE 370	İzaha Davet	109.000 TL

REESKONT VE AVANS İŞLEMLERİNDE UYGULANAN İSKONTO VE FAİZ ORANLARI		
Vadelerine En Çok Üç Ay Kalan Senetler Karşılığında	Reeskont İşlemlerinde	Avans İşlemlerinde
19.12.2020	%15,75	%16,75
13.06.2020	%9,00	%10,00
21.12.2019	%12,75	%13,75
11.10.2019	%17,25	%18,25
29.06.2018	%18,50	%19,50
31.12.2016	%8,75	%9,75
14.12.2014	%9	%10,50
27.12.2013	%10,25	%11,75
21.06.2013	%9,50	%11
20.12.2012	%13,50	%13,75
19.06.2012	%16	%16,50
29.12.2011	%17	%17,75

Not: Ticari işletmelerin alacak ve borç senetlerinin reeskont işlemlerinde esas alacakları oran, "Avans İşlemleri" için belirlenen orandır.

GEÇİKME ZAMMI ORANLARI(6183 SAYILI KANUN MADDE:51)			
UYGULAMA DÖNEMİ	AYLIK ORAN	YILLIK ORAN	DAYANAĞI OLAN BAKANLAR KURULU KARARI
30/12/2019 tarihinden itibaren	%1,6	%19,2	1947 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı
02/10/2019 tarihinden itibaren	%2	%24	1592 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı
01/07/2019 tarihinden itibaren	%2,5	%30	1266 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı
05/09/2018 Tarihinden İtibaren	%2	%24	62 Sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı
19/10/2010 Tarihinden İtibaren	%1,40	%16,8	2010/965
19/11/2009	%1,95	%23,4	2009/15565
21/04/2006 Tarihinden İtibaren	%2,5	%30	2006/10302
02/03/2005-20/04/2006	%3	%36	2005/8551

NOT: GEÇİKME ZAMMI TECİLDE TECİLİN YAPILDIĞI, İFLAS HALİNDE İFLASIN AÇILDIĞI VE ACİZ HALİNDE BU DURUMUN SABİT OLDUĞU GÜNE KADAR HESAPLANIR. AY KESİRLERİNE İSABET EDEN GEÇİKME ZAMMI GÜNLÜK OLARAK HESAPLANIR (5035 SAYILI KANUNUN 4. MADDESİYLE YÜRÜRLÜK 02/01/2004

* GEÇİKME ZAMMI 1 TL DEN AZ OLAMAZ.

TECİL FAİZİ ORANLARI (6183 SAYILI KANUN MADDE:48)

UYGULAMA DÖNEMİ	AYLIK ORAN	YILLIK ORAN	DAYANAĞI
28/04/2006 tarihinden itibaren	%2	%24	438 Seri Nolu Tah. Gen. Teb.
21/11/2009 tarihinden itibaren	%2	%19	Seri: C-Sıra 1 Nolu Tah. Gen. Teb.
21/10/2010 tarihinden itibaren	%1	%12	Seri: C-Sıra 2 Nolu Tah. Gen. Teb.
06.09.2018 tarihinden itibaren	%1,83	%22	Seri: C-Sıra 3 Nolu Tah. Gen. Teb.
25.10.2019 tarihinden itibaren	%1,58	%19	Seri: C-Sıra 4 Nolu Tah. Gen. Teb.
30.12.2019 tarihinden itibaren	%1,25	%15	Seri: C-Sıra 5 Nolu Tah. Gen. Teb.

KISMİ TEVKİFAT UYGULANACAK İŞLEMLER

KISMİ TEVKİFAT UYGULANACAK HİZMETLER	Tevkifat Oranı
Yapım İşleri İle Bu İşlerle Birlikte İfa Edilen Mühendislik - Mimarlık ve Etüt Proje Hizmetleri	4/10
Etüt, Plan - Proje, Danışmanlık, Denetim ve Benzeri Hizmetler	9/10
Makine, Teçhizat, Demirbaş, ve Taşıtlara Ait Tadil, Bakım ve Onarım Hizmetleri	7/10
Yemek Servis ve Organizasyon Hizmetleri	5/10
İşgücü Temin Hizmetleri	9/10
Yapı Denetim Hizmetleri	9/10
Fason Olarak Yaptırılan Tekstil ve Konfeksiyon İşleri, Çanta ve Ayakkabı Dikim İşleri ve Bu İşlere Aracılık Hizmetleri	7/10
Turistik Mağazalara Verilen Müşteri Bulma / Götürme Hizmetleri	9/10
Profesyonel Spor Kulüplerinin Yayın, Reklam ve İsim Hakkı Gelirlerine Konu İşlemleri	9/10
Temizlik, Çevre ve Bahçe Bakım Hizmetleri	9/10
Taşımacılık Hizmetleri (Yük Taşımacılığı Hizmeti)	2/10
Taşımacılık Hizmetleri (Servis Taşımacılığı Hizmeti)	5/10
Her Türü Baskı ve Basım Hizmetleri	7/10
Diğer Hizmet Alımları	5/10
Diğer Hizmet Alımları Kamu Özel İş Birliği Modeli ile Yaptırılan Sağlık Tesislerine İlişkin İşletme Döneminde Sunulan Hizmetler	
Yapım İşleri	4/10
Temizlik, Çevre ve Bahçe Bakım Hizmetleri	9/10
Diğer Hizmetler	5/10
Ticari Reklam Hizmetleri	3/10
KISMİ TEVKİFAT UYGULANACAK TESLİMLER	
Külçe Metal Teslimleri	7/10
Bakır, Çinko ve Alüminyum Ürünlerinin Teslimi	7/10
Hurda ve Atık Teslimi	7/10
Metal, Plastik, Lastik, Kauçuk, Kağıt, ve Cam Hurda ve Atıklardan Elde Edilen Hammadde Teslimi	9/10
Pamuk, Tiftik, Yün, ve Yapağı İle Ham Post ve Deri Teslimleri	9/10
Ağaç ve Orman Ürünleri Teslimi	5/10
Diğer Teslimler (Devlet Malzeme Ofisi Genel Müdürlüğüne Yapılan Teslimler)	2/10

İNDİRİMLİ ORANA TABİ İŞLEMLER NEDENİYLE YÜKLENİLEN VE İNDİRİM YOLUYLA GİDERİLEMEYEN KDV TUTARININ İADE KONUSU YAPILAMAYACAK KISIMLA İLGİLİ SINIR

Yıllar	Sınır Tutarı
2021	18.900,00 TL
2020	17.300,00 TL
2019	14.100,00 TL
2018	11.400,00 TL
2017	10.000,00 TL

Motorlu Taşıtlar Vergisi Tarifeleri

53 seri No.lu MTV Genel Tebliği ile 01.01.2021 tarihinden geçerli olmak üzere tespit edilen tutarlar aşağıdaki gibidir.

(I) Sayılı Tarife

Motor Silindir Hacmi (cm ³)	Taşıt Değeri (TL)	Satır Numarası	Taşıtların Yaşları ile Ödenecek Yıllık Vergi Tutarı (TL)				
			1 - 3 yaş	4 - 6 yaş	7 - 11 yaş	12 - 15 yaş	16 ve yukarı yaş
1- Otomobil, kaptıkaçtı, arazi taşıtları ve benzerleri							
	56.500'ü aşmayanlar	1	1.051	733	410	309	109
1300 cm ³ ve aşağısı	56.500'ü aşp 99.000'i aşmayanlar	2	1.155	806	450	341	120
	99.000'i aşanlar	3	1.261	879	492	372	130
1301 - 1600 cm ³ e kadar	56.500'ü aşmayanlar	4	1.830	1.372	796	563	216
	56.500'ü aşp 99.000'i aşmayanlar	5	2.014	1.510	876	617	236
1601 - 1800 cm ³ e kadar	141.600'ü aşmayanlar	7	3.556	2.781	1.635	998	387
	141.600'ü aşanlar	8	3.881	3.032	1.786	1.090	422
1801 - 2000 cm ³ e kadar	141.600'ü aşmayanlar	9	5.603	4.315	2.536	1.510	594
	141.600'ü aşanlar	10	6.113	4.709	2.767	1.647	648
2001 - 2500 cm ³ e kadar	176.800'ü aşmayanlar	11	8.405	6.102	3.812	2.277	901
	176.800'ü aşanlar	12	9.170	6.656	4.158	2.485	983
2501 - 3000 cm ³ e kadar	353.900'ü aşmayanlar	13	11.719	10.196	6.369	3.426	1.256
	353.900'ü aşanlar	14	12.786	11.122	6.949	3.738	1.371
3001 - 3500 cm ³ e kadar	353.900'ü aşmayanlar	15	17.848	16.060	9.674	4.829	1.769
	353.900'ü aşanlar	16	19.472	17.519	10.553	5.267	1.932
3501 - 4000 cm ³ e kadar	566.400'ü aşmayanlar	17	28.063	24.233	14.271	6.369	2.536
	566.400'ü aşanlar	18	30.616	26.435	15.571	6.949	2.767
4001 cm ³ ve yukarısı	672.600'ü aşmayanlar	19	45.932	34.443	20.399	9.168	3.556
	672.600'ü aşanlar	20	50.107	37.575	22.254	10.001	3.881
Taşıtların Yaşları ile Ödenecek Yıllık Vergi Tutarı (TL)							
	1 - 3 yaş		7 - 11 yaş	12 - 15 yaş	16 ve yukarı yaş		
	4 - 6 yaş						
2- Motosikletler							
	100 - 250 cm ³ 'e kadar		196	147	108	67	26
	251 - 650 cm ³ 'e kadar		405	307	196	108	67
	651 - 1200 cm ³ 'e kadar		1.045	621	307	196	108
	1201 cm ³ ve yukarısı		2.535	1.675	1.045	830	405

(II) Sayılı Tarife

Taşıt Cinsi ve Oturma Yeri /Azami Toplam Ağırlık	Taşıtların Yaşları ile Ödenecek Yıllık Vergi Tutarı (TL)		
	1 - 6 yaş	7 - 15 yaş	16 ve yukarı yaş
1) Minibüs	1.256	830	405
2) Panel van ve motorlu karavanlar (Motor Silindir Hacmi)			
1900 cm ³ ve aşağısı	1.675	1.045	621
1901 cm ³ ve yukarısı	2.535	1.675	1.045
3) Otobüs ve benzerleri (Oturma Yeri)			
25 kişiye kadar	3.172	1.895	830
26-35 kişiye kadar	3.804	3.172	1.256
36-45 kişiye kadar	4.234	3.591	1.675
46 kişi ve yukarısı	5.079	4.234	2.535
4) Kamyonet, kamyon, çekici ve benzerleri (Azami Toplam Ağırlık)			
1.500 kg.'a kadar	1.127	748	367
1.501-3.500 kg'a kadar	2.281	1.322	748
3.501-5.000 kg'a kadar	3.427	2.852	1.127
5.001-10.000 kg'a kadar	3.804	3.231	1.515
10.001-20.000 kg'a kadar	4.572	3.804	2.281
20.001 kg ve yukarısı	5.719	4.572	2.657

(IV) Sayılı Tarife

Taşıt Cinsi ve Azami Kalkış Ağırlığı	Taşıtların Yaşları ile Ödenecek Yıllık Vergi Tutarı (TL)			
	1 - 3 yaş	4 - 5 yaş	6 - 10 yaş	11 ve yukarı yaş
Uçak ve helikopterler				
1.150 kg'a kadar	21.236	16.980	12.733	10.184
1.151 - 1.800 kg.'a kadar	31.860	25.481	19.110	15.287
1.801 - 3.000 kg.'a kadar	42.487	33.987	25.481	20.386
3.001 - 5.000 kg.'a kadar	53.113	42.487	31.860	25.481
5.001 - 10.000 kg.'a kadar	63.740	50.989	38.236	30.584
10.001 - 20.000 kg.'a kadar	74.366	59.488	44.610	35.678
20.001 kg. ve yukarısı	84.989	67.984	50.989	40.789

(I/A) Sayılı Tarife

Motor Silindir Hacmi (cm ³)	Taşıtların Yaşları ile Ödenecek Yıllık Vergi Tutarı (TL)				
	1-3 yaş	4-6 yaş	7-11 yaş	12-15 yaş	16 ve yukarı yaş
Otomobil, kaptıkaçtı, arazi taşıtları ve benzerleri					
1300 cm ³ ve aşağısı	1.051	733	410	309	109
1301-1600 cm ³ e kadar	1.830	1.372	796	563	216
1601-1800 cm ³ e kadar	3.234	2.526	1.488	906	351
1801-2000 cm ³ e kadar	5.095	3.923	2.306	1.372	541
2001-2500 cm ³ e kadar	7.640	5.547	3.466	2.070	819
2501-3000 cm ³ e kadar	10.655	9.268	5.790	3.113	1.143
3001-3500 cm ³ e kadar	16.226	14.600	8.794	4.389	1.610
3501-4000 cm ³ e kadar	25.513	22.030	12.974	5.790	2.306
4001 cm ³ ve yukarısı	41.756	31.312	18.544	8.333	3.234

DAMGA VERGİSİ ORANLARI (*)					
	2021	2020	2019	2018	2017
KİRA MUKAVELENAMELERİ (MUKAVELE SÜRESİNE GÖRE KİRA BEDELİ ÜZERİNDEN)	BİNDE 1.89	BİNDE 1.89	BİNDE 1.89	BİNDE 1.89	BİNDE 1.89
BİLANÇOLAR	74,90 TL	68,70 TL	56,10 TL	45,40 TL	39,70 TL
GELİR TABLOLARI	35,80 TL	32,90 TL	26,90 TL	21,80 TL	19,10 TL
İŞL. HES. ÖZETLERİ	35,80 TL	32,90 TL	26,90 TL	21,80 TL	19,10 TL
YILLIK G.V. BEY.	97,20 TL	89,10 TL	72,70 TL	58,80 TL	51,40TL
KURUMLAR V. BEY.	129,80 TL	119,00 TL	97,10 TL	78,50 TL	68,60 TL
MUHTASAR BEY.	64,10 TL	58,80 TL	48,00 TL	38,80 TL	33,90TL
K.D.V. BEYANNAMESİ	64,10 TL	58,80 TL	48,00 TL	38,80 TL	33,90TL
DİĞER VERGİ BEYANNAMELERİ (DAMGA VERGİSİ BEYANNAMELERİ HARİÇ)	64,10 TL	58,80 TL	48,00 TL	38,80 TL	33,90TL
BELEDİYELERE VE İL ÖZEL İDARELERİNE VERİLEN BEYANNAMELER	47,60 TL	43,70 TL	35,70 TL	28,90 TL	25,30 TL
SOSYAL GÜVENLİK KURUMLARINA VERİLEN SİGORTA PRİM BİLDİRGELERİ	47,60 TL	43,70 TL	35,70 TL	28,90 TL	25,30 TL
GÜMRÜK İDARELERİNE VERİLEN BEYANNAMELER	129,80 TL	119,00 TL	97,10 TL	78,50 TL	68,60 TL

* Dayanağı 2021 Yılı İçin; Damga Vergisi Kanunu Genel Tebliğ Seri No: 65

2021 TAKVİM YILI İÇİN* (DAYANAĞI: 52 SERİ NO'LU VERASET VE İNTİKAL VERGİSİ KANUNU GENEL TEBLİĞİ)		
MATRAH	VERASET YOLUYLA İNTİKALLERDE %	İVAZSIZ İNTİKALLERDE %
İlk 380.000 TL için	1	10
Sonra gelen 900.000 TL için	3	15
Sonra gelen 1.900.000 TL için	5	20
Sonra gelen 3.600.000 TL için	7	25
Matrahın 6.780.000 lirayı aşan bölümü için	10	30

VERASET VE İNTİKAL VERGİSİ İSTİSNA MİKTARLARI (V.İ.V.K. MAD:4-B,D,E)			
VERASET - İNTİKAL TÜRÜ	İSTİSNA TUTARI		
	2021	2020	2019
Evlatlıklar dahil, fûruğ ve eşten her birine isabet eden miras hisselerinde	334.534 TL	306.603 TL	250.125 TL
Fûruğ bulunmaması halinde eşe isabet eden miras hissesinde	669.479 TL	613.582 TL	500.557 TL
İvazsız suretle meydana gelen intikallerde	7.703 TL	7.060 TL	5.760 TL
Para ve mal üzerine düzenlenen yarışma ve çekilişlerde kazanılan ikrami-yelerde	7.703 TL	7.060 TL	5.760 TL

DEĞERLİ KAĞIT BEDELLERİ	2021	2020	2019	2018	2017	2016
1/a-b NOTER KAĞITLARI ve BEYANNAME	20,00 TL	16,50 TL	13,60 TL	11,00 TL	9,50 TL	8,80 TL
1/c PROTESTO,VEKALETNAME VE RE'SEN SENET	40,00 TL	33,00 TL	27,00 TL	22,00 TL	19,00 TL	19,00 TL
3 PASAPORTLAR	180,00 TL	160,00 TL	133,50 TL	108,00 TL	94,00 TL	94,00 TL
4 İKAMET İZİNİ	125,00 TL	110,00 TL	89,00 TL	72,00 TL	63,00 TL	63,00 TL
6/a KANUNİ BİLDİRİM SÜRESİ DIŞINDA DOĞUM NEDENİYLE DÜZENLENEN TÜRKİYE CUMHURİYETİ KİMLİK KARTI	30,00 TL	25,00 TL	22,50 TL	18,50 TL	16,00 TL	
6/b DEĞİŞTİRME NEDENİYLE DÜZENLENEN TÜRKİYE CUMHURİYETİ KİMLİK KARTI	30,00 TL	25,00 TL	22,50 TL	18,50 TL	16,00 TL	
6/c KAYIP NEDENİYLE DÜZENLENEN TÜRKİYE CUMHURİYETİ KİMLİK KARTI	60,00 TL	50,00 TL	45,00 TL	37,00 TL	16,00 TL	
7 AİLE CÜZDANLARI	160,00	140,00 TL	121,00 TL	98,00 TL	86,00 TL	80,00 TL
9 SÜRÜCÜ BELGELERİ	225,00 TL	200,00 TL	166,00 TL	134,00 TL	117,00 TL	108,50 TL
10 SÜRÜCÜ ÇALIŞMA BELGELERİ (KARNELERİ)	225,00 TL	200,00 TL	166,00 TL	134,00 TL	117,00 TL	108,50 TL
11 MOTORLU ARAÇ TRAFİK BEL.	Mülga: 06/01/2017-680 KHK/35.md	Mülga: 06/01/2017-680 KHK/35.md	Mülga: 06/01/2017-680 KHK/35.md	Mülga: 06/01/2017-680 KHK/35.md	117,00 TL	108,50 TL
12 MOTORLU ARAÇ TESCİL BEL.	200,00 TL	180,00 TL	148,50 TL	120,00 TL	88,00 TL	81,50 TL
13 İŞ MAKİNESİ TESCİL BELGESİ	170,00 TL	150,00 TL	124,00 TL	100,00 TL	85,00 TL	81,50 TL
14 BANKA ÇEKLERİ (HER 1 YAP.)	12,00 TL	10,00 TL	8,00 TL	6,50 TL	5,60 TL	5,60 TL
15 MAVİ KART (EK: 9/5/2012-6304/9 MD.)	16,00 TL	14,00 TL	12,50 TL	10,00 TL	8,50 TL	8,00 TL
16 YABANCI ÇALIŞMA İZİN BELGESİ	125,00 TL	110,00 TL	89,00 TL	72,00 TL	63,00 TL	
17 YABANCI ÇALIŞMA İZİN BELGESİ	125,00 TL	110,00 TL	89,00 TL	72,00 TL	63,00 TL	
DAYANAĞI	DEĞ. KAĞ. KAN. GEN. TEB. SERİ NO: 66	DEĞ. KAĞ. KAN. GEN. TEB. SERİ NO: 64	DEĞ. KAĞ. KAN. GEN. TEB. SERİ NO: 60	DEĞ. KAĞ. KAN. GEN. TEB. SERİ NO: 56	DEĞ. KAĞ. KAN. GEN. TEB. SERİ NO: 52	DEĞ. KAĞ. KAN. GEN. TEB. SERİ NO: 50

EMLAK VERGİSİ ORANLARI

Meskenlerde	Binde 1
Diğer Binalarda	Binde 2
Arazilerde	Binde 1
Arsalarda	Binde 3
Büyükşehir belediye sınırları ve mücavir alanlar içinde bulunan bina, arsa ve arazilerin Emlak Vergisi Oranları:	
Meskenlerde	Binde 2
Diğer Binalarda	Binde 4
Arazilerde	Binde 2
Arsalarda	Binde 6

DEĞERLİ KONUT VERGİSİ TAŞINMAZ HADDİ (EMLAK VERGİSİ KANUNU MADDE 42)

YIL	Değeri
2021	5.227.000,00 TL
2020	5.000.000,00 TL

DEĞERLİ KONUT VERGİSİ 2021 YILI TARİFESİ (EMLAK VERGİSİ KANUNU MADDE 44)

5.227.000 TL ile 7.841.000 TL arasında olanlar (bu tutar dahil) 5.227.000 TL'yi aşan kısmı için	Binde 3
10.455.000 TL'ye kadar olanlar (bu tutar dahil) 7.841.000 TL'si için 7.842 TL, fazlası için	Binde 6
10.455.000 TL'den fazla olanlar 10.455.000 TL'si için 23.526 TL, fazlası için	Binde 10

VERGİ RAPORU

VERGİ MÜFETTİŞLERİ DERNEĞİ

ABONE OLMAK VEYA ABONELİĞİNİZİ YENİLEMEK İÇİN BU FORMU DEKONT ÖRNEĞİNİZLE
BİRLİKTE AŞAĞIDAKİ ADRESİMİZE POSTALAYINIZ VEYA FAKSLAYINIZ.

ABONELİK FORMU

ABONENİN

Adı Soyadı :
Mesleği :
Adresi :
Telefon - Faks :
Vergi Dairesi :
Vergi Sicil No :
Abonelik Bedeli :

ABONELİK BEDELİNİ EFT VEYA HAVALE YOLU İLE ÖDEMEK İSTİYORUM

Halk Bankası Ankara GOP Şubesi
Şube Kodu: 1331 Hesap No: 12100001
IBAN: TR60 0001 2001 3310 0012 1000 01

Basılı Dergi + İnternet Abonelik Bedeli **600.00 TL**

Tarih: ...../...../20.....

İmza

Online satış sitemiz olan **www.vergiraporu.com.tr** adresinden de kredi kartınızla satın alabilirsiniz.

VERGİ RAPORU DERGİSİ

Cihan Sk. No: 13/7 Sıhhiye/ANKARA | Tel: 0312 231 80 19 | Faks: 0312 231 80 65
www.vergi rapor u.com.tr | bilgi@vergiraporu.com.tr

